

2007. SZEPTEMBER 27., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: Marek SIWIEC

Aelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.00-kor megnyitják)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. A személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében Kathalijne Maria Buitenweg által készített, a 2000. június 29-i 2000/43/EK irányelv alkalmazására vonatkozó, a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvéről szóló jelentés (2007/2094(INI)) (A6-0278/2007).

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE), előadó. – (NL) Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani a kollégáimnak, akik közreműködtek a dokumentum létrehozásában. Hét évvel ezelőtt társelőadója voltam annak az irányelvnek, amelynek az alkalmazásáról szóló jelentést most tárgyaljuk. A Parlament állásfoglalása végig egyöntetű volt, egy-két képviselőt leszámítva, akik, mint látni fogjuk, módosítási indítványokat nyújtottak be. Hosszas és időnként heves viták zajlottak például a bizonyítási teher megosztásának kérdésében, szerencsére azonban soha nem veszítettük szem elől közös célunkat, és remélem, hogy a mostani jelentést is közös ügyünknek fogjuk tekinteni.

2000-ben nagyarányú többséggel megszavaztuk az irányelvet, melyet joggal nevezhetünk forradalminak. Európa-szerte tiltottá vált a hátrányos megkülönböztetés a foglalkoztatás, a szociális biztonság és a lakhatás terén, és az egyenlő bánásmód elve vált kötelezővé. A mai napig rendkívül büszke vagyok erre; a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament remek munkát végzett ezen a területen. Ez azonban természetesen nem azt jelenti, hogy a dolgok egyszerűen megváltoztak volna. A megkülönböztetés számos fajtájával találkozhatunk ma is.

Az utóbbi években még növekedett is a diszkriminatív és rasszista esetek száma és súlyossága. A munkanélküliség a legtöbb országban jóval magasabb mértékű a bevándorlók közt, mint a munkaképes korú népesség egyéb rétegeiben. Növekedett a rasszista indíttatású erőszakos cselekmények száma. A jogalkotásnak rendkívül fontos szerepe van a megkülönböztetés visszaszorításában, hiszen az határozza meg a követelményeket. A jogszabályok közvetítik az embereknek, hogy mit képvisel az Európai Unió, hogyan kell egymáshoz viszonyulnunk és mi az, ami nem tolerálható, valamint eszközt ad az emberek kezébe a megkülönböztetés orvoslására.

Az Európai Bizottság most azon munkálkodik, hogy ellenőrizze, hogy az egyes tagállamok megfelelően átültették-e az európai szabályozást a nemzeti jogba. Éppen ezen a héten beszéltem erről Špidla biztos úrral, és egyértelmű, hogy a Bizottság szándékai jók e tekintetben – a tagállamokkal együtt biztosítani próbálja a jogszabályok végrehajtását –, és ezért minden elismerésem a Bizottságé.

Azonban úgy gondolom, hogy kicsit nagyobb lendületre és erőre lenne szükség. Ezeket a jogszabályokat már 2004-ben végre kellett volna hajtani. Sok szó esett az érzékeny kérdésekről és bonyolult részletekről, azonban amikor a jelenlegi Bizottság hivatalba lépett, bejelentette, hogy a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem politikájának központi kérdése lesz, most viszont már megbízatásának félidején túl jár a Bizottság. Minden nagyrabecsülésem az önöké eddigi teljesítményeikért, de remélem, a jövőben egy kicsit jobban megszorogatják a tagállamokat, ugyanis ez létfontosságú lenne.

Az irányelveket a tagállamok kevesebb mint fele hajtotta végre maradéktalanul. Számos tagállamban nem megfelelően ültették át a közvetlen és közvetett megkülönböztetés, a megfélemlítés és a bizonyítási teher fogalmait. Vannak tagállamok, melyek ugyan tiltják a megkülönböztetést a foglalkoztatásban, azonban az árúk és szolgáltatások nyújtásának terén már túl messzire vezető lépésnek tartják a tilalmat. Holott pontosan azokon a területeken tapasztalható a legtöbb probléma.

Vegyük például az oktatást. Az EU újonnan alakult Alapjogi Ügynöksége szerint a roma családok gyermekeit indokolatlan módon az értelmi fogyatékosok kisegítő iskolájában helyezik el. Vagy nézzük meg a lakáshelyzetet: mindennaposak az olyan hirdetések, melyek az „idegenektől mentes” lakóövezet megjegyzést tartalmazták. Ez elfogadhatatlan.

A hátrányos megkülönböztetést azonnali hatállyal meg kell tiltani a foglalkoztatáson kívüli egyéb területeken is. A jogszabály csupán akkor hatékony, elnök úr, ha az emberek tisztában vannak a jogaikkal, márpedig az Eurobarometer felmérése szerint a megkérdezetteknek csupán 35%-a gondolja úgy, hogy országában vannak megkülönböztetésellenes jogszabályok. Még kevesebb azok száma, akik tudják, hová fordulhatnak, ha hátrányos megkülönböztetés éri őket. Hogyan fogja garantálni a Bizottság, hogy a jog realitássá válik az emberek életében? Az emberek tájékoztatása az irányelvben megállapított kötelezettség, de mi a Bizottság javaslata arra nézve, hogy ezt a kötelezettséget végre is hajtsák?

Elnök úr! Még ha az embereknek tudomásuk is van egy adott jogszabály létezéséről, az alkalmazásához időnként rögzös utat kell bejárni, és néha elvesznek a szabályok és követelmények útvesztőjében. Némely országban rendkívül szűk, mindössze 30 nap, a panasz benyújtásának határideje. Az eljárás többi része viszont időnként nevetségesen hosszú és bonyolult. A megkülönböztetésellenes jogszabályok megsértése esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell alkalmazni. Mindezt nagyon szépen megfogalmazza az irányelv, és ezekben mindannyian egyetértettünk. Azonban valójában nagyon kevés országban vannak megfelelő szankciók.

Egy, talán pozitív dolgot is meg kellene most említeni. Üdvözlendő eredmény, hogy szinte az összes állam rendelkezik esélyegyenlőségért küzdő intézményekkel. Ez valóban fontos eredmény, és sok országban ezek az intézmények a faji és egyéb alapon történő megkülönböztetés problémájával foglalkoznak, amit üdvözlendőnek tartok. Sajnálatos módon azonban nem mindegyik intézmény rendelkezik a feladata megvalósításához szükséges forrásokkal, ezért arra kérem a Bizottságot, hogy a megkülönböztetésellenes jogszabály végrehajtásának értékelésekor ezt a szempontot is vegyék figyelembe. Van a Bizottságnak erre vonatkozó észrevétele?

Végezetül, elnök úr: büszke vagyok a jogszabályokra. A jogszabályok átültetésében történt ugyan előrelépés, de még mindig nem annyi, amennyire szükség lenne. Számos ország még nem ültette át maradéktalanul a jogszabályt. De még ott is, ahol az utolsó szóig átültették, meg kell bizonyosodnunk arról, hogy az emberek tisztában vannak a jogaikkal, hiszen ha nem ismerik a jogszabályokat, nem is tudnak hivatkozni rájuk, márpedig ez alapvető fontosságú a hátrányos megkülönböztetés elleni harcban.

Louis Michel, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr, Buitenweg asszony, tisztelt képviselő! A Bizottság üdvözlö a 2000. június 29-i 2000/43/EK irányelv alkalmazására vonatkozó, a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének végrehajtásáról szóló jelentést.

A Bizottság tudomásul veszi a Parlament által kinyilvánított különféle aggályokat és néhány pontra szeretné felhívni a figyelmet. Az irányelv tagállamokban történő végrehajtásának vizsgálatával kapcsolatban megjegyzendő, hogy a Bizottság június végén jogsértési eljárásokat kezdeményezett 14 tagállammal szemben az irányelv megfelelő átültetésének elmulasztása miatt. Továbbá szeretném megjegyezni, hogy, válaszul a Bizottság aggályaira, számos tagállam már módosította a szóban forgó jogszabályokat, vagy kifejezte ez irányú készségét.

Az irányelv tagállamokban történő átültetésére vonatkozó részletes információkkal kapcsolatban – a megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség keretstratégiájáról szóló 2005. évi közleményünknek megfelelően – évente közzétesszük a jogi szakértők csoportjának átfogó jelentését, valamint az egyes országok jelentései is hozzáférhetőek az interneten.

Buitenweg asszony helyesen rámutat arra, hogy az esélyegyenlőség előmozdításával megbízott intézményeknek kulcsfontosságú szerepük van a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemben. Ezért támogatjuk az Equinet hálózatot, amely a tagállamok esélyegyenlőségért küzdő intézményei közötti tapasztalatcserét és a bevált gyakorlat átadását segíti elő.

Ahogy a jelentés is utal rá, az adatgyűjtés meglehetősen kényes kérdés. Anélkül viszont lehetetlen megállapítani, milyen mértékű a megkülönböztetés, illetve, hogy a megtett intézkedések eredményesek voltak-e. Tekintettel arra, hogy az összegyűjtött információ zöme az érzékeny személyes adat kategóriájába tartozik: az adott személy faji vagy etnikai hovatartozására, vagy akár vallásos meggyőződésére vagy szexuális irányultságára vonatkozik, azokat a személyes adatok védelméről szóló 95/46/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell feldolgozni.

Az irányelv általános tiltást ír elő az érzékeny személyes adatok feldolgozására vonatkozóan. Azonban létezik néhány kivétel a szabály alól, mégpedig abban az esetben, ha az érintett személyek kifejezett hozzájárulásukat adták, vagy amennyiben – idézem – az adatok feldolgozása a foglalkoztatási jogszabály területén belüli kötelezettségek és bizonyos jogok végrehajtásához szükséges.

A tagállamok szintén felhatalmazással rendelkeznek arra nézve, hogy alapvető közérdekből – megfelelő biztosítékok mellett – kivételeket alkalmazzanak. A tagállamok döntési jogkörébe tartozik tehát, hogy statisztikai célokra alkalmas adatokat gyűjtenek-e az etnikai hovatartozásról a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében, az adatvédelmi irányelv követelményeinek megfelelő biztosítékok végrehajtása mellett.

Az Európai Unión belüli hátrányos megkülönböztetésről készült Eurobarometer-tanulmány kimutatta, hogy az európai polgárok jelentős része általában kész arra, hogy egy teljes körű felmérés keretén belül névtelenül személyes adatokat szolgáltatson a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében. Négy emberből három késznek mutatkozott arra, hogy az etnikai hovatartozásával, vallásával vagy meggyőződésével kapcsolatban személyes adatokat osszon meg.

Az ilyen jellegű információ különösen fontos a megkülönböztetés és a mélyen gyökerező hátrányos helyzet enyhítése érdekében tett pozitív fellépések eszközeként. Tavaly februárban a Bizottság közzétette az esélyegyenlőségi adatokra vonatkozó európai iránymutatásokat azzal a céllal, hogy segítséget nyújtson a tagállamoknak az adatgyűjtési gyakorlatuk fejlesztéséhez.

Az ugyanarra vonatkozó 2007. januári Eurobarometer tanulmány kimutatta, hogy az emberek úgy érzik, hogy nem kapnak kellő tájékoztatást a hátrányos megkülönböztetés áldozataiként őket megillető jogokról. Bár a tájékozottsági szint lényeges eltéréseket mutatott – például Finnországban a megkérdezettek 65%-a nyilatkozott úgy, hogy tisztában van a jogaival, Ausztriában viszont mindössze 17% –, az átlagosan mért mindössze 32% egyértelműen arra utal, hogy, amint azt ön is megállapította, a felvilágosító tevékenységre továbbra is szükség van.

Meggyőződésem, hogy jelenlegi tevékenységeink a tagállami szinten 430 kezdeményezést magában foglaló 2007. évi „Esélyegyenlőséget mindenkinek” európai év és a „Sokszínűségért – a megkülönböztetés ellen” elnevezésű kampány támogatásával segítenek a tájékoztatás leküzdésében.

Itt külön megemlíteném a nem kormányzati szervezetek, szakszervezetek, jogászok és vállalatok számára általunk finanszírozott képzési programokat.

A Bizottság eltökélt abban, hogy minden rendelkezésre álló eszközt felhasználjon a romák Európai Unión belüli helyzetének javítására. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy biztosítja a 2000/43/EK irányelv alkalmazását, az európai strukturális alapok, különösen az Európai Szociális Alap igénybevitelével, és felhívja mind a romák, mind pedig nyilvánosság figyelmét az őket megillető jogokra és kötelezettségekre.

Az etnikai kisebbségek, többek között a romák társadalmi és szakképzési integrációjával foglalkozó magas szintű konzultációs csoport december elején nyújtja be számos javaslatot tartalmazó jelentését. A csoport célja, hogy azonosítsa az integráció akadályait és támogassa a hatóságok és vállalatok által alkalmazott bevált gyakorlatokat.

Ebben az összefüggésben üdvözljük az Európai Parlamentnek a többszörös megkülönböztetés problémája iránt mutatott érdeklődését, és természetesen én is érdeklődéssel fogom olvasni az év végén a Bizottság számára készített új tanulmány eredményeit. Világos, hogy a megkülönböztetésmentesség nem elég arra, hogy egyes, társadalmilag hátrányos helyzetű csoportoknak egyenlő esélyeket biztosítson, ezért a Bizottság a tagállamokban – különösen a foglalkoztatási politika területén – alkalmazott bevált gyakorlatról szóló részletes elemzés elkészítését kérte.

Továbbá a Bizottság rendkívül fontosnak tartja, hogy a tagállamok megfelelően alkalmazzák saját jogszabályukat, bár a jogalkotás önmagában nyilván nem elégséges. Kutatásokon, felvilágosító tevékenységen, tréningeken és a bevált gyakorlat továbbadásán keresztül kívánjuk megerősíteni a jogszabályokat, hogy lehetőség szerint megakadályozzuk a hátrányos megkülönböztetést, ahol pedig erre nincs lehetőség, megfelelően kárpótoljuk az áldozatokat.

Patrick Gaubert, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, képviselőtársak! Szeretném megköszönni Buitenweg asszonynak a kiváló munkát, amit végzett. A jelentés tisztességes és kiegyensúlyozott módon mutat rá számos kérdésre, és az irányelv alkalmazásával kapcsolatos főbb problémákat részletesen ismerteti.

Való igaz, hogy az európai polgároknak csupán nagyon kis hányada van tisztában a jogaival, amikor hátrányos megkülönböztetés éri őket. Éppen ezért elengedhetetlenül fontos, hogy a megfelelő tájékoztatás hatékonyabban érjen célba, különös tekintettel arra, hogy az idei év az „Esélyegyenlőséget mindenkinek” európai éve. Különösen azt a kezdeményezést támogatom, hogy biztosítsuk a megfelelő forrásokat az esélyegyenlőség előmozdításával megbízott szervek számára. Ezeknek a szervezeteknek kulcsfontosságú szerepük van az érintett kérdésben, és, ahogy a jelentés helyesen megállapítja, elengedhetetlen, hogy függetlenek maradjanak.

Az említettek közül azonban a legaggasztóbb probléma, hogy egyes tagállamokban nem, vagy csak hiányosan történt meg az irányelv átültetése. Mindenképpen lépéseket kell tennünk annak biztosítására, hogy az összes tagállam hatályba léptesse a szükséges jogszabályokat, hogy mindenki a lakhelye szerinti országtól függetlenül alapvető védelmet élvezhessen.

Az legkényesebb érintett kérdéssel, vagyis az adatgyűjtéssel kapcsolatban a jelentés gondosan előírja, hogy azt a magánélet védelmének tiszteletben tartása mellett, és csakis a kisebbségek által elszenvedett hátrányos megkülönböztetés különböző formáinak felderítésére lehet használni. Nem válhat az etnikai meghatározás veszélyes eszközévé, viszont tartalmaznia kell a megkülönböztetés mértékének felderítéséhez és a megfelelő megoldások kialakításához szükséges információkat.

Amikor olyan alapvető fontosságú elvről van szó, mint az egyenlő bánásmód elve, Európa nem elégedhet meg látszatsmegoldásokkal, Európa nem elégedhet meg azzal, hogy minimális jogszabályi alapokat teremtsen hozzá, és Európa nem elégedhet meg azzal, hogy csupán szemlélő legyen. Valóban szükség van arra, hogy figyelők legyünk, de emellett cselekednünk is kell, utat mutatnunk és biztosítanunk, hogy Európa példaképpé válhasson: minél inkább meg tudjuk ezt valósítani, annál kevesebb szemrehányás érhet minket.

Martine Roure, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos úr! Először engedjék meg, hogy gratuláljak Buitenweg asszonynak a kiváló munkáért, amit végzett. Jelentését teljes mértékben támogatjuk. Sajnálatos módon a legújabb statisztikák azt bizonyítják, hogy a hátrányos megkülönböztetés sok tagállamban továbbra is komoly probléma.

Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének első, 2007 augusztusában készített jelentése a rasszista indíttatású bűncselekmények növekedését regisztrálta az Unió legalább nyolc országában. Ez különösen aggasztó, tekintettel arra, hogy az EU fejlett megkülönböztetésellenes jogszabályi szabályozással rendelkezik. Egyetértek továbbá azzal, hogy a jogszabályokat nem megfelelően ültették át és csupán részben hajtották végre a tagállamok. Európa polgárai nem megfelelően tájékozottak, és különösen nincsenek tudatában annak, hogy amennyiben hátrányos megkülönböztetés éri őket, jogaik érvényesítésére rendelkezésükre állnak a jogszabályok.

Mint az „Esélyegyenlőséget mindenkinek” európai év és a rasszizmus és idegengyűlölet elleni küzdelemről szóló kerethatározat előadója úgy gondolom, hogy a tagállamoknak keményebben kellene dolgoznia annak érdekében, hogy biztosítsák az európai jogszabályok megfelelő alkalmazását. Az általunk készített anyagokat is szélesebb körben kellene ismertetni, hogy Európa polgárai azonosulhassanak a kérdéssel.

A bizonyítási teher megfordítása az egyenlő bánásmódról szóló irányelv legjelentősebb vívmánya. Ragaszkodnunk kell hozzá, hogy gyakorlati intézkedések bevezetésével biztosítsák a tagállamok ezt az előrelépést.

Végezetül úgy gondolom, hogy meg kell erősíteniünk a megkülönböztetés leküzdésére irányuló európai jogi kereteket azáltal, hogy egy határokon átívelő irányelvet fogadunk el, amely a megkülönböztetésnek a Szerződés 13. cikkében foglalt összes formáját érinti. Szeretném megkérdezni a Bizottságot, hogy milyen előrelépések történtek egy ilyen jellegű irányelv megvalósíthatóságának vizsgálatára.

Sophia in 't Veld, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Mi az Európai Parlamentben jogszabályokat készítünk, de a jogszabályok önmagukban még nem szüntetik meg a rasszizmust és idegengyűlöletet. A politikusok és más véleményformálók megnyilvánulásai a gyűlölet és intolerancia léghőjét szítják, amikor is a megkülönböztetés normává válik, és a jogszabály halott betű marad.

Szeretném látni, hogy az Európai Bizottság legalább olyan következetességgel támadja az Európán belüli megkülönböztetést, ahogyan például a piaci szabályok megszegését. Humán erőforrásainkat legalább olyan hevesen kellene védelmeznünk Európában, mint pénzügyi erőforrásainkat. Ha Bill Gatesszel szembe tudunk szállni, bizonyára megtehetjük ezt a hátrányos megkülönböztetést alkalmazó vállalatokkal és hatóságokkal szemben is. Tudjuk, hogy 14 kormány még mindig nem tartja be a faji egyenlőségről szóló irányelv egy-két

vonatkozását, de a Bizottság nem nagyon igyekszik kikényszeríteni a szabályok betartását, és túlságosan sok időt hagy a tagállamoknak a felzárkózásra. Ezt a jogszabályt már évekkel ezelőtt végre kellett volna hajtani – Bill Gates nem úszta volna meg ennyivel.

Továbbá a terrorizmus és a bűnözés elleni küzdelemben nem engedhetjük meg a szabályok helyzethez igazítását. Némely intézkedés csupán bizonyos csoportokra vonatkozik, és úgy tűnik, hogy legitimizálja a megkülönböztetést. Vegyük például az igazoltatás és motozás gyakorlatát, a profilalkotás módszereit, stb., stb. Az integrációs módszerek időnként szintén diszkriminatívak lehetnek, és örülök, hogy például a saját országom legutóbbi kormánya által bevezetni kívánt integrációs intézkedéseket a bíróság végül elutasította, mert valójában diszkriminatív jellegűek voltak.

A különböző módosítások közül különösen egy, a 4. módosítás, keltette fel a figyelmemet. Ez úgy rendelkezik, hogy a kisebbségek védelme és a megkülönböztetésellenes jogszabályoknak való megfelelés a tagállamok hatáskörébe tartozik. De ha van egy nem nemzeti ügy, akkor az a közös európai értékeink ügye, ezért igenis közös európai felelősségünk, hogy egyenlő bánásmódot biztosítsunk minden európai polgár számára, mert ez az európai integráció célja; a piac csupán ennek a célnak az eléréséhez vezető eszköz.

Végezetül a vallásszabadság nagyszerű és egyszerű alapvető jog, de nem használható fel arra, hogy igazolja az etnikai alapú megkülönböztetést. Például egy katolikus iskolában a vallásszabadság nem szolgálhat ürügyül arra, hogy bizonyos etnikai származású gyermekeket kizárjanak, és hogy az iskolát a fehér bőrű diákok számára tartsák fenn. Másrészt viszont nem minden, az iszlámot kritizáló megjegyzés rasszista.

Végezetül, elnök úr, a jogszabályok fontosak, és egyszerű dolog, hogy rendelkezünk ezzel a jogszabállyal, de mindannyian azon munkálkodunk, hogy olyan közeget biztosítsunk, amelyben már nem fordul elő hátrányos megkülönböztetés.

Roberta Angelilli, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék kollégámnak köszönetet mondani a munkájáért. Mint az Európai Parlament kisebbségi jogokért felelős előadója, a jelentés egy fontos pontjára szeretném felhívni a figyelmet, mégpedig a roma gyermekekről szóló részre. Arra szeretném emlékeztetni a jelenlévőket, hogy a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés problémája legsúlyosabban a gyermekeket sújtja.

Európában sok, túlságosan sok, gyakran roma családból származó utcagyermek él, jövő nélkül, mert nem kaptak megfelelő iskolai oktatást és sok esetben teljesen írástudatlanok. Ezek a gyermekek nem részesülnek megfelelő orvosi ellátásban, és nem jutnak hozzá a szükséges védőoltásokhoz. Olyan gyermekek, akiknek nincs jövőjük, mert megfosztották őket a gyermekkoruktól és gyakran koldulásra, szórólapok gyűjtésére kényszerítik őket – szinte mindig tanítási időben –, vagy végül illegális munkavégzésre kényszerülnek.

Ahogy a jelentés megállapítja: a tagállamoknak kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy pozitív intézkedéseket vezetnek be a hátrányos megkülönböztetés ellen. Ebben a konkrét esetben olyan intézkedéseket, melyek biztosítják a gyermekek tanuláshoz való jogát, és amelyek megkövetelik a roma gyermekek családjaitól, hogy biztosítsák a gyermekek kötelező oktatásban való részvételét. Megfelelő kampányokra is szükség van, amelyek arra biztatják az állampolgárokat, hogy az iskolákkal együttműködve akadályozzák meg a gyermekek közti hátrányos megkülönböztetést, kizsákmányolást és társadalmi kirekesztést.

Végezetül szeretném kijelenteni, hogy elfogadhatatlannak tartom, hogy olyan sok tagállam – sajnálatos módon hazám, Olaszország is közéjük tartozik – még mindig nem ültette át az irányelvet nemzeti jogába.

Tatjana Ždanoka, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani Buitenweg asszonynak a jelentésért, amely az Európán belüli faji és etnikai jellegű megkülönböztetés problémájának egyik komoly kérdésére hívja fel a figyelmet.

Biztos úr! Úgy vélem, hogy a Bizottságnak sokkal aktívabban kellene szorgalmaznia a faji egyenlőségről szóló irányelv átültetését. Számos olyan ügyel találkozunk naponta, ahol az áldozatok védelme érdekében szükség van a helyes átültetésre. Továbbá fontosnak tartom megemlíteni, hogy a nyelvpolitikával kapcsolatos gyakorlatok némelyike az irányelv alapján közvetett megkülönböztetésnek minősül. Hazámban, Litvániában, vagy a szomszédos Észtországban például – mindkét államban nagyarányú etnikai kisebbség él – indokolatlan mértékű nyelvi feltételeket támasztanak a foglalkoztatásban, és a hatóságokkal való kommunikációban is csupán egy nyelv használható. Úgy gondolom, hogy amennyiben az említett gyakorlat ahhoz vezet, hogy a faji és etnikai kisebbségek a társadalmi élet különböző területein alulreprezentáltak, a tagállamok kötelessége olyan politikák kidolgozása, amelyeknek célja, hogy egyenlő hozzáférést biztosítsanak és kiküszöböljék a hátrányos megkülönböztetést.

Továbbá aggodalomra ad okot az is, hogy a nemzeti alapon történő eltérő bánásmód időnként közvetett etnikai megkülönböztetésnek minősíthető. Ez akkor következik be, amikor az állampolgársággal kapcsolatos politika a kisebbségi háttérrel rendelkezők – például romák vagy oroszok – kizárására irányul.

Remélem, hogy az európai bíróságok, csakúgy, mint az Emberi Jogok Amerikai-közi Bírósága, amely megállapította, hogy az állampolgársághoz való hozzájutásnál nem alkalmazható faji vagy etnikai alapú megkülönböztetés, legalább ennyire progresszívak, és gondosan megvizsgálják az állampolgársággal kapcsolatban alkalmazott politika különböző etnikai csoportokhoz tartozó személyekre gyakorolt hatását.

Vittorio Agnoletto, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Miközben a megkülönböztetésellenes irányelv nagyon jó és jelentős etikai értékkel rendelkező irányelv, jó néhány európai ország semmit vagy csupán alig valamit tesz annak érdekében, hogy az irányelvet és annak tartalmát átültessék nemzeti jogrendszerükbe; a faji és etnikai visszaélések pedig mindennaposak. Olaszország ellen például jogsértési eljárást indít az Európai Unió az irányelv átültetésének elmulasztása miatt.

Az Európai Unió különösen azt nehezményezi, hogy Olaszország nem ültette át a faji zaklatás fogalmát nemzeti jogrendszerébe, hogy nem hozott jogszabályt a bizonyítási teher megfordítására, és hogy nincsenek megfelelő rendelkezései a faji és etnikai visszaélések elleni védelemre. Tavaly decemberben Operában, egy Milánó melletti községben, állampolgárok egy csoportja, akiket a nemzeti Lega di Alleanza vezetői irányítottak, szó szerint hajtóvadászatot indított és sátrakat gyűjtött fel, melyekben közel harminc roma gyermek tartózkodott. Paviában romák tucatjait kergették „gázkamra” felkiáltásokkal. Róma külvárosában, csupán néhány napja, az éjszaka folyamán 40 csuklyás támadó botokkal, késekkel és Molotov-koktélokkal felfegyverezve megtámadott egy roma tábor Ponte Mammolóban.

Olaszországban szinte minden évben legalább egy roma tábor megszüntetnek a helyi hatóságok, a romák legalapvetőbb jogainak figyelembe vétele nélkül. Ez tehát a romák különleges társadalmi védelme, amelyre a jelentés – különösen a bővítés után – felszólít? Hangsúlyozni szeretném, hogy az irányelvnek megfelelő nemzeti rendelkezések megszegésére alkalmazandó szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek kell, hogy legyenek. Továbbá szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy április 25-én elfogadtuk...

(Az elnök megszakítja a felszólalót)

Frank Vanhecke, az ITS képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Attól tartok, az én véleményem a jelentésről kissé eltér az itt elhangzottaktól, ugyanis én furcsának találok ezt a jelentést, legalábbis egy magát demokratikusnak mondó intézménytől szokatlannak, hiszen egy erősen megkérdőjelezhető irányelv alapján olyan javaslatokat tesz, melyek véleményem szerint alapvető jogokba és szabadságokba ütköznek, sőt némely tekintetben a jogállamiság alapelveivel ellentétesek.

Az az igazság, hogy Európában a kisebbségekkel szembeni valódi megkülönböztetés vagy valódi rasszizmus, szerencsére, csupán marginális jelenség, mellyel szemben már megtörténtek a megfelelő és helyénvaló fellépések. A mostani jelentés valami egészen másról szól. Olyan szabályok bevezetésére tett kísérletről van szó, amely még inkább elnémitja és veszélybe sodorja a véleménynyilvánítás szabadságát, egyre inkább a gondolatterror légkörét alakítja ki, melyben az ország őslakossága arra kényszerül, hogy pozitív megkülönböztetést alkalmazzon a betelepültekkel szemben. Megint egy olyan jelentéssel van dolgunk, amely a nem bevándorlókkal szemben alkalmaz hátrányos megkülönböztetést.

Legfőképpen a bizonyítási teher megkülönböztetéssel kapcsolatos vagy peres ügyekben – különösen foglalkoztatási ügyekben – megfordítását tartom teljesen elhibázott lépésnek olyan, jogállami alapokra épülő országokban, ahol mindenki egészen addig ártatlannak van nyilvánítva, ameddig bűnössége be nem bizonyul.

Röviden tehát: ez a jelentés nem a megkülönböztetésről szól, hanem a politikai korrektség ideológiájának egyfajta hitelesítése.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Először is hadd mondjak köszönetet Buitenweg asszonynak a munkáért, melyet a jelentés elkészítése érdekében végzett. Továbbá szeretném a kérdést egy kicsit más szemszögből megközelíteni.

Az emberek növekvő mobilitása arra kötelez bennünket, hogy nyitottabbak legyünk az országunkba látogatók felé. Azonban a nyitottság a családi neveléssel kezdődik. Mások tiszteletét leginkább a családban sajátítják el a gyermekek. A család az első közösség, ahol nyitottságot, mások tiszteletét és szolidaritást kellene tanulnunk. A faji és etnikai intolerancia elleni nevelés és az oktatás alappillére kell, hogy váljon az iskolában és a társadalom egészében is. A nevelésnek és az oktatásnak azokra az etikai alapokra kell koncentrálnia, melyek a családi egységet erősítik.

Éppen ezért a kultúrák közötti kölcsönhatás kérdése, akárcsak a béke és a sokszínűség iránti tisztelet, kiemelt jelentőségű politikai és biztonsági kérdéssé vált. A faji megkülönböztetés elleni küzdelem elsősorban arra összpontosít, hogyan kívánjuk biztosítani a népek és nemzetek együttélését az új évszázad, illetve évezred kezdetén. Természetesen bizonyos jogi mértékű szabályozásra szükség van, azonban társadalmunknak oly módon kellene foglalkozni a faji és etnikai megkülönböztetés kérdésével, hogy őszintén szembenézzünk a múlttal és közösen keressük a jövőt, amelyben minden egyes ember méltósága és emberi mivoltából fakadó jogai biztosítva lesznek.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Köszönöm, elnök úr! Ha egy felmérés során a megkérdezettek 60%-a úgy ítéli meg, hogy öt valamilyen hátrányos megkülönböztetés éri, akkor ez figyelmeztetés a tagországoknak és figyelmeztetés Európának.

Az etnikai, faji származás szerinti megkülönböztetés él, és félő, hogy hosszú ideig élni fog, hiszen Európa egyre színesebb, az etnikai különbségek láthatóvá válnak, és az önmagukat egy nemzetiségűnek tekintő országok is egyre színesebb kultúrát hordozóvá válnak.

Buitenweg asszony kiváló jelentése lehetőséget ad az értékelésre, a mérlegelésre. A Bizottság pedig a továbblépés ígéretét hozta el ma hozzánk, hiszen ha több országban hiányzik az irányelv méltó átültetése, akkor indokolt a figyelmeztetés és feltétlenül szükséges a segítség. Majdnem minden képviselőtársam elmondta, hogyha a polgárok nem ismerik a védelemhez való jogukat, akkor nem is fognak tudni élni vele.

A faji, etnikai alapú megkülönböztetés tágabb körben is problémákat vet fel, hiszen az etnikai kisebbséghez tartozás leginkább identitásvállalás kérdése. Nekünk Kelet-Közép-Európában nincsenek jó tapasztalataink az adatszolgáltatási hajlandóságról, és elérünk odáig, hogy cigány az, akit a környezete annak tekint, és ez leginkább életmód kérdése nem valódi faji identitásé. Az Alapjogi Ügynökség sokat tud majd tenni a helyzet javításáért.

Még két megjegyzés: nagyon sokat tehet az irányelv végrehajtása azért, hogy a cigányság ne sodródjon ki Európából. És a másik: az új tagországokkal új etnikai blokkok jelentek meg Európa történelmi térképén. A 20. század, a két világháború szomorú hagyatéka, hogy az ellentétek még mindig élnek, a sebek nem gyógyultak be. Mindannyian felelősek vagyunk. Köszönöm elnök úr.

Sarah Ludford (ALDE). – Elnök úr! Üdvözlöm, hogy a Bizottság jogsértési eljárást kezdeményezett 14 tagállammal szemben az irányelv átültetésének elmulasztása miatt.

Szégyenkezve látom, hogy hazám, az Egyesült Királyság is szerepel ezen a listán. Országom esetében az egyik probléma, hogy a közvetett megkülönböztetés meghatározása nem megfelelő. Tagadhatatlan, hogy még egy olyan országban sincs ok az elégedettségre, ahol a faji megkülönböztetés elleni jogalkotás immár több mint 40 évre tekinthet vissza.

Erős politikai akaratra van szükség ebben a kérdésben, ezért is nagy csalódás, hogy a Tanács nem találta a vitát elég fontosnak ahhoz, hogy részt vegyen benne.

Nagy érdeklődéssel hallgattam a Michel biztos úr által idézett statisztikát, miszerint négyből három európai kész arra, hogy névtelenül adatokat szolgáltatson az etnikai származására vonatkozóan, és örömmel üdvözlöm azt, hogy az utóbbi években a Bizottság jelentős munkát végzett ezen a téren és kidolgozott egy gyakorlati útmutatót. Nagy utat tettünk meg 1999 óta, amikor a Rasszizmus elleni európai év jelentéstervezetében az etnikai helyzet figyelemmel kíséréséről mertem beszélni, és ezzel tiltakozások özönét zúdítottam magamra.

Természetesen egyetértek Gaubert úrral abban, hogy résen kell lennünk, hogy a megkülönböztetés felderítése és leküzdése érdekében gyűjtött, az etnikai és faji hovatartozásra vonatkozó adatok ne váljanak maguk is a megkülönböztetés eszközévé a faji vagy etnikai profilalkotáson keresztül.

Szeretném megkérdezni a biztos urat, hogy az adatvédelmi biztosítékok betartása mellett milyen mértékig érvényes a rendőrség intézkedéseire – melyek természetesen szolgáltatások – a megkülönböztetés tilalma, például az igazoltatás és motozás gyakorlatában. A rendőrségre mint munkáltatóra egyértelműen érvényes, de számomra még mindig nem világos, vajon milyen mértékben érvényes az irányelv a rendőrségi intézkedésekre.

(Az elnök megszakítja a felszólalót)

Marek Aleksander Czarnecki (UEN). – (PL) Elnök úr! Ha megnézzük, mi a helyzet az európai uniós irányelvek végrehajtása terén, beleértve a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet

nélküli egyenlő bánásmódról szóló irányelv végrehajtását is, az előadóval együtt úgy vélem, hogy sok tagállam jelentős mértékben elfogadta az irányelvet, sőt még túl is ment az azokban foglaltakon. Csekély kivételtől eltekintve a tagállamok nagy figyelmet szenteltek a személyek közötti egyenlő bánásmód összes aspektusára. Maradt néhány hiányosság és tévedés, mely javításra szorul. A rendelkezéseket időnként különböző jogi aktusok tartalmazzák, de ez nem lehet akadálya a jogszabály nemzeti szinten történő végrehajtásának.

Úgy gondolom, hogy az Európai Unió megfelelő szintű jogi keretekkel rendelkezik. A probléma inkább azoknak az embereknek a szemléletmódjával van, akik megengedhetőnek tartják, hogy másokat hátrányosan megkülönböztessenek. Jelenleg arra a kérdésre kellene választ találnunk, hogy globális világunkban miként alakíthatunk ki nagyobb tudatosságot és érzékenységet az emberekben. Egy olyan világban, ahol az emberek – különböző okok miatt – gyakran változtatják lakóhelyüket...

(Az elnök megszakítja a felszólalót)

Philip Claeys (ITS). – (NL) Elnök úr! A Buitenweg asszony által készített és az ahhoz hasonló jelentésekkel az a probléma, hogy nemes elvek és jó szándékok állnak mögötte, de sajnos egy világ választja el őket a valóságtól. Természetesen a faji vagy származási alapon történő megkülönböztetés elítélendő. A kérdés csak az, vajon valóban annyira elterjedt jelenség-e a megkülönböztetés, ahogy azt el szeretnék velünk hitetni. Az EUMC, a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja által készített legutóbbi éves jelentés a jelenség növekedéséről számol be, de állítását nem tudja konkrét adatokkal alátámasztani. Az EUMC még egy általánosan elfogadott definíciót sem ad a megkülönböztetés fogalmára.

Túlságosan gyakori az a feltételezés, hogy szinte az összes, bevándorlókkal kapcsolatos problémának az őket érő hátrányos megkülönböztetés az oka. Ennek viszont katasztrofális következményei vannak, mert egész népcsoportokat foszt meg a személyes felelősségtől. Ez a dédelgető politika és áldozati kultúra csak súlyosbították a problémát, és én is támogatom a Koenraad Dillen által kifejtett kisebbségi véleményt.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is engedjék meg, hogy elismerésem fejezzem ki a jelentés következetessége és színvonala miatt, valamint hangsúlyozzam a téma fontosságát az emberek életének javítása és a közösségek fejlődése szempontjából. Beszédemben szeretném felhívni a figyelmet a nevelés fontosságára az egyenlő bánásmódra vonatkozó alapelvek és rendelkezések végrehajtásánál.

A jelentés helyesen mutat rá arra, hogy a jogszabályok csupán akkor hatékonyak, ha a polgárok tisztában vannak a jogaikkal. Szükség van a polgárok tájékoztatására, de arra is, hogy megtanítsuk őket a helyes reakcióra, tulajdonképpen arra, hogy megvédjék magukat. A megkülönböztetés jelenségét csak akkor tudjuk korlátozni, ha az embereknek bátorságuk van felszólalni, írni és a jogaikra hivatkozni.

Ugyanakkor a toleranciára nevelés elengedhetetlenül fontos bármely közösség fennmaradása érdekében. Megtanulni együtt élni a másikkal és elfogadni a különbözőségeket, nem mint sorscsapást, hanem mint lehetőséget arra, hogy kiegészítsük egymást: ez a szóban forgó jelenség megszüntetéséhez vezető megfelelő út.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Elnök úr! Az Európai Unió jó jogszabályokkal, szilárd megkülönböztetésellenes normákkal rendelkezik, és az irányelvek is most készülnek. Szeretnék gratulálni kollégámnak a ma ismertetett jelentésért. A tagállamok válaszul bevezetik az itt meghozott döntéseket. Az államok alkotmányaiba megkülönböztetésellenes záradékok kerültek és egész jogszabályi szakaszok hivatottak megvédeni az állampolgárokat a megkülönböztetéstől. Miért állunk még mindig ilyen rosszul? Miért van az, hogy még mindig rengeteg megkülönböztetéssel kapcsolatos eset van, amellyel nem tudunk mit kezdeni?

Én úgy látom, hogy a probléma két szinten jelentkezik. Az első a tájékoztatás, a másik pedig a kötelezettségek végrehajtásának szintje. Én most a tájékoztatás kérdésével szeretnék foglalkozni. A tájékoztatás nem csak a kormányok kötelezettsége. Amint kiderült, a kormányok nem túl sok tájékoztatást nyújtanak az átlagember számára a megkülönböztetés mibenlétére vonatkozóan. Úgy vélem, hogy ezt a szerepet egyre inkább át kellene venniük a nem kormányzati szervezeteknek, melyek hatékonyan szólítják meg a társadalom különböző rétegeit, a polgárok különböző csoportjait, és megfelelő tájékoztatást tudnak nyújtani a bevándorlás kérdését illetően is. Kérdezzünk csak meg bevándorlókat, idősebb asszonyokat vagy egyedülálló anyákat, tapasztalnak-e hátrányos megkülönböztetést. „Nem, csupán ez a sorsunk, balszerencsénk van, ez minden” – válaszolják. Segítségre van szükségük, hogy magukra találjanak, segítségre van szükségük az eljárásokban és a megfelelő hatósági intézkedésekben.

Kívánatosnak tartanám, ha az Európai Parlament részt venne egy gyakorlati szabályzat elkészítésében, melyet különböző szervezetek használhatnának. Végezetül pedig remélem, hogy az Európai Bizottság megkülönböztetésellenes kiállítását szállító sárga teherautó Európa körüli turnéja és az esélyegyenlőség európai éve nem minden, amit az ügyben tehetünk. Tegyük többet azokért, akiket hátrányos megkülönböztetés ér.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Elnök úr! Egy olyan alapelvnek a bevezetése, mint a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra, vagy akár bőrszínre, hitre vagy vallásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elve általában folyamatos és állandó tevékenységet igényel. Bármilyen, a cél megvalósítása felé tett lépést nagy sikerként könyvelhetünk el. Nem várhatjuk el, hogy mindenki egy szempillantás alatt megváltozik, és mindenki levetkőzi azt a természetes törekvését, hogy javítson életkörülményein és harcoljon az ellen, amely veszélyeztetheti ezt a törekvést. Azonban mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy elhárítsuk a jogszabályi, szociológiai és gazdasági akadályokat, megfelelő oktatást biztosítsunk, megteremtjük a harmonikus együttélés feltételeit, és változtassunk a más emberekkel szembeni előítéleteinken, bármilyen különbségek is vannak köztünk. Végezetül szeretném leszögezni, hogy teljes mértékben elutasítom Vanhecke úrnak a téma megközelítésével kapcsolatos kijelentését.

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Miközben üdvözlöm a Bizottság közleményét, sajnálattal veszem tudomásul, hogy ez és egyéb jogszabályi szabályozások ellenére nem csökkent, hanem drámai mértékben nőtt a megkülönböztetés az EU-n belül.

A szélsőjobboldali ellenvetésekre reagálva pedig hadd mondjam el, hogy csupán idén mintegy 500, a franciaországi, belgiumi, olaszországi és németországi szikh közösséghez tartozó fiatallal találkoztam, akik a megjelenésük miatt tapasztalt elfogadhatatlan megkülönböztetés megdöbbentő eseteiről számoltak be, mindössze azért, mert turbánt viselnek.

2004 óta Franciaországban több szikh fiút is elbocsátottak az iskolából, mert nem voltak hajlandóak levenni a turbánt. Belgiumban és Németországban is vannak hasonló esetek.

Miközben a franciaországi legfelsőbb bíróság úgy határozott, hogy a szikh férfiak viselhetik a turbánt a vezetői engedélyhez készült fényképen, a minisztérium az ítéletet követő 24 órán belül kifejezetten megtiltotta azt.

A brüsszeli repülőtéren rendszeresen megkérik a szikh férfiakat, hogy vegyék le turbánjukat, ami súlyos sértésnek számít.

Továbbá hetente kapok telefonhívásokat Olaszországból, melyek arról számolnak be, hogy vannak, akiket csupán azért akadályoznak mindennapi teendőik végzésében, mert szikknek. Ezek az esetek egyértelmű megsértései mindannak, amiért a jelentés síkra száll, és amit a Bizottság szorgalmaz.

Ezért szeretném megkérdezni a biztos urat, hogy mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy szembeszálljon ezekkel a diszkriminatív esetekkel. Nem beszélhetünk egységről meg sokszínűségről, ha közben figyelmen kívül hagyjuk megannyi tagállam kormányának gyakorlatát.

Szeretnék gratulálni Buitenweg asszonynak, a jelentés előadójának, amiért olyan intézkedéseket javasolt, melyek remélhetőleg jogorvoslatot biztosítanak azok számára, akik tudatlanság, tájékoztatatlanság és a más kultúrák iránti tisztelet hiánya miatt kitaszítottá váltak.

Végezetül őszintén remélem, hogy az idei esélyegyenlőség évében és a jövőre esedékes kultúrák közötti párbeszéd évében meglesz rá a kellő akarat, hogy szavainkat tettekké váltsuk.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Elnök úr! Egyértelmű, hogy a 21. században nem tehetünk mást, mint hogy támogatjuk a megkülönböztetés elleni küzdelmet. Én is támogatom a jelentést, bár úgy gondolom, hogy az előítéletek inkább kulturális, civilizációs és vallási, mintsem faji vagy etnikai eredetűek. Hozzátenném továbbá, hogy Európában könnyebb lenne a megkülönböztetésellenes alapelvek betartása abban az esetben, ha szabályozott bevándorláspolitikát vezetnénk be azok számára, akiket szívesen látunk országainkban, hiszen az emberek általában nem viselkednek agresszívan és barátságtalanul olyanokkal szemben, akiket maguk választottak.

A jelentés alapvetően a bevándorlók jogairól tesz csak említést. Azonban beszéljünk a felelősségükről is. Könnyebb lenne az idegenekkel szembeni megkülönböztetés leküzdése, ha ők is tiszteletet tanúsítanának a befogadó ország kultúrája és az ott élő emberek hagyományai iránt, valamint hajlandóságot mutatnának az

integrációra, és nem akarnának államot létrehozni az államban, a mi Európánkban, mely – nézzünk szembe a tényekkel – keresztény gyökerekkel rendelkezik.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Elnök úr! Hálás vagyok Buitenweg asszonynak a kiváló munkáért, amit a jelentés elkészítésével végzett. A megkülönböztetés és a rasszizmus bárhol is tapasztalható: a munkapiacon, sportklubban vagy az iskolában, olyan értékek elleni támadás, melyek számunkra, itt, Európában rendkívül fontosak. Átfogó megközelítésre van szükségünk minden szinten: európai, nemzeti és helyi szinten egyaránt. Törvényhozók, politikusok és a megkülönböztetés áldozatai egyaránt fontos szerepet kell, hogy játszanak ebben. Tájékoztatnunk kell Európa polgárait a jogaikról, és a jogaik érvényesítéséhez rendelkezésükre álló eszközökről.

Arra kérem a Bizottságot, hogy felelősségének megfelelően cselekedjen és szorgalmazza a faji egyenlőségről szóló irányelv azonnali és megfelelő átültetését. Az irányelv a helyes irányba tett lépés, de hatékonysága azon múlik, hogy a tagállamok hogyan valósítják azt meg. Felszólítom a Bizottságot, hogy mutassa meg morális vezető szerepét – mint ahogy azt Barroso úr maga jelentette be 2004-ben –, amire most égető szükség van. A megkülönböztetés még mindig mindennapos esemény 2007-ben, Európában, az „Esélyegyenlőséget mindenkinek” európai évben. Különösen most, egy olyan időszakban, amikor egyes csoportoknak bizonyára nincs könnyű dolga – itt elsősorban az Európában élő muzulmánokra gondolok –, szükség van olyan emberekre, akik szembeszállnak a megkülönböztetés gyakorlatával, és akikre számítani lehet minden területen.

Én is támogatom, hogy a Bizottság terjessze ki a megkülönböztetésellenes intézkedéseket a megkülönböztetés összes lehetséges formájára.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Elnök úr! Szeretnék gratulálni az előadónak egy olyan jelentés elkészítéséért, amely reményeim szerint segít megvédeni az embereket a faji és etnikai megkülönböztetéstől, valamint sikeresebbé teszi a jogorvoslat érvényesítését.

Sokat kell még tennünk az etnikai és foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv hatékony végrehajtásának érdekében. Az EU-tagállamainak (különösen az új tagállamoknak) a polgárai még mindig nem ismerik a jogukat; vagy nincs elég idejük, vagy az anyagai lehetőségeik nem engedik meg, hogy megvédjék jogukat. A legtöbb országban azok, akiket hátrányos megkülönböztetés ér, nem képesek arra, hogy egyesítsék erőiket és kinevezzenek egy nagyobb hatalommal bíró szervezetet kollektív jogaik védelmére. Nagyon nehéz az információgyűjtés olyan kényes kérdésekben, mint a közvetett megkülönböztetés azonosítása vagy a társadalomban tapasztalható megkülönböztetés mértékének megállapítása. Ezért az Európai Bizottságnak nehéz dolga van az irányelv megvalósításának felügyeleténél és a megkülönböztetést előidéző szerencsétlen helyzetek okainak feltárásánál.

Támogatom kollégáim az irányú javaslatát, hogy több forrást biztosítsunk olyan nem kormányzati szervezetek számára, melyek tájékoztatják a polgárokat és jogi segítséget nyújtanak a megkülönböztetés áldozatainak. A média szerepe szintén nagyon fontos.

Ezért most kollégáimat szeretném megszólítani. Mindannyiunknak van irodája abban az országban, ahol megválasztottak. Kezdetben ott nyújthatnánk és finanszírozhatnánk jogi tanácsadásokat, melyek tájékoztatnák az embereket a megkülönböztetést tiltó jogszabályokról és a jogorvoslati lehetőségek használatáról. Röviden: közvetlen segítséget nyújthatnánk az embereknek.

Aktívabban mozgósíthatnánk a faji megkülönböztetés és foglalkoztatási egyenlőtlenségek leküzdésére irányuló politikai akaratot.

Louis Michel, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is biztosíthatom önöket arról, hogy továbbítani fogom kollégámnak, Vladimir Špidlának, a törekvéseivel kapcsolatban elhangzott, összességében pozitív megjegyzéseket. Úgy gondolom, jogos a pozitív értékelés és mindenképpen át fogom adni. Természetesen továbbítani fogom az Európai Parlamentnek a még elvégzendő feladatokra vonatkozó megjegyzéseit és sürgető kéréseit is.

Egy dolgot azonban már most világossá szeretnék tenni. Semmiképpen nem osztom – és a Bizottság sem osztja – azt a néhány, kirekesztő hangvételű véleményt, amely elhangzott, és örömmel nyugtázom, hogy csupán marginális jelenségről van szó. Hasonlóképpen szükségesnek érzem, hogy válaszoljak arra a felvetésre, miszerint fennáll a veszély, hogy egyesek államot alapítsanak a keresztény államon, vagy a keresztény Európán belül. Főleg hangsúlyoznom, hogy minden tiszteletem azon polgároké, akik ezt az elképzelést vallják, azonban kénytelen vagyok – és kötelességemnek is tartom – figyelmeztetni önöket arra, hogy Európa nem

csupán egy vallási, filozófiai vagy politikai nyelven beszél. Úgy gondolom, hogy néha hasznos egy ilyen nyilvánvaló megállapítást tenni.

(NL) Buitenweg asszony és In 't Veld asszony helyesen mutattak rá egy alapvető problémára, mégpedig az irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére. A Bizottság tisztában van azzal, hogy továbbra is nyomást kell gyakorolni azon tagállamokra, amelyek nem igazodtak az európai jogszabályokhoz. A Bizottság is osztja az aggodalmakat, melyek a tagállamok e fontos ügyeit felügyelő szervekkel kapcsolatban megnyilvánultak, és, mint azt természetesen önök is tudják, határozott és készséges támogatást nyújtunk az esélyegyenlőségi testületeknek és szervezeteknek.

(FR) Az új kezdeményezéssel kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy most végezzük a hatáselemzést: a megkülönböztetésre gyakorolt hatásának vizsgálata már megkezdődött. Természetesen ismernünk kell a probléma mértékét. Folyamatosan zajlanak az egyeztetések a lakossággal, a nem kormányzati szervezetekkel és a szociális partnerekkel, a vállalatokon belül és az Európai Parlamentnél. Ha minden jól alakul, 2008 januárjára megszületik a hatáselemzésről szóló jelentés. A következő lépés a szolgálatok közötti egyeztetés lesz 2008 márciusában és áprilisában. A kezdeményezés be fog kerülni a Bizottság 2008-as munkatervébe, melyet most vitatunk meg és október elején vagy november elején teszünk közzé. Amennyiben a kezdeményezést a javasolt formában elfogadják, a Bizottság 2008 júniusában kap egy javaslatot, és az eljárás megkezdődik.

Nos hát itt tartunk: sürgősen megemlítenem, hogy hasonlóan gondolkodunk és látjuk a kérdést, mint a vitában felszólaló képviselők – legalábbis azok többsége –, és szeretnék a Bizottság nevében gratulálni Buitenweg asszonynak a kiváló munkáért. Úgy gondolom, hogy amit ebben a kérdésben láttunk, jó példa arra, milyen fontos szerepe van a Parlamentnek egy olyan, jogokra épülő Európa megteremtésében, amely tiszteli az ott élő kisebbségeket, illetve tiszteli valamennyi polgárát.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra ma, 2007. szeptember 27-én kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – Szeretnék gratulálni Kathalijne Buitenweg képviselőtársamnak az általa készített jelentéshez, és egyben szeretném felhívni a figyelmet néhány fontos problémára.

Az európai állampolgárok jogtudatossága meglehetősen alacsony, a vonatkozó jogszabályokat és a jogi védelem struktúráját pedig éppen a hátrányos megkülönböztetés áldozatai, így az etnikai kisebbségek – különösen a romák – szinte egyáltalán nem ismerik. Ezért meglehetősen kevés diszkriminációs per indul az Európai Unióban, ráadásul az azokban kiszabott alacsony pénzbüntetések komolytalanok, különösen, ha összehasonlítjuk az Egyesült Államokban folytatott hasonló eljárásokkal. A tagállamok felelőssége és kötelessége volna a nyilvánosság tájékoztatása és felvilágosítása, hogy az állampolgárok minél szélesebb körben megismerhessék jogaikat és lehetőségeiket.

Az esélyegyenlőségi szervek az állampolgároktól távol, kis túlzással csupán papíron működnek, az érintettek aktív részvétele nélkül. További probléma, hogy e szervek a tagállami kormányzatok erős pénzügyi, infrastrukturális, személyzeti és politikai függésében kénytelenek működni.

Szükséges lenne egy hatékony, európai szintű elszámoltatási és „monitoring” rendszer, valamint az éves jelentések rendszeressé tétele, melyek révén lehetőség nyílna figyelemmel kíséreni az esélyegyenlőségi szervek független működését.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) A 2007. évi, nők és a férfiak közti egyenlőségről szóló jelentés először is alkalmat ad arra, hogy köszöntsük az Európai Uniónak a nők jogai melletti elkötelezettségét, amely egészen 1957-re nyúlik vissza. Azonban, ahogy a Románia és Bulgária uniós csatlakozásakor készített legújabb statisztikai adatok mutatják, aligha lehetünk elégedettek a jelenlegi helyzettel.

Először is, a munkapiacra való bejutás, illetve a munkapiaci státusz megszerzése még mindig túl sok nő számára csupán vágyálom. Harminckét évvel a tanácsi rendelet után, mely előírja, hogy nők és férfiak ugyanazért a munkáért azonos bérezést kell, hogy kapjanak, még mindig túl nagy a különbség, átlagosan mintegy 15%.

Másodszor, a nemek közötti egyenlőség eléréséhez nagyobb erőfeszítést kell tennünk a kirekesztés és egyenlőtlen bánásmód leküzdésére, különösen a vidéki térségekben, ahol a nőket, akik a gazdák mellett

dolgoznak – mint a munkában segédkező feleségek – válás esetén súlyos igazságtalanság érheti a birtok tulajdonjogához, vagy a birtokhoz való hozzáférés tekintetében. Még a statisztikai elemzésekben sem mindig számolnak ezekkel a nőekkel.

Sürgető szükség van arra, hogy bizonyos jogszabályoknak gyakorlati érvényt szerezzünk. Ebben a rendkívül fontos küzdelemben az is az Európai Unió szerepkörébe tartozik, hogy felvilágosításon és hatékonyabb megelőzésen keresztül biztosítsa a nemzeti kultúrák fejlődését és egymáshoz közeledését.

4. Nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság nevében Pii-Noora Kauppi által készített, az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőségről szóló jelentés – 2007 (2007/2065 (INI)) (A6-0290/2007).

Pii-Noora Kauppi (PPE-DE), előadó. – Elnök úr! Először is szeretném megköszönni a Bizottságnak, hogy kidolgozta ezt a rendkívül fontos jelentést. A nők és a férfiak közötti egyenlőség olyan kérdés, mely továbbra is teljes figyelmet érdemel. Bár sok mindent elértünk az elmúlt évtizedekben, maradt még egy pár fontos feladat.

A Bizottság jelentése elsősorban a foglalkoztatás kérdéseire összpontosít. A nemek közötti bérszakadék, bizonytalanságok a munkapiacra vagy a szakmai és a családi élet összeegyeztetése és az ehhez hasonló kérdések naponta nők millióinak az életét befolyásolják. Továbbá az Európában megoldásra váró demográfiai problémákkal is egyértelműen kapcsolatba hozhatóak. A bizottsági jelentés tanúsága szerint az Európai Unióban 2000 óta létesült nyolcmillió új állás közül hatmilliót nők töltöttek be. A nők által betöltött hatmillió új állás többsége a szolgáltató szektorba tartozik. A szolgáltató szektorban létesült 11,7 millió új állás többségét nők töltik be. Ez az oka annak, hogy a szolgáltató szektor, annak növekedése és belső piaca kulcsfontosságú kérdés sok nő számára Európában.

A nők által betöltött új állások többsége azonban részmunkaidős állás, némelyikük nem biztonságos és bizonytalan, alacsony fizetéssel. A határozott időre szóló szerződések szintén problémát jelentenek Európában sok nő számára, akik nagyobb kiszámíthatóságot és stabilitást szeretnének a családi életükben is. A Bizottság adatai azt mutatják, hogy az Európai Unióban a nők 32%-a dolgozik részmunkaidőben, míg a férfiaknál ez a szám csupán 7 %, ami egyértelműen mutatja az európai részmunkaidős foglalkoztatási piac nemek szerinti megoszlását.

A nemek közötti bérszakadék – melyre vonatkozóan a Bizottság kezdeményezést bocsátott ki júliusban – EU-s átlagban 15%, néhány európai országban pedig a 30%-ot is elérheti. A nemek közötti bérszakadék nem csökkent, holott a férfi és női munkavállalók egyenlő díjazásának elvéről szóló irányelvek már több mint 30 éve élnek, vagyis már ideje volt, hogy a bizottság újból felelevenítse a kérdést. Másrészt tudjuk, hogy azokban a tagállamokban, amelyekben a nők és férfiak számára egyaránt a szakmai és a családi élet összehangolását segítő politikákat alkalmaztak, magasabb a gyermekszületési arány, magasabb a nők munkaerő-piaci részvételének aránya és magasabb a foglalkoztatottság aránya.

Az Európai Unióban a nők töltik be a magasan képzett, nem fizikai munkát igénylő állások többségét. A héten meglehetősen nagy visszhangot váltott ki egy finn tanulmány az üzleti életben vezető szerepet betöltő nőkről. Összesen 14 000 finn vállalatot vizsgáltak meg, és kiderült, hogy a női vállalatvezetők évente 1%-kal több megtérülést hoztak a vállalat részvényeseinek, mint a férfi vezetők. Ez az arány 10%-kal jobb a férfiakhoz viszonyítva. Bár minden más tényezőt kizártak a számításokból, egyértelmű előnyt állapítottak meg a női vállalatvezetésben, amit a Bizottság szintén figyelembe fog majd venni.

Más országokhoz hasonlóan Finnországban is az oktatás volt a nők előbbre jutásának kulcsa. Az oktatás színvonalának emelkedése kéz a kézben járt a női foglalkoztatottság mértékének emelkedésével. Finnországban például a nők 32,7%-a magasan képzett, míg a férfiaknak csupán 24,3%-a a Bizottság tanulmánya szerint. Vagyis az oktatásra és az élethosszig tartó tanulásra vonatkozó, a Bizottság által meghirdetett kezdeményezésekre szükség van, és nagyon fontos, hogy az oktatásban megvalósuljanak a nemek közötti egyenlőségre irányuló politikák.

A jelentésem különleges intézkedéseket javasol az anyasági szabadság vagy az eltartott családtagok gondozása miatti megszakított foglalkoztatásból adódó egyenlőtlenségek leküzdésére. Ez arra ösztönözte a Bizottságot, hogy egy nemekre vonatkozó elemzést dolgozzon ki a nyugdíjreformoknak a nők életére gyakorolt hatásáról az Európai Unióban, azzal a céllal, hogy individualizálja a nyugdíjjogokat a társadalombiztosítási jogokkal

és az adórendszerrel együtt. Különösen fontosnak tartom, hogy a jelentés arra ösztönzi a tagállamokat, hogy osszák meg az anyasági szabadság díjának költségeit, ezáltal biztosítva, hogy a női munkaerő ne legyen költségesebb, mint a férfi munkaerő. Nagyon remélem, hogy saját országom, mely a 60%-ban női miniszterekből álló kormányával világrekordnak számít, felvállalja ezt a kérdést és megosztja az apasági/anyasági szabadság költségeit.

A jelentés azt is kiemeli, hogy foglalkoznunk kell a nagymértékű demokratikus deficit kérdésével. Meg kell vizsgálnunk, mi az, ami megakadályozza a nők részvételét a politikában, illetve hogy a közigazgatás különböző területein vezető pozícióba kerüljenek, és – amennyiben lehetséges – lépéseket kell tennünk a helyzet megváltoztatására. Az etnikai kisebbségekhez tartozó nők, illetve a női bevándorlók helyzetét is figyelemmel kell kísérnünk, mivel a többszörös – külső és közösségen belüli – megkülönböztetés miatt fokozottan ki vannak téve a társadalmi kirekesztés veszélyének. Arra kérem a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal az adatgyűjtésben és a szexuális kizsákmányolás és kényszermunka-szerzés céljából folytatott emberkereskedelem megelőzésére tett intézkedések megerősítésében.

Úgy gondolom, végezetül tehetünk egy nagyon pozitív és biztató megjegyzést. Ma a nőknek olyan lehetőségeik vannak, melyekről édesanyjuk vagy nagymamáik többsége nem is álmodhatott volna. Azoknak a nőknek, akik e szép új világ gyümölcseit élvezik, fel kellene szólalniuk, és úgy gondolom, nagyon fontos volt, hogy a Bizottság kezdeményezte a jelentés előterjesztését. Továbbra is küzdünk mindkét nem teljes egyenlőségéért Európában.

Louis Michel, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr, Kauppi asszony, képviselő! A Bizottság örömmel üdvözlöi a jelentést és az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőség megvalósítása érdekében tett indítványt. A jelentés elfogadása hangsúlyozni fogja a Parlament elkötelezettségét a nemek egyenlősége iránt. Hadd fejezzem ki köszönetem és gratuláljak az előadónak, Kauppi asszonynak azért, hogy a szöveg támogatja az Európai Bizottság véleményét és a nők és férfiak közötti egyenlőség érdekében tett intézkedéseit.

Először is, a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió egyik alapértéke. Ezenkívül egy olyan terület, amelyen Európa utat mutatott, sok esetben előrevetítve a társadalmi fejlődés irányát. Az elmúlt években számos fontos és ambiciózus kezdeményezés történt. A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv elfogadása kifejezte a Bizottság teljes mértékű elkötelezettségét arra, hogy minden fronton határozottan fellépjen a nők és férfiak közötti valódi, minden területen megvalósuló egyenlőség kivívásáért.

A Bizottság üdvözlöi a Parlament állásfoglalásában megjelenő hangsúlyokat, amelyek az ütemtervben is kiemelt, elsődleges fontosságú tevékenységi területeket jelölnek ki, különös tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlőség kérdéseire a gazdasági függetlenség, a szakmai és családi élet összeegyeztetése, a döntéshozó pozíciókban megjelenő nemek közötti egyensúly és a sztereotípiák leküzdése szempontjából.

Miközben vitathatatlan előrelépések történtek a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósításában, egyértelműen vannak még lényeges hiányosságok. A Bizottság egyetért az előadóval abban, hogy folyamatosan törekednünk kell az elért eredmények megszilárdítására. A Bizottság tisztában van vele, hogy a közösségi vívmányok érvényesítése különösen fontos ebben a vonatkozásban, és meggyőződéssel vállalja a Szerződések őrének szerepét. Azonnal jogsértési eljárást fog kezdeményezni, ha úgy látja, hogy egy európai irányelv nem lett megfelelően átültetve. Jelenleg is számos, különböző fázisban lévő jogsértési eljárás van folyamatban a nők és férfiak egyenlőségének vonatkozásában.

A közösségi jogszabályok hatékonyabb érvényesítése érdekében a Bizottság létrehozott egy hálózatot, az egyenlőséggel foglalkozó testületek európai hálózatát, amely összeköttetést biztosít azon szervezetek között, melyek nemzeti szinten felelősek a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elősegítéséért. A Bizottság úgy gondolja, hogy az esélyegyenlőségi testületek egymás nemzeti szinten szerzett tapasztalataiból tanulva és a Bizottsággal szorosabban együttműködve hatékonyabban tudják képviselni az egyenlő bánásmód ügyét, és azt is jobban el lehet érni, hogy a jogszabályok értelmezéséért felelős nemzeti testületek egységesebb eredményekre jussanak.

A jelentés hangsúlyozza a munka és a családi élet összeegyeztethetőségének központi jelentőségét a nők és férfiak közötti egyenlőség elérésében. Ez a Bizottság álláspontját is tükrözi. Tudjuk, hogy a legtöbb háztartásban a családdal és a háztartással kapcsolatos tevékenységek többségét a nők végzik. A nők ezért nagyobb valószínűséggel kényszerülnek a tanulás vagy a karrier megszakítására, esetleg elhagyására, mint a férfiak, ami egyértelműen növeli a nemek közötti egyenlőtlenséget a munkavállalás terén, és emellett rontja a nők termelékenységi potenciálját. A hozzáférhető és megfizethető, magas színvonalú gyermekellátási intézmények kialakítása kulcsfontosságú a női munkavállalók arányának növeléséhez, ahogy a barcelonai

célkitűzések is megfogalmazták. 2008-ban a Bizottság jelentést fog tenni a célok megvalósítása érdekében tett előrelépésekről.

A Bizottság konzultációkat is kezdeményezett a szociális partnerekkel a szakmai és családi élet összeegyeztetésével kapcsolatban, melynek második szakasza júliusban zárult le. A Bizottság úgy véli, hogy a kérdés összetettségéből adódóan számos különböző eszközt kell alkalmazni a megoldáshoz. Ezzel együtt azonban a már meglévő közösségi jogszabályok kiegészítésére is szükség van ahhoz, hogy jobban megfeleljenek a kihívásoknak, melyekkel Európának szembe kell néznie. A Bizottság jelenleg tanulmányozza a szociális partnerek által az egyeztetés során adott válaszokat, és ezeket fel fogja használni a szükséges lépések kialakításában. Továbbra is támogatjuk az ezen a területen bevált gyakorlat továbbadását, mint azt az állásfoglalás-tervezet is tartalmazta.

Itt szeretném még egyszer megemlíteni, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség elve az Európai Unió egyik alapértéke. Ennek fényében a nők és férfiak döntéshozatalban való egyenlő arányú részvétele elengedhetetlenül fontos. Éppen ezért ez a Bizottság által tavaly elfogadott, a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv egyik legfontosabb pontja.

Végezetül hangsúlyozni szeretném, hogy rendkívül fontos a sztereotípiák leküzdése, ahogyan arra a jelentés is több ponton rámutat. Véleményem szerint a sztereotípiák képezik a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósulásának legfőbb akadályát, és azok leküzdése a jogszabályozási és pénzügyi intézkedéseken túlmutató erőfeszítést igényel: olyan viselkedési formák, szemléletmód és értékek megváltoztatásáról van szó, amelyek meghatározzák a férfiak és nők társadalomban betöltött szerepét és a karrierrel kapcsolatos döntéseiket. Az egyenlőséggel kapcsolatos politika mindig is motorja volt a viselkedésben és gondolkodásmódban bekövetkezett változásoknak, és ez a jövőben is így lesz. A Bizottság örömmel üdvözlözi a Parlament támogatását a jelen állásfoglalási indítvány formájában.

ELNÖKÖL: Miguel Ángel MARTÍNEZ

Aelnök

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (PT) Mint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság előadója, szeretném felhívni a figyelmet a véleményünkben megfogalmazott néhány olyan javaslat támogatásának fontosságára, amelyek nem szerepelnek Kauppi asszony jelentésében, és arra kérem önöket, hogy ezen a plenáris ülésen fogadják el az említett javaslatokat, hiszen a gazdálkodó és vidéki munkát végző nők millióiról van szó, akiknek a tevékenysége láthatóvá kell hogy váljon azáltal, hogy a statisztikákban mezőgazdasági és nem háztartási munkát végző nőkként szerepelnek.

Ahhoz, hogy az egyenlő lehetőségek és jogok érvényre jussanak, beleértve a társadalombiztosításhoz való jogot, létfontosságú, hogy teljes mértékben elismert jogi státusszal rendelkezzenek, mint mezőgazdaságban dolgozó nők. Az anyaságot hatékonyan kell védelmezni és jobb hozzáférést kell biztosítani az egészségüghöz, oktatáshoz, élethosszig tartó tanulás lehetőségeihez, a gyermekek és családok számára fenntartott létesítményekhez – különösen a bölcsődékhez –, helyi kulturális központokhoz és piacokhoz, melyek mindegyike több befektetést és jobb közszolgáltatást igényel a vidéki térségekben. Ez az egyetlen módja a vidéki térségekben élő nőket érintő nagyfokú szegénység és elszigeteltség leküzdésének, és a társadalmi kohézió javításának.

Karin Resetarits (ALDE), a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr! Egyre több nő dolgozik, azonban sajnós aránytalanul sokan dolgoznak bizonytalan munkakörben. Ez azt jelenti, hogy a nőknek rugalmasoknak kell lenniük, mégis kevesebb fizetést kapnak. Az ún. „tripla C” állásokat szinte kizárólag nők töltik be: C mint cleaning, vagyis takarítás, C mint caring, vagyis gondozás és C mint cashiering, vagyis pénztáros munka szupermarketekben és bevásárlóközpontokban. Mi, nők azonban „tripla M” állásokat szeretnénk: M mint money, vagyis pénz – egyenlő értékű munkáért egyenlő bért, M mint management, vagyis vezetés – egyre több nő magasán képzett, így nem jelenthet nehézséget számukra az üvegplafon áttörése, és végül, M mint motherhood, vagyis anyaság – igen, szeretnénk összeegyeztetni a munkát, karriert és anyaságot, és ehhez jóval több politikai támogatásra van szükségünk.

Nem csupán több gyermekgondozó helyre van szükségünk, ahogy a barcelonai célkitűzésekben áll. Nem; a lehető legmagasabb színvonalú gyermekgondozásra van szükségünk. Minden anya és apa számára hozzáférhető kell, hogy legyen a gyermekgondozás, és a Közösségnek finanszíroznia kell azt. Ne csak a jómódú szülők gyermekei kapjanak maximális támogatást már kicsi kortól fogva. Nem csak arra van szükségünk, hogy a férfiak és a nők egyenlő jogokkal rendelkezzenek, hanem arra is, hogy minden gyermeknek

egyenlő jogai legyenek. Az oktatás és a képzés nem az iskolában kezdődik, hanem már jóval korábban. Meg kell változtatnunk az ezzel kapcsolatos gondolkodásmódunkat.

Az elmondottak nagy része megtalálható Kauppi asszony első osztályú jelentésében, amelyet támogatunk. Gratulálok az előadónak.

Amalia Sartori, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Én is gratulálni szeretnék Kauppi asszonynak a jelentésért, mely az bepillantást nyújt az európai munkaerőpiac jelenlegi helyzetébe. Miközben sok oldalról megvizsgálhattuk ezt a kérdést a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságban, Kauppi asszony segített pontosan körvonalazni és megvilágítani egy problémát, mégpedig azt, hogy Európában ismét bérszakadék van a nők és a férfiak között: egyenlő értékű munkáért eltérő fizetést kapnak, ami nem tolerálható.

Annak ellenére ez a helyzet, hogy a nők között magas az iskolázottság aránya: Európában a diplomások 59%-a nő, hogy a nők munkaerő-piaci részvétele jelentősen nőtt, és hogy a nők egyre inkább elismerést kapnak az elért eredményeikért. Véleményem szerint azonban ennél lényegesebb, hogy a jelentés rávilágít néhány olyan jelenségre, amelyek még mindig megnehezítik a nők munkaerő-piaci részvételét, mégpedig úgy, hogy azokat a gyakorlatban semmi sem igazolja és ezenkívül ellentétesek az európai jogszabályokkal, és a tagállamok jogszabályaival is, melyek tiltják az eltérő bérezést. Ez nem csak Dél-Európában tapasztalható, ahogy állítani szokták, hanem egész Európában, még a skandináv országokban is, sőt még azokban az országokban is, ahol a nők munkaerő-piaci részvétele és az intézményekben való jelenléte hagyományosan elfogadott, mára pedig már megszilárdult és elismert jelenség.

Ezért a Kauppi asszony által felvetett kérdésekkel kapcsolatban, vagyis, hogy az anyasági juttatás és a szülői szabadság költségeinek teljes megosztása általános gyakorlattá kell, hogy váljon a tagállamokban, úgy vélem, hogy ezek a költségek, amíg részben a cégeket terhelik, arra ösztönzik a munkáltatókat, hogy kevesebb női munkaerőt alkalmazzanak, és ez viszont hatással van a karrierjükre.

Teresa Riera Madurell, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, biztos úr! Megköszönve az előadó nagyszerű jelentését először is szeretném felhívni a figyelmet arra az összhangra, ami a nemek közötti egyenlőség politikájával kapcsolatos európai intézmények közös igyekezetét jellemezte az egész 2007. évi év során. A nemek közötti egyenlőség iránti elkötelezettség, amint az az Európai Tanács által elfogadott nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumban és a 2010-ig érvényben lévő nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervben megnyilvánul, igen dicséretes.

A jelentésben említett mutatókkal kapcsolatban, valamint a tavalyi jelentést figyelembe véve az egyenlő értékű munkáért egyenlő fizetés gyakorlata felé tett jelentősebb előremozdulás hiánya – melyet Sartori asszony most említett – sajnálatos tény, és jogosan kéri számon a jelentés. A nemek közötti bérszakadék továbbra is mintegy 15% az Európai Unióban, melynek csökkentése nagyobb erőfeszítést fog kívánni az elkövetkező években.

A jelentés egy biztató adata, hogy a 2000 óta az Európai Unióban létesült nyolcmillió új állás közül hatmilliót nők töltöttek be, bár jelentős korkülönbségek vannak, ami szintén korrekcióra szorul.

A jelentés egyik leglényegesebb pontja az egyenlőségi politikák fontosságának hangsúlyozása az Európát fenyegető demográfiai válság vonatkozásában. Ténykérdés, hogy azokban a tagállamokban, amelyekben a nők és a férfiak számára egyaránt a magán- és a szakmai élet összeegyeztetését célzó politikákat fogadtak el, magasabb a születési arány, a nők nagyobb arányban vesznek részt a munkaerőpiacon és nagyobb a foglalkoztatottak aránya.

További aggodalomra ad okot, hogy az idősebb nők és az egyedülálló anyák továbbra is a kirekesztés veszélyének leginkább kitett csoportok.

Végezetül, a jelentéssel együtt úgy gondolom, érdekes és hasznos lenne, ha a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló jövőbeni éves jelentésekbe bekerülnének a csatlakozásra váró országok statisztikai adatai is, melyeket a csatlakozási tárgyalásokon fel tudnánk használni.

Anneli Jäätteenmäki, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Hadd gratuláljak Kauppi asszonynak a fontos jelentéshez.

A nemek közötti egyenlőség az Európai Unió egyik fő alapelve, ahogy Michel biztos is említette, azonban ez is csupán egy, a mostaniakhoz hasonló beszédekben és nyilatkozatokban élő „kirakat-alapelv”. Valójában az EU-t nem igazán érdekli a nők és a férfiak közötti egyenlőség kérdése. Ez világosan kiderült a biztos úr

beszédéből is. Azt mondta, az EU megtesz minden tőle telhetőt. Ez semmi konkrétumot nem tartalmaz. Mit tesz az EU annak érdekében, hogy biztosítsa az egyenlő bérrel és sok egyéb kérdéssel kapcsolatban elfogadott irányelvek tényleges megvalósulását?

Véleményem szerint az EU-nak végre észre kellene vennie, hogy a férfiak és nők helyzete sokkal kiegyensúlyozottabb kellene, hogy legyen Európában. Az EU sokat beszél, de keveset tesz, és a tagállamok is sokat beszélnek, de keveset tesznek. Valójában ez a kérdés nem sarkallja cselekvésre az embereket, legalábbis nem az Európai Unió vezetőit. Feltételezem, hogy ez ugyanúgy igaz saját országaink főbb döntéshozóira és a munkaerőpiac szervezeteire is. Vannak más fontosabb dolgok is. Szembetűnő az is, hogy a bérszakadék még mindig átlagosan 15% az EU országaiban, és saját országomban, mely úttörő az egyenlőség kérdésében, sajnálatos módon ez az szám 20%.

Remélem, hogy egy napon a biztos úr a Bizottsággal együtt meg fogja érteni és fel fogja ismerni az ügy fontosságát és tenni fog valamit a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló alapelv előmozdítása érdekében. Most még csupán üres szavakat hallottunk.

Raül Romeva i Rueda, a *Verts/ALE* képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Hadd gratuláljak az előadónak a jelentésért. Sok kérdésre kitérhetnék, de most csupán a két leginkább ideillő témára szeretnék összpontosítani.

Először is, üdvözlöm azt a tényt, hogy a Bizottság 2007. évi jelentése a foglalkoztatás kérdéseire koncentrál, olyan kérdésekre, mint a bérszakadék, az egyeztetés és az egyenlő bánásmódról szóló irányelv, tekintettel arra, hogy a nők gazdasági függetlensége a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv egyik legfontosabb pontja.

Való igaz, hogy – amint a bizottsági jelentésben áll – a 2000 óta létesült nyolcmillió új állás közül hatmilliót nők töltenek be. Ez egyértelműen pozitív előrelépés lenne, ha nem arról lenne szó, hogy a nők által betöltött új állások többsége részmunkaidős; nagy része bizonytalan és rosszul fizető, csekély kilátással a bér növekedésére.

A jelentés arra is rámutat, hogy nem történt jelentős előrelépés a bérszakadék csökkentésében: valóban aggodalomra ad okot, hogy a nők átlagfizetése 15%-kal alacsonyabb, mint a férfiaké, sőt egyes országokban ez a különbség 30%.

A második pont, amelyet hangsúlyozni szeretnék, a nők egy bizonyos csoportját érinti, mégpedig a mezőgazdaságban dolgozókat. Szükség van arra, hogy a nők ezen csoportjának jogi helyzetén változtassunk mind a társadalombiztosítás szempontjából, amelyhez közvetlen hozzáférést kell biztosítanunk a számukra, mind pedig a mezőgazdasági birtokhoz való viszonyukban, amelyre vonatkozóan támogatnunk kell a családi birtok közös tulajdonlását, valamint a hitelhez és az utódlási jogokhoz való hozzájutást.

A Bizottságnak különös figyelmet kell szentelnie mindkét kérdésnek. Lényegében dupla erőfeszítéssel kell azon dolgoznia, hogy a nők és a férfiak közötti egyenlőség mind a bánásmód, mind pedig a lehetőségek terén megvalósuljon.

Eva-Britt Svensson, a *GUE/NGL* képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr! Köszönetemet szeretném kifejezni az előadónak, Kauppi asszonynak és mindenkinek, aki részt vett ebben a munkában. Az egyik legnagyobb probléma, amelyre szeretném felhívni a figyelmet az egyenlőséggel kapcsolatos munkában az, hogy túl sokan hiszik azt, hogy egyenlő lehetőségekkel rendelkezünk. Ez elméletben néha igaz, de még hosszú utat kell megtennünk addig, míg a gyakorlatban is egyenlő lehetőségekről beszélhetünk. A jelen állásfoglalás rávilágít erre a tényre és jó javaslatokat tesz arra vonatkozóan, hogy mit tehetünk, illetve mi az, amit most kell megtennünk.

Én már itt a Parlamentben is többször felhívtam rá a figyelmet, hogy szükség van a statisztikai adatok nemek szerinti lebontására minden területen. Csak a tények birtokában eszközölhetünk változásokat. Ha nem tudjuk a tények bemutatásával dokumentálni a nemek közötti egyenlőtlenségeket, figyelmen kívül fogják hagyni azokat. Ezenkívül az emberek nem érzékelik, milyen nagyfokú is valójában a különbség. Ezért magától értetődő a kérés, amit meg is ismétlek: nemekre lebontott statisztikákra van szükség.

Szeretnék aggodalmamnak – és egyben politikai csoportom aggodalmának – is hangot adni a foglalkoztatásban a nők és a férfiak között a *fizetett* munka terén meglévő különbség miatt; mindannyian tudjuk, hogy a fizetés nélküli munkát nők végzik. Miközben látjuk a nők számára elérhető állások számának növekedését, azt is látjuk, hogy milyen típusú foglalkoztatásról van szó. A nők számára létesült állások többsége alkalmi, bizonytalan részmunkaidős állás, alacsony bérezéssel. Véget kell vetnünk ennek a helyzetnek.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! A nők és férfiak egyenlőségéről szóló jelentés újabb bizonyítéka annak, hogy az egyenlőségi politikáknak fontos szerepük van. A nőknek és a férfiaknak is joguk van a közélet bármely területén való aktív szerepvállaláshoz, és ahhoz, hogy ezt a jogukat jogszabály védje. A méltóságot azonban nem csupán jogszabályi aktusokon keresztül lehet biztosítani, hanem megfelelő anyagi, szellemi és érzelmi támogatással is, különösen egy egészséges családszerkezetben.

Sajnos a kortárs propaganda leértékeli a házasság, a család és az anya szerepét, és büntudatot táplál azokba a lányokba és nőkbe, akik otthon szeretnének maradni és gyermekeket szeretnének nevelni. Ahelyett, hogy segítséget és jogi védelmet kapnának, és ahelyett, hogy értékelnék a feleség és gyermekeket felnevelő anya szerepét, a nők egyfajta tárgyiasítása tapasztalható, elvárások özönének kell megfelelniük, és mindehhez még hozzájönnek a fogamzásgátlással, abortusszal, szélsőséges individualizmussal kapcsolatos széles körben terjesztett nézetek, a szülők és gyermekek közti konfliktus és a kitolódott nyugdíjkorhatár, ami mentális és fizikai összeomláshoz vezet.

Fontos arra emlékeztetnünk az embereket, hogy az egyenlőség, a nők és férfiak egyenlő jogai nem azt jelentik, hogy a nők ugyanolyanok, mint a férfiak. A nők férfiasításának minden formája, a férfiakkal való versengés minden szinten nemcsak a nőket szegényíti, hanem a társadalom egészét is, és eltorzítja a nőiesség és férfiaság gazdagságát és belső értékét.

Különös érzékenységre lenne ma szükségünk ahhoz, hogy kerüljük azokat a tevékenységeket, amelyeknek nincs közük az emberek valódi szükségéhez és vágyaihoz, és hogy legyőzzük az individualizmus és erkölcsi relativizmus szélsőséges megnyilvánulásait. Létfontosságú – különösen olyan helyzetekben, ahol a gazdasági növekedés alapvető infrastruktúrája hiányzik –, hogy küzdjünk az élet számos területén jelenlévő megkülönböztetés ellen. Ezért a társadalmi szervezeteknek és a jogszabályoknak egyaránt segítséget kellene nyújtaniuk kötelezettségeink teljesítéséhez a nyugtalanságot és konfliktust okozó sulykolás és egységesítés helyett. Ezért is szólalok fel minden ember méltóságának tisztelete érdekében, nem csak az egyenlő bérezés vonatkozásában, hanem a hagyományok, kultúrák, vallások és a nemzeti-kulturális identitás szempontjából fontos értékek tiszteletére vonatkozóan, amelyek gazdagítani fogják a mai Európát.

Lydia Schenardi, az ITS képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, kollégák! A most előttünk lévő jelentés nagyrészt nyilvánvaló állításokat vonultat fel. A már unalomig ismert statisztikai adatokat találhatjuk meg benne a foglalkoztatási aránnyal, a bérszakadékkal és a munkatípusokkal kapcsolatban. Véget nem érő leírásokat is olvashatunk a nemi sztereotípiák továbbéléséről, ami megkülönböztetéshez és ezáltal a nőknek a munkapiac bizonyos szegmensétől való távolmaradáshoz vezet. Itt különösen a fejlett technológiára, a tudományokra, a kutatásra és a mérnöki tevékenységre gondolok.

Azonban a jelentés nyilvánvaló ellentmondást rejt. Hogyan üdvözölhetjük a globalizációt a 17. pontban –éltetve annak a nők oktatáshoz, gondozáshoz, egészséghez és foglalkoztatáshoz, legyen az otthon, alvállalkozásban vagy mikrovállalkozásban, való hozzájárására gyakorolt pozitív hatásait –, miközben a 18. pontban a globalizáció negatív hatásait taglaljuk a szegénység elnőiesedésével kapcsolatban? Melyik pontot vegyük hát komolyan?

Máshol a jelentés páneurópai figyelemfelkeltő intézkedések kidolgozását javasolja a sértő szexista megnyilvánulásokra vonatkozó zéró toleranciával kapcsolatban. De mi is egy sértő szexista megnyilvánulás? A legutóbbi francia elnökválasztáson induló Ségolène Royal vajon sértő szexista megnyilvánulás áldozata volt, amikor egy volt szocialista elvtársa azt mondta, hogy a legmagasabb tisztség betöltésére nem ő a legalkalmasabb jelölt az országban? Vagy ez csupán kritika, netán egyszerű véleménynyilvánítás volt?

Veszélyes a jogalkotást olyan fogalmakra építeni, amelyeknek nincs, és nem is lehet, jogi definíciója. Ezenkívül itt egy alapvetően szubjektív és nem racionális területtel van dolgunk.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hölgyeim és uraim! Ismét bosszúságra adnak okot a statisztikai adatok, melyek azt bizonyítják, hogy bár a nők jobb eredményeket érnek el, mégis 15%-kal alacsonyabb fizetést kapnak. Igenis létezik az üvegplafon, és a férfiak nem nézik jó szemmel, ha nők magasabb pozíciókat foglalnak el. A sztereotípiák léteznek, és időnként a nők maguk is azok foglyává válnak. Ezen változtatni akarunk. Véleményem szerint azonban, ha változtatni szeretnénk, akkor itt kellene elkezdenünk.

Az Európai Parlament és a Bizottság foglalkoztatási statisztikai világosan kimutatják, hogy a legjobban fizető pozíciók túlnyomó többségét férfiak töltik be. A legalacsonyabban fizetett pozíciókban viszont női dominancia van. Sok felsőfokú végzettséggel rendelkező, nagy hatékonysággal dolgozó nyelvész-nőt titkárnői fizetésért foglalkoztatunk. Magasabb fizetéssel rendelkező főnökeik általában kétfajta képesítéssel rendelkeznek: férfiak és régóta vannak itt.

Hölgyeim és uraim! Úgy gondolom, hogy az európai intézményeknek a nemek kérdésére vonatkozó javaslatait csak akkor fogják komolyan venni, ha alaposan elemezzük a jutalmazó rendszerek és az emberek végzettsége és hatékonysága közti összefüggéseket, és ha a humán erőforrás-gazdálkodást és a fizetési rendszereket felülvizsgáljuk. Amíg ez nem következik be, a polgárok azt gondolják, olyanok vagyunk, mint aki vizet prédikál és bort iszik.

Maria Panayotopoulou-Kassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök úr! Az Európai Unió alapszerződésének és egyben a nők és a férfiak közötti egyenlőséget biztosító folyamat kezdetének 50. évfordulóját ünnepeljük. Az utóbbi tetőzése a vízszintes viszonyítási pont az Európai Bizottság tevékenységének és a civil társadalommal való párbeszédnek az összes területén.

A férfiak és nők közötti rejtett egyenlőtlenségek továbbra is léteznek az EU-tagállamok politikáiban és gyakorlatában. Meg kell vizsgálnunk és ki kell értékelnünk a negatív körülményeket, amelyek előidézik az egyenlőtlenségeket. Nagyra becsült kollégám, Kauppi asszony jelentése – amelyhez hadd gratuláljak – sok cselekvési javaslatot tartalmaz a nők elleni megkülönböztetés leküzdésére.

Különösen azokat az intézkedéseket szeretném kiemelni, melyek arra ösztönzik a férfiakat és a nőket, hogy egyenlő mértékben vegyenek részt a család támogatásában, mint ami az EU gazdasági fejlődésének, jólétének és kohéziójának alapvető tényezője. A nemek közötti egyenlőség kedvezően kell, hogy hasson azokra a nőkre is, akik önként vállalják, hogy otthon maradnak hosszabb vagy rövidebb időre, hogy a gyermekekről, idősekről vagy más ellátottakról gondoskodjanak. Az a tény, hogy ezek a nők kikerültek a munkából, nem volna szabad, hogy hátrányos megkülönböztetést jelentsen a nyugdíj vagy társadalombiztosítási jogok szempontjából.

Biztos úr! Nagyon csalódott vagyok a görög nők helyzetével kapcsolatban. Sajtóközlemények szerint jogsértési eljárást kezdeményezett országom ellen a nőkre vonatkozó rugalmasabb korhatári feltételek eltörlése érdekében. Miért nem lehet a korai nyugdíj egyfajta ellentételezése annak, amit a lányok és anyák a családjukért tesznek?

Egyenlőség – igen, biztos úr, de nem egyensúly. A tagállamok, az EU és a szociális partnerek egyaránt hasznosíthatnák az újonnan alakult „Európai szövetség a családokért” kezdeményezés tapasztalatait: a bevált gyakorlatot és az úttörő jellegű, családbarát politikákat. A nemzeti politikákkal lépést tartva segítik elő az egyenlőség megvalósulását.

Az EU demográfiai problémája megköveteli, hogy egyenlő lehetőségeket adjunk a férfiaknak és a nőknek. A kizárólag a Bizottság és a szociális partnerek közti egyeztetéssel létrejött, a szülői szabadsággal kapcsolatos irányelvet felül kell vizsgálni, és ön ígéretet tett, biztos úr, hogy ezt 2008-ban meg fogják tenni.

Azonban a magánszektor elkötelezettségére is szükség van olyan kérdések vonatkozásában, mint a fiatal nők alkalmazása és a fiatal anyák kirúgása. Az EU termelékenysége és fejlődése, biztos úr, megköveteli a megkülönböztetés e fajtáinak nyomon követését végző eljárás kialakítását. Reméljük, hogy azonnali cselekvést fog kezdeményezni.

Lissy Gröner (PSE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! A szocialista képviselőcsoport teljes támogatásáról biztosíthatom Kauppi asszonyt a jelentésében érintett összes kérdéssel kapcsolatban. Az egyenlőségről szóló jelentés az „Esélyegyenlőséget mindenkinek” évében jelenik meg, és egyben az Európai Unió egyenlőségi politikájának 50. évfordulóját is ünnepeljük. Ha nem gyakorolunk nyomást, és nem változnak a dolgok, a nők el fogják veszíteni az Európai Unióba vetett bizalmukat.

Meghirdettük, hogy 2007-ben felállítjuk a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét. Mi a helyzet az igazgatótanácsi kinevezéseket illetően? A Parlamentnek megvan a beleszólási joga. Hol vannak az előkészületek, amelyek biztosítanák, hogy a vilnusi intézetben még év vége előtt megkezdődhessen a munka?

Az EU nem élt döntő hatáskörével az egyenlő fizetés kérdésében, amely egy rendkívül fontos terület, és amelyet sok kollégám említett. Botrányosnak találok, hogy a nők 15%-a kevesebb fizetést kap a munkájáért, mint a férfiak. Svédország az egyetlen, ahol jobb a helyzet, és ez a szám csupán 10%. Saját országomban, Németországban ez az arány 26%, amit nem vagyok hajlandó tovább tolerálni. Ez az az eset, amikor a Bizottságnak össze kellene szednie a bátorságát, hogy nyomást gyakoroljon a tagállamokra.

A szakmai és családi élet összeegyeztetésével kapcsolatban Spidla úr intézkedéseket tett. Örülünk neki. Támogatjuk, hogy az apák is vegyék ki a részüket. A vállalkozásoknak szintén nagy szerepük van ebben. Ezért is kezdeményezett képviselőcsoportunk egy Európára kiterjedő támogatási kampányt.

Minőségi és mennyiségi értékelést szeretnénk kapni például a strukturális alapokból származó támogatásokkal kapcsolatban. A Regionális Fejlesztési Bizottságban egy újabb meghallgatás során kiderült, hogy idáig szinte semmilyen számadás nem történt azzal kapcsolatban, hogy a nőknek jóval kevesebb jut az EU költségvetéséből, mint a férfiaknak. Ezért a nemi szempontú költségvetés-tervezés is egyik fontos feladatunk.

A Bizottság két területen jelentett be intézkedéseket: a többszörös megkülönböztetés és a nők elleni erőszak leküzdésére tett jogi intézkedések végrehajtásának területén. Ma alig érintettük ezeket, pedig égető kérdésekről van szó, melyeket mindenképpen meg kell oldanunk.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Szeretném megköszönni az előadónak, hogy ismét egy fontos kérdést vetett fel. Nem gondolom, hogy a jelentés nyitott ajtókat döngetne. Lehet ugyan, hogy az ajtók már nyitva vannak, de amíg üveglapon van fölöttünk, újból és újból elő kell hoznunk ezt a kérdést.

Beszédemben két kérdésre szeretnék összpontosítani. Különösen arra, hogy a mindkét nem számára egyenlő jogokat biztosító politika végrehajtása végső soron a gazdasági fejlődés egyik fontos eszköze.

Bár az Európai Unió összes tagállamában *de jure* egyenlő jogok léteznek, *de facto* azonban továbbra is egyenlőtlenségek tapasztalhatóak a nők és férfiak közti hatalommegosztás és a gazdasági, szociális és kulturális forrásokhoz való hozzáférés vonatkozásában. Ez a továbbélő hagyományoknak, illetve a hagyományok befolyásának köszönhető, melyek a legtöbb nőnél a családi felelőségek egyenlőtlen megoszlását és a családi és szakmai élet összeegyeztetésének akadályozását eredményezik. Sajnálattal kell megállapítanom, hogy ez az európai szinten is létező demokratikus deficit bizonyítéka.

Mindkét nem egyenlő arányú részvéte a döntéshozatalban a demokrácia egyik fő előfeltétele, ezért most az élet minden területén megnyilvánuló döntéshozásról szeretnék beszélni. A liberálisok azt mondják, hogy az emberek döntéshozáshoz való joga a siker kulcsa. A választás szabadsága azonban csak akkor érhető el, ha a nőknek és a férfiaknak egyaránt minden területen megvan a választási lehetőségük. Annak érdekében, hogy a férfiak és a nők is, ismétlem a férfiak és a nők is össze tudják egyeztetni a családot és a munkát, szükség van magas színvonalú gyermekellátó létesítményekre, családbarát munkakörnyezetre, és támogató jogi keretekre.

Ezenfelül fontos, hogy tökéletesítsük ennek a jogi és egyéb kereteit, és jobban felhívjuk erre a társadalom figyelmét. Ugyanez vonatkozik az ezzel kapcsolatos elavult nézetekre, vagyis a nőknek résztvevőkből döntéshozókká kell válniuk, mert csak akkor beszélhetünk egy mindkét nem érdekeit képviselő és tekintetbe vevő, valóban demokratikus társadalomról.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, Kauppi asszony! Idén ünnepeltük az EU megalakulásának 50. évfordulóját és egyben a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósulása felé vezető mérföldkövek 50. évére is visszatekinthetünk. Azonban a Bizottság 2007. évi egyenlőségről szóló jelentését keserű pirulaként kell lenyelnünk. Azt mutatja, hogy sok területen az emberek csak beszélnek a nemek közötti egyenlőségről, de a valóság attól nagyon távol van.

Ma sok statisztikai adatot hallottunk – nagy különbség van a nők és a férfiak foglalkoztatottsága között és kevés kivételtől eltekintve a legtöbb tagállamban a nők között magasabb a munkanélküliség aránya. Megközelítőleg három nőből egy részmunkaidőben dolgozik. Tudjuk, hogy a nők jelentősen alulreprezentáltak a hatalmi és vezető pozíciókban. Valóban társadalmi botrány, hogy az átlag bérszakadék 15%, és ez az arány Németországban a 27%-ot is eléri.

Annak is örülök, hogy a Bizottság felvetette az apák számára kötelező szülői szabadság kérdését. Magától értetődőnek tűnt, hogy a család és munka összeegyeztetésének kérdése a Bizottság napirendi pontjai közé tartozik. Az EU egyenlőségi politikájának más területeit illetően viszont a Bizottság a semlegesség álláspontjára helyezkedik. Azért mondom ezt, mert az előbb említett apák szülői szabadságától eltekintve egyetlen egy politikai kezdeményezést sem hallottunk a Bizottságtól.

Megemlítették a Nemek Közötti Egyenlőség Intézetét, valamint a nők elleni erőszak kérdését. Mit tesz a Bizottság a bérszakadék megszüntetéséért? A pusztán szavaknál csak kicsivel többet hallok. Kötelességünk, hogy többet tegyünk ezen a területen, beleértve a nemi szempontú költségvetés-tervezést, amely már évekkal ezelőtt be lett harangozva; de hol vannak a mutatók? Így arra kérem a Bizottságot, hogy egy igényes jogi szabályozást terjesszen elő, hogy a nemek közötti egyenlőség politikája ismét jelzőfény lehessen az Európai Unióban.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Elnök úr! Köszönöm Kauppi asszonynak a jelentést és gratulálok hozzá, szeretném azonban néhány pontra felhívni a Bizottság figyelmét. A Bizottság rendszeresen beszél a

nemek közötti egyenlőség kérdéséről, és most ismét ezt tette, de a gyakorlatban újból és újból csődöt mond, amikor a jó szándékokat tettekre kellene váltani. Viszont ami ennél is rosszabb, az az, hogy a nemek közötti egyenlőtlenségek csökkentése, illetve a nők közötti szegénység és a nők hétköznapi szinten tapasztalt problémáinak leküzdése érdekében hozott intézkedések helyett a Bizottság rendszeresen még jobban megnehezíti a helyzetüket.

Ennek egy jó példája a „rugalmasság és biztonság” koncepciója, vagyis a létszámleépítéssel kapcsolatos jogszabályok rugalmasabbá tételére irányuló intézkedések. Ha a Bizottság által készített zöld könyvben taglalt javaslatokat végrehajtják, az éppen a nőket fogja hátrányosan érinteni, akiket nagyon is sokszor rövid határidejű szerződésekkkel, ideiglenesen és viszonylag alacsony fizetésért foglalkoztatnak. Különösen a nőknek jelent sok problémát például a nyugdíjalap felépítése, az egészségügyi kiadások, illetve a családi teendők ellátása és a fizetett munka közti zsonglörködés. Mit tesz erre a Bizottság? Ahelyett, hogy a nőknek, illetve a munkavállalóknak általában megadná azt a biztonságot, ami egy kicsit megkönnyítené az életüket, a Bizottság még nagyobb bizonytalanság bevezetését javasolja.

A mostani, a férfiak és nők közötti egyenlőtlenségről szóló jelentés tanúsítja, hogy 2007-ben még mindig jelentős különbségek vannak. Sokkal nagyobb prioritást kellene, hogy kapjon az ez elleni küzdelem szavakban és tettekben egyaránt. A nemek közötti egyenlőség kérdése természetes módon a Bizottság politikájának fősodrában kellene, hogy legyen. Tulajdonképpen szomorúnak találok, hogy erre folyamatosan emlékeztetni kell a Bizottságot.

John Whittaker (IND/DEM). – Elnök úr! A jelentésből látom, nincs menekvés attól, hogy pénzünket arra költjük, hogy felhívjuk az emberek figyelmét a nemek közötti egyenlőség kérdésre, hogy beleszóljunk a vállalatok munkaerő-felvételével kapcsolatos döntéseibe, illetve, hogy a cégeket rugalmas munkafeltételek és nagyvonalú szabadságolások bevezetésére kényszerítsük, azonban a mellékhatásokról senki sem beszél. Mintha nem értenék meg, hogy az ilyenfajta társadalmi beavatkozások nagy része a visszájára fordul.

Akár tetszik, akár nem, a logika azt diktálja, hogy ha a nők alkalmazása többbe kerül, akkor kevesebb nőt fognak alkalmazni, függetlenül attól, hogy a szabályok tiltják a nemek szerinti megkülönböztetést az álláshirdetésekből és az interjúkon. Az összes, nőekkel, idősekkel vagy kisebbségekkel szembeni megkülönböztetést tiltó jogszabály azzal a nem kívánatos következménnyel jár, hogy megalázza azokat, akik a jogszabályok nélkül is boldogulnának.

Az összes állás, a nők és a férfiak számára is, a gazdasági jóléttől függ. A legtöbb munkahelyet kisvállalkozások adják. Nos – nem úgy, mint itt a Parlamentben – a kisvállalkozások való világában a nőket és a férfiakat azért foglalkoztatják és ők azért keresnek pénzt, mert olyan termékeket és szolgáltatásokat állítanak elő, amikért mások szívesen fizetnek. Ez a megszállottság a nemek közötti egyenlőség terjesztésére csupán egy újabb beavatkozás a kisvállalkozások tevékenységébe. Ha még több költséget és megszorítást rakunk a vállalkozásokra, akkor kevesebb embert fognak foglalkoztatni, kevesebb pénzért. Végül lehet, hogy egyenlőik leszünk ugyan, de mindannyian, nők és férfiak is, szegényebbek leszünk.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Elnök úr! Hadd gratuláljak Kauppi asszonynak. Mindannyian egyetértünk abban, hogy a demográfiai helyzet javulása érdekében Európában szükség van a születések számának növekedésére. Amennyiben ezt sikerül elérnünk – és ezt el kell érünk –, azt fogja jelenteni, hogy nagyon sok nő, különösen fiatal nő, legalábbis átmenetileg kikerül a munkaerőpiacról. Ez pedig probléma, hiszen Európában számos helyen már most is munkaerőhiány van.

Például 700 000-rel kevesebb tudós van Európában, mint amennyire szükség lenne. Ennek ellenére Európában négy orvosból csupán egy nő, és mindössze egy a tízhez a professzorok között a nők aránya. Mindez úgy, hogy Európában több diplomás nő van, mint férfi, ami azt jelenti, hogy bár alkalmasak lennének a tudományos jellegű munkára, félbehagyják, és nem folytatják azt.

A nők munkavállalását segítő kezdeményezések és létesítmények átalakítására lenne szükség minden ágazatban. Az oktatás területén például számos egyszerű lépést lehetne tenni. Először is lehetőséget adni a tudományos munka otthoni végzésére. Másodszor biztosítani az intézmény vagy egyetem falain belüli nagyon kényelmes és megfizethető bölcsődék megszervezését. Harmadszor, a férfiak vagy nők által végzett gyermekgondozás. Negyedszer, a főiskolai/egyetemi végzettség megszerzésének a lehetősége a szülési szabadság alatt. Végül, ötödször, pedig biztosítani, hogy a nők és a férfiak ugyanazért a munkáért ugyanazt a fizetést kapják.

Európa nem engedheti meg, hogy továbbra is magasan képzett, jó szaktudással rendelkező nők essenek ki a tudományos élet különböző területeiről csak azért, mert gyermeket szülnék. Szerencsére elkezdtek foglalkozni ezzel a kérdéssel.

Az UNESCO a L'Oréallal összefogva néhány éve elindított egy projektet a tudományos szektorban dolgozó nők számára. A projekt eredményeit, melyek nagyon biztatóak, a jövő hétfőn, október elsején nyíló kiállításon tekinthetjük meg, Brüsszelben, az Európai Parlamentben, a KBC bankkal szemben a földszinten.

Edite Estrela (PSE). – (PT) 2005-ben, a lisszaboni stratégiáról a nemek közötti egyenlőség szempontjából készített jelentésben az európai nőket érő megkülönböztetés számos formájára mutattam rá.

Két évvel később, rengeteg vita és jó szándék, tárgyalás és konferencia, valamint számtalan jelentés és tanulmány után mi változott? Milyen előrelépések történtek a férfiak és nők közötti bérszakadék, illetve a nők döntéshozatalban való részvétele kérdésében, vagy a munka, családi élet és magánélet összeegyeztetése terén mind a nők, mind pedig a férfiak számára? Bár néhány tagállamban fejlődés tapasztalható, európai szinten sajnálatos módon igen kevés változás történt.

A bérszakadék továbbra is átlagosan 15% körül mozog, és a nők döntéshozásban való részvételi aránya is csupán 1%-kal nőtt. A nők továbbra is háromszor annyi időt szánnak a családdal kapcsolatos teendők elvégzésére, mint a férfiak. Ettől függetlenül az egyetemeken tanuló nők száma növekszik. Egyre inkább kiállnak magukért, de a megkülönböztetés számos formájával találkoznak még mindig, különösen, amikor anyák lesznek, illetve éppen azért, mert anyák lesznek. Talán éppen ez az oka az alacsony születési aránynak. A bevándorló és menekült nők, a kisebbségi csoportokhoz tartozó nők, az idős nők és a fogyatékkal élő nők: mindezen csoportok kétszeres megkülönböztetéssel kell, hogy szembenézzenek.

Szükségünk van jobb jogszabályokra, mint például a Spanyolországban és Portugáliában elfogadott egyenlőségre vonatkozó jogszabályok, de a már meglévő jogszabályok betartására is szükség lenne, különösen a reklámjogszabályok esetében, hogy megszüntessük a nők lealacsonyító ábrázolását a reklámokban és a tömegkommunikációs eszközökben. Meg kell változtatnunk a jogszabályokat ahhoz, hogy az emberek hozzáállása megváltozzon. Kevesebb szóra és több eredményre van szükség.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A nők és férfiak esélyegyenlőségének kérdése még mindig aktuális kérdés az EU-ban. Kevés változás történt 2006-ban. A nők fizetése az EU-ban még mindig 15%-kal kevesebb, mint a férfiaké. A munkaerőpiacra visszatérő, vagy a karrierjükben előrelépő nők komoly problémákkal szembesülnek.

A férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975-ös tanácsi irányelv még nem lett végrehajtva. A tagállamokban semmiféle politikai akarat nem mutatkozik arra, hogy megoldják a nemek közötti egyenlőség problémáját, illetve a munkaerő-piaci integráció kérdését. Ezért egyetértek a jelentés javaslatával, mely szerint a Bizottság készítsen egy tanulmányt arról, hogyan hajtották végre a tagállamok a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi jogszabályokat, és tegyék a megfelelő lépéseket, amennyiben ez nem történt meg.

A munkahelyi integrációról beszélve szeretném hangsúlyozni a bevált gyakorlat továbbadásának fontosságát, különösen a nőknek a politikában és a politikai döntéshozó folyamatokban való részvételi lehetőségeinek a javítása terén. Hazámnak, Litvániának vannak már tapasztalatai ezen a területen. A Bizottság és az Európai Szociális Alap hatékony felhasználása segíthet a gyakorlat terjesztésében.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Nem vagyok a szélsőséges feminizmus híve, és nem gondolom azt sem, hogy Európának vaknak kellene lennie a nemek kérdésében, ezért üdvözlöm Kauppi asszony jelentését, és szívből gratulálok neki.

A szakmai karrierhez való jog és a családdal kapcsolatos feladatok egyensúlyozásának problémája akut kérdés, és magában foglalja az anyasági, szülői és apasági szabadság problémáját is. A globalizált világ megváltozott feltételeinek fényében európai parlamenti szinten is bátorítanunk kell a tagállamokat, hogy modernizálják ezeket a rendszereket. A fiatal családok kezdeményezésére érdemes lenne a tagállamoknak megfontolniuk, hogy bevezetik az anyasági szabadság idejére járó juttatást, legalább 12 hónapra, a jövedelem 100%-nak arányában, illetve az apasági szabadság idejére, legalább 24 hónapra és legalább a jövedelem 50%-nak arányában, amikor az anyák, vagy adott esetben az apák teljes időben a gyermekekkel foglalkoznak.

Az anyasági vagy szülői szabadság idejére a jogi nyelvben szabadságként utalnak annak ellenére, hogy nemcsak az anyák, hanem a pszichológusok, orvosok, szociológusok és sok más szakértő is egyetért abban, hogy az anyasági vagy szülői szabadság semmiképpen sem definiálható szabadságként. Úgy gondolom,

eljött az ideje, hogy az anyaságra és a szülői szerepre alkalmazott fogalmakkal kezdjünk valamit, és az anyasági, illetve szülői szabadságra megfelelőbb kifejezést találjunk. Amikor az aktív munkavégzés szüneteltetésének ideje lejár, segíteni kell az anyák és apák akadálytalan visszatérését a munkapiacra és szakmai karrierjük folytatását.

Fontosnak tartom kiemelni a szülői szabadság alatti képzés szükségességét annak érdekében, hogy a munkavállaló alkalmazkodni tudjon a foglalkoztatás megváltozott körülményeihez, és megszilárdíthassa ismereteit például a vállalkozói, illetve a tudományos és technológiai szemlélet elsajátításával. A strukturális alapokat is fel lehetne használni erre a célra a régiókban. Úgy gondolom, hogy társadalmunkban sokkal nagyobb értéket kellene tulajdonítani az anyaságnak és a szülői szerepnek. A szülőknél rendkívül felelősségteljes szerepük van a társadalom kialakításában: az általuk felnevelt gyermekek fogják formálni Európát.

Ugyanakkor az említett intézkedések sok nő számára lehetővé tennék, hogy a gyermeknevelés mellett egy olyan, nagyobb igénybevételt jelentő karriernek szentelhessék magukat, mint például a tudományos karrier.

Anna Hedh (PSE). – (SV) Elnök úr, biztos úr! Némileg csüggesztő, hogy itt állunk, és az Európai Unió belüli egyenlőtlenségről szóló jelentésről beszélünk, 2007-ben. Erre nem kellene, hogy szükség legyen. Magától értetődőnek kellene lennie, különösen annak fényében, hogy az Európai Unióban többségben vannak a nők. Azonban a szomorú tény az, hogy erre szükség van. Rendkívül fontos lenne, hogy a férfiak is pályára lépjenek és gólokat lőjenek, máskülönben elveszítjük a meccset. Íme, néhány passz a férfiaknak: a nők foglalkoztatási arányát növelni kell. A nőknek meg kell adni a jogot a teljes idejű foglalkoztatottsághoz, és a lehetőséget a részmunkaidős álláshoz. A bérszakadékok meg kell szüntetni. A nők az Európai Unióban valóban 15%-kal kevesebbet érnek, mint a férfiak? Több nőre van szükség az üléstermekben, a politikában és az iparban. Az apáknak nagyobb felelősséget kell vállalni az otthon és a család ügyeiben, és ki kell venniük a részüket a szülői szabadságból, nem utolsósorban a gyermekek érdekében.

Sok fontos kérdés van, amelyekben a Parlament cselekvésre kell, hogy ösztönözze a Bizottságot és a tagállamokat. Reméljük, hogy meghallgatnak és cselekedni fognak!

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Szívből gratulálok Kauppi asszonynak ezért a kitűnő jelentésért, mely a Női jogi és Esélyegyenlőségi Bizottság összes tagjával való szoros együttműködés eredményeként született.

Az előadó nagyon helyesen rámutatott, milyen nagy jelentőséggel bír a férfiak és nők közötti egyenlőség politikájának a végrehajtása a lisszaboni stratégia szempontjából. A lisszaboni menetrend egyik célkitűzése volt a dolgozó és foglalkoztatásban lévő nők számának növelése. Ugyanakkor azonban nem sikerül elérnünk, hogy a nők által nem hivatalosan, fizetés nélkül végzett munkát hivatalosan is elismerjék. Ismerünk olyan nőket, akik a nemzedékek közötti szolidaritás megteremtésén dolgoznak, önként teszik ezt és nagyon jó körülményeket teremtenek a társadalmi kapcsolatok számára. Azonban ez a nem hivatalos munka nincs megfizetve. Nem akarjuk hivatalosan elismerni, mert nem látjuk a tevékenységgel kapcsolatos pénzforgást. Véleményem szerint ez a logika a nőkkel szembeni megkülönböztetés egyik formája. Úgy gondolom, hogy barátunk, Spidla úr, reálpolitikájának részévé tehetné a nők nem hivatalosan végzett ingyenmunkájának elismerését. Ez egyúttal a nemrég tárgyalt számos kisebbségi problémára is megoldást kínálna.

Európában és világszerte ismerünk olyan személyeket és intézményeket, akik matematikai és statisztikai adatokkal, valamint azok megfelelő szakpolitikai alkalmazásával szolgálhatnak, és ezáltal segíthetnek előrelépni ebben a kérdésben. Köztük van Gary Becker Nobel-díjas közgazdász is, akire már többször hívtunk.

Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Megragadtam a lehetőséget, hogy felhívjam a figyelmet a férfiak és nők közötti egyenlőség valódi problémájára.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök úr! Ideje lenne már, hogy a tagállamok végre határozott lépéseket tegyenek az elavult viselkedési modellek és döntéshozatali mechanizmusok megszüntetésére, különösen az adminisztrációban, és ezáltal több figyelmet tudjunk szentelni a nemek közötti egyenlőség kérdésének a szakpolitikák területén.

A férfiak és a nők még mindig eltérő bánásmódban részesülnek. Ennek egyik következménye például a terhes nők és fiatal anyák alacsony jövedelme, és a velük szembeni hátrányos megkülönböztetés. Bár a nők foglalkoztatottsága szempontjából biztató jel, hogy az Európai Unióban 2000 óta létesült 8 millió új állás közül 6 milliót nők töltenek be, a férfiak és nők fizetése közötti különbség az Európai Unióban még mindig átlagosan 15%, és néhány országban a 30%-ot is leéri.

Elfogadhatatlan, hogy a nők, csupán mert anyai szerepet vállalnak – ami mindkét szülő felelőssége –, a munkaerőpiacon rosszabb bánásmódban részesülnek, mint a férfiak, ami hatással van a karrierjükre, jövedelmükre, és később a nyugdíjukra is. A nemi sztereotípiákon túl kell lépni, éppen ezért támogatom azt a javaslatot, hogy új költségvetési tételt hozzunk létre a kohéziós politika keretein belül az esélyegyenlőséget elősegítő intézkedések és a politikai stratégiák nők életére gyakorolt hatását vizsgáló kutatások finanszírozására.

Szívből gratulálok Kauppi asszonynak a kitűnő jelentésért.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Úgy gondolom, eljött az ideje annak, hogy az Európai Unió megfelelően finanszírozza a Szerződésben megfogalmazott nemes célokat, mint például a nemi megkülönböztetés elleni küzdelmet vagy a nők és férfiak egyenlő bérezésének megvalósulását.

A most tárgyalt jelentés bemutatja az Európai Unió költségvetési eszközeivel rendelkezésre álló egyik legfontosabb lehetőséget a nemek közötti egyenlőség elérésére. A strukturális és kohéziós alapokról van szó, melyek mindenképpen megkönnyítik a nők hozzáférését az európai forrásokhoz. A birtokunkban lévő adatok tanúsága szerint az Európai Unió legutóbbi bővítése után a nőknek kevesebb jutott a regionális és strukturális alapokból, amit korrigálnunk kell.

Azonban a regionális és kohéziós alapok elemzése önmagában nem elég, bár az Unió költségvetésében betöltött arányuk miatt – megközelítőleg 36% – fontos, hogy küzdjünk azért, hogy minél több nő részesedhessen belőle.

Meg kell néznünk azt is, hogy milyen újabb előrelépések történtek az Európai Unió hagyományos nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szakpolitikai programjaiban, mint amilyen a PROGRESS, a Daphne vagy az EQUAL. Bár idén mind a PROGRESS program egésze, mind pedig a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó 5. szakasza más alapokból is részesül, 2008-ban a nemek közötti egyenlőségre szánt költségvetési tétel kevesebb, mint az előző évi.

A családon belüli erőszak ellen küzdő Daphne program eddig kitűnő eredményeket mutatott fel, melyeket látva az Európai Bizottság 2007-hez képest költségvetés-emelést javasolt. Azonban mindkét programban, valamint az EQUAL programban is a Tanács csökkentéseket eszközölt a Bizottság előzetes költségvetés-tervezetében szereplő összegekhez képest. Ezenfelül a Tanács 7,5%-os csökkentést javasolt az új nemek közötti egyenlőség intézetére szánt pénzforrásokból, ami teljesen indokolatlan egy most induló európai intézet esetében.

Sajnálatos módon továbbra is azt látjuk, hogy a Tanácsban hiányzik a politikai akarat az esélyegyenlőség európai stratégiájának költségvetési támogatására. Ezért is kell a Parlamentnek, mint a költségvetési hatalom egyik ágának, kompenzálnia ezt a hiányt és biztosítania az Európai Unió férfiak és nők közötti egyenlőséget célzó politikájával való összhangot.

Esther De Lange (PPE-DE). – (NL) Elnök úr! Én is szeretnék köszönetet mondani az előadónak a kitűnő és rendkívül kiegyensúlyozott jelentésért. Számos kérdést érintettünk már. Mint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság és a Mezőgazdasági Bizottság tagja elsősorban arra fogok összpontosítani, milyen a nők helyzete a mezőgazdaságban.

Ami legelőször feltűnik, az a mezőgazdasági ágazatban dolgozó nők láthatatlansága. A mezőgazdasági munkák 40%-át nők végzik, de a hivatalos statisztikák, beleértve az Eurostat statisztikáit is, biztos úr, csak a női alkalmazottakat vagy munkaadókat veszik figyelembe. Nem vesznek tudomást a mezőgazdasági munkákban segédkező feleségekről, holott ők alkotják az észak-nyugat-európai családi gazdaságok legjelentősebb munkaerőcsoportját. Az üzletben való részvételük jelentős, és gyakran segítenek a gazdasággal és a térség életével kapcsolatos tevékenységek kialakításában is. Ezért arra kérem az Eurostat-ot, hogy hivatalos statisztikáiban jelenítse meg a nők e nagy létszámú csoportját. Arra kérem a Bizottságot, hogy szakpolitikája kidolgozásánál vegye figyelembe a női munkaerő e jelentős csoportját.

Ezenkívül pedig néhány tagállamban éppen a munkákban résztvevő feleségek szembesülnek a legtöbb, a mindennapokat érintő problémával, mint például a nyugdíjalap megteremtése vagy a társadalombiztosításhoz való hozzáférés a gazdaság megszűnése, válás, vagy beteg- és szülési szabadság esetén, bár örömmel jelenthetem be, hogy Hollandiában lépéseket kezdeményeztek a helyzet orvoslására. Szeretném felhívni a Bizottság figyelmét a „*Je verdiende loon*” („Jogod van hozzá”) projektre, melyet hazámban indítottak el az ESZA támogatásával abból a célból, hogy felhívja a figyelmet a nehézségekre, amelyekkel az említett csoport

szembesül. Remélem, hogy a Bizottság figyelembe veszi majd a projekt tanulságait szakpolitikája kialakításánál, és ezáltal, ennek a rendkívül meghatározó női munkaerőnek köszönhetően, továbbra is erős marad Európában a mezőgazdaság és élhető a vidék.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Elnök úr, kedves kollégák! 2000 óta a 8 millió új állásból 6 milliót nők töltenek be. Azt gondolhatnánk, hogy valóban beköszöntött az esélyegyenlőség, sőt, a nőkkel szembeni pozitív megkülönböztetés ideje. Azonban mégsem mondhatjuk ezt, mert az új állások, a nők által betöltött 6 millió új állás valós képe ellentmond ennek.

Nem tudjuk megfelelően kezelni az Európát és a tagállamokat érintő demográfiai hanyatlással és a lakosság öregedésével járó veszélyeket, ha a nők állásának többsége bizonytalan, részmunkaidős, vagy rosszul fizetett. A fizetésbeli különbség Európában továbbra is 15% a nők hátrányára.

A tagállamoknak általánosságban, és ez alól Románia sem kivétel, továbbra is áldoznia kell a nemi sztereotípiáktól mentes oktatásért, és olyan szakpolitikát kell elfogadnia, amely a családi és a szakmai életet összeegyeztethetővé teszi nők és férfiak számára egyaránt.

Szeretnék gratulálni az előadónak a kiváló munkáért, és valóban úgy gondolom, hogy szükség van azon tevékenységek eredményeinek éves értékelésére, melyek a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervben szerepelnek, valamint végső megállapodásra van szükség olyan kérdésekben, mint az anyasági, illetve szülői szabadság költségei, a nyugdíj jogok individualizációja és a társadalombiztosítási és adózási rendszerek.

Louis Michel, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr! Először is hadd mondjam el, hogy a Bizottság nagymértékben osztja a felszólalók többségének aggodalmát. Ezek közül számos – valójában szinte mindegyik – olyan intézkedéseket szorgalmaz, melyeknek a végrehajtását a Bizottság már megkezdte.

Mint önök is tudják, a Bizottság feladata a nemek közötti egyenlőségről szóló közösségi jogszabályok átültetésének és alkalmazásának figyelemmel kísérése. Ez lényegében azzal jár, hogy jogsértési eljárást kezdeményezünk és folytatunk le, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy egy tagállam nem megfelelően ültetett át egy irányelvet, vagy amikor egy polgár panaszt tesz a Bizottságnak egy irányelv nem megfelelő átültetéséről vagy alkalmazásáról. A nők és férfiak közötti egyenlő bánásmódról szóló irányelvvel kapcsolatos jogsértési eljárások ügyében 18 levelet küldtünk ki 2007 áprilisában. A Bizottság most tanulmányozza a válaszokat, és decemberre várhatóak a döntések az indoklással alátámasztott véleményekkel kapcsolatban.

Röviden hadd térjek ki most néhány részletesebb és konkrétabb kérdésre. A vilniusi Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy az igazgatótanács októberben összeült, és az igazgató személyének kiválasztása folyamatban van.

A nemek közötti bérszakadék kérdésére terve: sok képviselő felszólalásában – nagyon helyesen – rávilágított a fizetésbeli különbségre. Ezzel a kérdéssel kapcsolatos válaszunkat a közleményben kifejtettük. 2008-ban a Bizottság meg fogja vizsgálni a jelenlegi jogi szabályozást, hogy megállapítsa, megfelelő-e, és meghatározza a szükséges változtatásokat.

A vidéki térségekben élő nők kérdésével kapcsolatban: a magánvállalkozóként a mezőgazdaságban dolgozó nőkre érvényes a 86/613/EGK irányelv. A Bizottság most kezdte el megvizsgálni a jogszabály hatékonyságát, és megkeresni, hogy milyen változtatásokra lenne szükség.

Végül ez egy elméletibb kérdéshez is elvezet, amelyre válaszolni szeretnék; mégpedig a rugalmasság és biztonság kérdéséhez. A rugalmasság és biztonság koncepció célja a munkaerőpiac rugalmasságának a növelése – nem a bizonytalanság növelése –, miközben nagyobb választékot teremt a piacon azáltal, hogy az alkalmazkodást lehetővé tevő eszközöket ad a munkavállalónak például képzéseken, vagy a magánélet és a munka összeegyeztetését segítő lépéseken keresztül.

Elnök. – (FR) Elnézését kérem, Michel úr. A Parlament működési reformjának részeként most dolgozunk ennek a rendszernek az átalakításán.

Meglehetősen illetlen dolog – a biztos úr és a vitát figyelemmel kísérő képviselők felé is –, hogy a vitát ilyen zűrzavarban kell berekeszteni a szavazás előtt.

Elnézést, biztos úr.

Elnök - A vitát berekesztem.

Elnézést kérek a felszólalóktól, akiket félbe kellett szakítanom, de a kiosztott idő nem igazán ésszerű. Nem kellene, hogy legyenek egyperces felszólalások a tanácskozásban, hiszen érdemben nem járulnak hozzá a vita alakulásához. Ez a kérdés azonban a parlamenti eljárási szabályzat reformjának vitájához tartozik, melyre hamarosan sor kerül.

A szavazás azonnal megkezdődik.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Zita Gurmai (PSE), írásban. – A nemek közötti egyenlőség biztosítása szempontjából fontosnak tartom az átfogó, rendszeres és objektív információk – köztük minél szélesebb és frissebb, harmonizált közösségi statisztikai adatok rendelkezésre bocsátását. Így kiemelt jelentőséget tulajdonítok azoknak az éves jelentéseknek is, melyekben a Bizottság beszámol be a nők és férfiak helyzetéről.

A Közösség sokat tett az esélyegyenlőség jogi alapjainak kiszélesítéséért, de más kérdés, hogy a gyakorlatban ezek hoztak-e eredményt. Erre részben ad választ az éves beszámoló. Fontosnak tartanám a 2006-10 közötti ütemtervben foglalt stratégiai célkitűzések gyakorlati alakulásának rendszeres figyelemmel kísérését, a jogszabályok tagállami gyakorlati megvalósításának vizsgálatát, a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése elvének közösségi politikákba történő integrálásának, a különböző projektek nemekre gyakorolt hatásának áttekintését.

Mivel az Európai Unió jövőjét nagyban meghatározza az, hogy miként tudunk több nőt bevonni a foglalkoztatásba, külön, részletesen és kiemelten kell foglalkozni a nők részvételével, részvételének előmozdításával a munkaerőpiacon, az elhelyezkedésüket, előrelépésüket, a munka és a családi élet párhuzamos fenntartását gátló akadályok megszüntetésével, a hátrányos helyzetű nők (migránsok, etnikai kisebbségek, egyedülálló szülők) helyzetének vizsgálatával.

Joseph Muscat (PSE), írásban. – (MT) az EK-Szerződés 141. cikke így szól: „Minden tagállam biztosítja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak”.

Ez egy rendkívül fontos alapelv, és biztosítanunk kell, hogy minden tagállam végrehajtsa.

Úgy gondolom, itt az ideje, hogy kicsit előrébb lépjünk.

Máltán számos olyan helyzettel találkozunk, amikor emberek – nők és férfiak egyaránt – különböző besorolások és rendszerek szerint kapják a fizetésüket, holott ugyanazt a munkát végzik. Ezeket a fizetésbeli különbségeket bürokratikus kritériumokra hivatkozva igazolják, mint például, hogy melyik évben alkalmazták az illetőt.

Ha ez a megkülönböztetés két nő vagy két férfi között áll fenn, az szigorú értelemben véve nem minősül az EK-Szerződés megsértésének.

Ehhez hasonló helyzetek léteznek és világosan kimutathatóak a közsférában és máshol is.

Éppen ezért mind a Bizottságnak, mind pedig a tagállamok kormányainak új kezdeményezéseket kell elindítaniuk, hogy biztosítsák azon egyszerű alapelv alkalmazását, miszerint azonos munkáért azonos fizetés jár, függetlenül attól, ki végzi.

ELNÖKÖL: Hans-Gert PÖTTERING

Elnök

5. Köszöntés

Elnök. – Nagy örömmre szolgál, hogy a Parlament nevében köszönhetem a Kínai Népköztársaság Nemzeti Népi Kongresszusa képviselőinek küldöttségét, melynek tagjai a hivatalos galérián foglaltak helyet.

(Taps)

A küldöttség tagjai azért jöttek Strasbourgba, hogy a 25. EP-Kína parlamentközi találkozó alkalmából találkozzanak az Európai Parlamentben dolgozó kollégáikkal.

A küldöttség vezetője Wang Yingfan úr, a Nemzeti Népi Kongresszus Külügyi Bizottságának alelnöke. A küldöttségben köszönhetjük a Nemzeti Népi Kongresszus Állandó Bizottságának öt tagját, köztük Chengyuan Guant, az Európai Unió kínai nagykövetét, valamint a Nemzeti Népi Kongresszus külügyminisztériumának számos magas rangú tisztségviselőjét.

Ma délután a küldöttség továbbutazik Athénba, ahol folytatják európai látogatásukat. Minden jót kívánunk a küldöttségnek az Európai Unión belüli tartózkodásuk hátralévő részére.

6. A rák megfékezését célzó átfogó stratégia szükségességéről (írásbeli nyilatkozat): lásd a jegyzőkönyvet

7. Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére: lásd a jegyzőkönyvet

8. Napirend: lásd a mellékletet

9. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményei és részletei: lásd a jegyzőkönyvet)

9.1. i2010: Digitális könyvtárak (szavazás)

Descamps-jelentés (A6-0296/2007)

9.2. Hatékonyság és igazságosság az európai oktatási és képzési rendszerekben (szavazás)

Zatloukal-jelentés (A6-0326/2007)

9.3. A Tanács halálbüntetési moratóriummal kapcsolatos határozatának végrehajtása (szavazás)

– Állásfoglalási indítvány: RC-B6-0357/2007

9.4. A PESD műveletei Csád keleti és a Közép-Afrikai Köztársaság északi részén (szavazás)

– Állásfoglalási indítvány: RC-B6-0362/2007

– A (3) bekezdés h) pontjáról való szavazást megelőzően:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az indítványban hangsúlyoztuk, hogy az EUFOR csupán ideiglenes megbízással rendelkező, átmeneti különítmény, melynek a helyét egy azt követő misszió veszi majd át. Azonban a csádi kormány szeptember 21-i leveléből nem derül ki, hogy a kormány hozzájárulását adja-e ehhez. Ezért a következő kiegészítő módosítást javasoljuk a (3) bekezdés h) pontjához:

– „az EUFOR telepítését megelőzően a csádi kormány egyértelmű kötelezettségvállalására van szükség, mely szerint elfogadja a nemzetközi közösség értékelését az azt követő misszió szükségességére vonatkozóan”

– (DE) A szöveg innen folytatódik.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Elnök úr! A szavazásra bocsátás előtt ön nem kérte ki a módosítással kapcsolatos véleményünket.

Fel kellett volna tennie a kérdést, hogy van-e, aki ellenzi a javaslatot.

Michel Rocard (PSE). – (FR) Elnök úr! Én úgy gondolom, hogy a módosítás főleg annak fényében, hogy az Egyesült Nemzeteknek 2007. szeptember 11-én a csádi kormányzat részéről eljuttatott levélben a kormány beleegyezését fejezte ki. Nálam van a levél egy fényképe; idézem: „Csád kormánya üdvözlö az Egyesült Nemzetek főtákarának 2007. augusztus 10-i jelentésében szereplő új javaslatokat, melyek szerint nemzetközi erőket telepítenének Csád keleti részébe azzal a szándékkal, hogy hozzájáruljanak [...]” és így tovább.

Így a módosításra semmi szükség nincs. A beleegyezés írásban történt, és bárki számára hozzáférhető, aki el kívánja olvasni. Meglehetősen meg vagyok döbbenve, mert a szöveg egy példányát elküldtem Gahler úrnak is. Ezért azt javasolom, szavazzunk a módosítás ellen.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Természetesen nálam van a szöveg, melynek a döntő pontja a következő:

– „hat hónap elteltével Csád kormánya megvizsgálja a jelenlét kezdeti eredményeit, és amennyiben Csád hozzájárulását adja, az Európai Unió műveleteit az Egyesült Nemzetek más kontingensei veszik át”.

– (DE) Ez azt jelenti, hogy Csád megvétózhatja. Ha a kormány nem egyezik bele, nem fog megtörténni. Ezért javasolom, hogy egészítsük ki azzal, hogy Csádnak el kell fogadnia a nemzetközi közösség értékelését, és nem alkalmazhat vétót.

(Taps)

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

9.5. Burma/Mianmar (szavazás)

– **Állásfoglalási indítvány: RC-B6-0363/2007**

– Az (1) bekezdésről való szavazást megelőzően:

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Elnök úr! Most, hogy a Nemzeti Népi Kongresszus képviselői itt ülnek a nyilvános galérián, hadd fejezzem ki abbéli reményemet, hogy a Parlament határozott üzenetét fogja közvetíteni arra vonatkozóan, miszerint aktívabb közreműködést várunk Kínától a Burmában tapasztalható problémák megoldásában.

(Hosszú taps)

Elnök úr! Tegnap már beszéltünk erről, és tudom, hogy Wang Ying-Fan úr közvetíteni fogja álláspontunkat.

Hogy időt nyerjünk, javasolhatok két szóbeli módosítást? Jelenleg nagyon gyorsan változik a helyzet Burmában. Első javaslatom az, hogy a következő mondattal egészítsük ki az (1) bekezdést: „és teljes mértékben elítéli a burmai hatóságok brutális fellépését”.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

– A (3) bekezdésről való szavazást megelőzően:

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Elnök úr! A (3) bekezdés most a következőképpen hangzana: „Mély megdöbbenését fejezi ki a békés tiltakozók megölése miatt, és ragaszkodik hozzá, hogy a biztonsági erők térjenek vissza a laktanyákba, valamint felszólít a követelések legitimitásának elfogadására, a sebesültek számára nemzetközi orvosi segítségnyújtásra és a letartóztatott tüntetők és politikai foglyok szabadon bocsátására”.

(Hosszú taps)

(A szóbeli módosítást elfogadják)

– Az (5) bekezdésről való szavazást megelőzően:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Elnök úr! Egyetértek Van Orden úrral és a többiekkel, hogy – figyelembe véve Wang Yingfan úr és a küldöttség jelenlétét is – a Parlamentnek határozott jelzést kell küldenie. Az (5) bekezdéssel kapcsolatban azonban a szöveg következő módosítását kérjük, mivel a Biztonsági Tanácsban a múltban bekövetkezett eseményeket látva nem vagyunk meggyőződve róla, hogy elég körültekintően

fogalmazzuk meg a szöveget. A lehető legpontosabb megfogalmazás érdekében kérjük az (5) bekezdés szövegének módosítását a következőképpen:

– „Felszólítja Kínát, hogy maradéktalanul támogassa az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának egyértelmű állásfoglalását, melyben elítéli a brutális erőszak alkalmazását”

– (DE) Még nem derült ki, hogy alkalmazták-e a vétót, de arra kérjük a Parlamentet, hogy adja egyetértését ahhoz, hogy szükség van a Biztonsági Tanács egyértelmű elítélő nyilatkozatára, és hogy Kínának támogatnia kell ezt.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Képviselőcsoportunk szintén be akart nyújtani egy szóbeli módosítási javaslatot, de úgy gondolom, ebben közös az álláspontunk. Értesülesem szerint Kína már ellene szavazott, és nem csak Kína, hanem a Biztonsági Tanács másik állandó tagja, Oroszország is. Ezért is támogatom Martin Schulz módosítási javaslatának szövegét, amely Kínát és Oroszországot döntés elé állítja.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

(Taps)

9.6. A határokon átnyúló szolgáltatást nyújtók kötelezettségei (szavazás)

– Lethinen-jelentés(A6-0294/2007)

9.7. A személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazása (szavazás)

Buitenweg-jelentés (A6-0278/2007)

9.8. Az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőségről szóló jelentés (szavazás)

– Kauppi-jelentés (A6-0290/2007)

– A (47) bekezdésről való szavazást megelőzően:

Anna Hedh (PSE). – (SV) Mivel most már lesz Nemek Közötti Egyenlőség Intézete, javaslom, hogy a (47) bekezdést egészítsük ki a következővel: „a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének segítségével”. A bekezdés tehát így hangzana: „[az Európai Parlament] megkéri a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének segítségével a csatlakozó és tagjelölt országokból származó adatokat és statisztikákat is vonja bele...”.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

10. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

11. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

12. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

13. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

14. A szavazáshoz fűzött indokolások

Descamps-jelentés (A6-0296/2007)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Köszönöm a szót, és köszönöm Descamp asszonynak a jelentést, amely előrébb mozdítja az Európai Unióban lévő könyvtárak digitalizálásának folyamatát.

Az indítványozott dokumentum támogatására szavaztam, mert a könyvtárak, filmfelvételek, hang- és képanyagok jelenlegi feldolgozása a tagállamokban lassú és töredékes. Szükségesnek tartom, hogy a nemzeti kezdeményezések összefogására, és mindenekelőtt a digitális anyag megőrzésére összpontosítsunk. Európai szinten fontos, hogy nagy figyelmet szenteljünk a digitális kópiák megőrzésére. Egy könyv vagy film digitális kópiájának elkészítése nem feltétlenül garancia a hosszú távú fennmaradására.

Az összes digitális anyagot, legyen az digitális feldolgozás, vagy eredeti digitális anyag, oly módon kell tárolni, hogy állandóan hozzáférhető legyen. Kevés tapasztalattal rendelkezünk a digitális megőrzés terén. Következetes stratégia hiányában csupán önmagában az anyagok digitalizálása a befektetés elértéktelenedéséhez vezethet.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Támogattam tisztelt kollégám, Marie-Hélène Descamps igen átgondolt jelentését egy európai digitális könyvtár létrehozásáról, mely kulturális és tudományos örökségünket az összes európai nyelven, egyetemesen hozzáférhetővé tenné.

E sorok írása közben szeretném kifejezni elismerésem a volt francia elnöknek, Jacques Chiracnak, aki – további öt európai uniós ország államfőjével együtt – 2005 áprilisában kezdeményezte ezt a projektet. Örülök, hogy az Európai Parlament nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy tegye prioritássá a projekt megvalósítását. Annak is örülök, hogy az operatív problémák lehetséges megoldásai is körvonalazódnak: Európa összes létező digitális könyvtárának koordinációja, nyilvános hozzáférés, illetve együttműködés az érintett szektor érdekeltjeivel, különösen például az írókkal, kiadókkal és könyvesboltokkal.

Ez egy olyan eszköz, mely megérdemli támogatásunkat, hiszen segít legyőzni a tudatlanságot és ezáltal előmozdítja a demokrácia, béke és jólét megvalósulását. Gratulálunk, Marie-Hélène Descamps!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés az Európai Bizottság 2006. augusztus 24-i ajánlására vonatkozik, mely felszólítja a tagállamokat, hogy közös, összehangolt munkával hozzanak létre egy európai szintű együttműködést a digitalizálás területén, és javasolja egy európai digitális könyvtár létrehozását, mely közös, soknyelvű hozzáférési pontot biztosítana az európai kulturális örökséghez. 2006. november 13-án a Tanács egyhangúlag elfogadta a javaslatokat.

Az Európai Parlament támogatta az ajánlást, de egy sor javaslatot nyújtott be bizonyos kérdések tisztázására, szem előtt tartva, hogy számos probléma adódhat például a kulturális anyag megannyi kategóriájának konceptuális és technikai rendszerezésénél, a különböző szakaszoknál – melyeket figyelemmel kell kísérni –, és a szerzői jogi védelem alatt nem álló szövegek kínálta lehetőségeknél.

Bár vannak kétségeink az Európai Parlamenthez benyújtott ajánlásban szereplő javaslatok némelyikével kapcsolatban, a koncepció mellett szavaztunk, kiemelve a szerzői jog védelmének, illetve a nyelvi és kulturális sokszínűség megőrzésének szükségességét, valamint a szolidaritás és a gazdasági-társadalmi kohézió megvalósítását annak érdekében, hogy biztosítsuk, hogy ez az izgalmas elképzelés ne váljon a megkülönböztetés és szociális kirekesztés újabb forrásává.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) A szerzői jogtól mentes művek könyvtára kitűnő ötlet, túl jó ahhoz, hogy az EU beavatkozzon és tönkretegyje. Ezért én tartózkodom a szavazástól. Jó ötlet (+), az EU bürokráciája hátráltatni fogja a megvalósulását (-) = tartózkodás.

Zatloukal-jelentés (A6-0326/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Én megszavaztam cseh kollégám, Thomáš Zatloukal kitűnő, saját kezdeményezései jelentését az európai képzési és oktatási rendszerekben megvalósuló hatékonyság és igazságosság kérdéséről, mely válaszul készült az Európai Bizottság közleményére.

Az egész életen át tartó tanulás és képzés fontos, mint ahogy az egész életen át tartó tanulás Európai Képesítési Keretrendszerének célkitűzése is, mely lehetővé teszi majd a megszerzett képesítések elismertetését és a különböző tanulási lehetőségek közötti átlátható váltást. Szintén támogatom az értékelés kultúrájának bevezetését az oktatási és képzési rendszerekben, megbízható felmérésekkel.

Az egész életen át tartó tanulás és képzés anyagi támogatása kulcsfontosságú a társadalmi kohézió szempontjából, és olyan készségekkel ruházza fel az embereket, melyekre szükségük van ahhoz, hogy az életükben bekövetkező különböző változásokhoz hatékonyan alkalmazkodjanak. Támogatom a jelentésnek az oktatás különböző szintjeire – iskola-előkészítő, általános iskola, középiskola, egyetem és szakiskola – vonatkozó javaslatát.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mi nem szavaztuk meg a jelentést, bár számos pozitív elemet is felfedeztünk benne, mert összességében nem értünk egyet a gondolatmenetével és az abban kifejtett néhány állásponttal, például a továbbtanulás céljaival vagy a tandíjakkal kapcsolatban, melyek figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy a hátrányos csoportok problémáit nem lehet csupán anyagi támogatással megoldani, ahogy azt például Portugália esetében meghirdették.

Ha megvizsgáljuk az előadó azon érvelését, miszerint az oktatás befolyásolja a gazdasági növekedést „a humán erőforrás és az innovatív készségek növelése” által, és elfogadjuk, hogy az oktatás és képzés hatékonyságának növelésén keresztül mind az egyének, mind pedig a társadalom egésze a befektetésének évi mintegy 8%-os megtérülésére számíthat, láthatjuk, hogy mely országok állnak vesztesre, amennyiben nem támogatnak határozottan egy olyan továbbképzést, mely a népesség összes rétege számára hozzáférhető.

A legújabb tanulmányok szerint 75 millió európai uniós polgár – más szóval a munkaerő 32%-a – nem megfelelő képzést kap. 2010-ben az új munkahelyek csupán 15%-a lesz elérhető azok számára, akik a társadalom legkedvezőtlenebb helyzetű rétegeiből származnak. Ezért van szükség az oktatáshoz való hozzáférés egyenlő esélyeinek biztosítására.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Parlamentben lévők többségét rendszeresen emlékeztetni kell arra, hogy az oktatáspolitikát az Európai Unióban nemzeti ügy.

Az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságának jelentése számos olyan kérdés kidolgozását bízta az EU intézményeire, melyeknek semmi közük sincs azokhoz. Például a jelentéstervezet (12) bekezdése javasolja, hogy az Európai Parlament fogadja el azt az álláspontot, mely szerint „az iskola-előkészítő oktatás behatóbb vizsgálatára van szükség EU-s szinten, különösen a korai és célzott tevékenységek területén, hogy meghatározhatjuk a kívánt hatékonyságot eredményező gyakorlatot”.

A (48) bekezdés szövegtervezete így hangzik: „[Az Európai Parlament] álláspontja szerint az EU hatékonyabb működése érdekében szükség lenne egy, a tagállamok által benyújtott időszakos jelentéseken, valamint független ellenőrzésen alapuló eljárás kidolgozására, amely az Európai Unióban működő oktatási és képzési rendszerek teljesítményét értékelné, különös tekintettel a tanulóknál az alapvető készségek elsajátítására, és az egyenlőségi célkitűzések megvalósítására”.

Mindez kísérlet arra, hogy olyan kérdésekbe avatkozzunk, melyek a tagállamok hatáskörébe tartoznak. A szubszidiaritás elvét szokás szerint mellőzték, valamint figyelmen kívül hagyták az intézményi hatásköröket is ebben a fontos kérdésben. Ezért nem támogatjuk a jelentést.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) Elnök úr! Támogatom Zatloukal úr jelentését az európai képzési és oktatási rendszerekben megvalósuló hatékonyság és egyenlőség kérdéséről.

A szakképzési politikának jelentős mértékű pozitív hatása van a gazdasági és társadalmi eredményekre, a kiegyensúlyozott növekedésre, és a társadalmi kohézióra. Az alacsony hatékonyság és az egyenlőtlen hozzáférés magas rejtett költségeket eredményez – csökkent adóbevételt, megnövekedett egészségügyi és támogatási költségeket, valamint az antiszociális magatartás megnövekedett mértékével járó költségeket.

A 2000 márciusában megrendezett lisszaboni Európai Tanács következtetéseiben hangsúlyosan rámutatott az oktatásnak Európa gazdasági és társadalmi növekedésében betöltött kulcsszerepére.

A jelentés ésszerű javaslatokat tartalmaz a hatékony általános és középiskolai, valamint egyetemi oktatás visszaállításának módszereire vonatkozóan.

Ugyancsak fontos a jelentésben megfogalmazott felhívás a tagállamok kormányai felé az oktatással kapcsolatos prioritások hosszú távú kidolgozására mind országos, mind pedig helyi szinten.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) A jelentés számos jó gondolatot tartalmaz a társadalmi kirekesztés visszaszorítására, stb., de aztán az egészet tönkreteszi azzal, hogy az egyetemi tandíjak pénzügyi ösztönző szerepéről beszél! Az a legrosszabb a jelentésben, hogy egyfolytában a „hatékonyság”, „versenyképesség” és „magasabb teljesítményszint” körül forog. Hová tűnt a kreativitás, a kritikai készség és az önálló gondolkodás? Az EU fogyasztásra és termelésre képes konformista produktumokat akar létrehozni. Szerencsére az EU nem rendelkezik felhatalmazással az oktatás területén, és ez így is kell, hogy maradjon. A jelentés ellen szavazok.

Állásfoglalási indítvány: RC-B6-0357/2007

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök úr! Bár 129 országban már eltörölték a halálbüntetést, a büntetés alkalmazásának a mértéke világviszonylatban még mindig aggasztó méretű. Csak 2006-ban 1 591 embert végeztek ki, és jelenleg legalább 3 861 halálraítélt van. Az Európai Unió a világban élenjár a halálbüntetés elleni küzdelemben. A halálbüntetés eltörlése kulcsfontosságú emberi jogi kérdés az Európai Unió nem európai uniós országokkal folytatott, nemzetközi szintű – például az ENSZ-szel való – kapcsolataiban. Ez a politikai kötelezettségvállalás az Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért keretében létesített projekteknek juttatott jelentős anyagi támogatással is együtt jár. Ráadásul a halálbüntetés eltörlése az Európai Unió, illetve az Európa Tanács tagsági feltételévé vált.

Így annál is inkább sajnálatos, hogy Európa, a lengyel kormány ellenszavazatának köszönhetően nem vesz részt az október 10-i, halálbüntetés elleni világnap ünneplésén. Sajnálatomat szeretném kifejezni az iránt, hogy a lengyel kormány ezen álláspontja, mely a választás előtti stratégiájának volt a része, rontja Lengyelország imázsát a nemzetközi szinten, és az egész Európai Uniónak kárt okoz az alapvető értékek képviselője terén. A Tanács döntését a halálbüntetéssel kapcsolatos megállapodás és közös állásfoglalás vonatkozásában, melyet az Unió fog előterjeszteni az ENSZ soron következő közgyűlésén, teljes mértékben támogatjuk.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Elnök úr! Hadd mondjam el, hogy a halálbüntetéssel kapcsolatos állásfoglalás ellen szavaztam. Szeretném hangsúlyozni, hogy hazámban, Lengyelországban 19 éve eltörölték a halálbüntetést.

Azonban egy dolog ellenezni a halálbüntetést, de a fundamentalista abolicionistákat támogatni, akik a bűncselekményekért kiszabott büntetést azon az alapon ellenzik, hogy meggyőződésük szerint az ember nem felelős a tetteiért, már egészen más. Én meg vagyok győződve arról, hogy az emberek felelősek a tetteikért, felelniük kell azokért és büntetést kell kiszabni rájuk, mert szabad akarattal rendelkeznek.

A fundamentalista abolicionista azon meggyőződése, hogy az emberek nem rendelkeznek szabad akarattal, és ezért nem büntethetőek, az emberiség lenézésén és a francia forradalom hamis örökségén alapszik.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A halálbüntetés a legalapvetőbb jogot, az élethez való jogot sérti!

Nincsenek olyan tanulmányok, amelyek azt bizonyítanák, hogy a halálbüntetésnek visszatartó ereje van. A halálbüntetés embertelen, barbár és teljességgel védhetetlen; semmi másnak nem tekinthető, csupán a bosszúállás aktusának. Éppen ezért az Európai Unió ragaszkodása a halálbüntetésről való lemondásról a tagság feltételeként magától értetődő.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A Portugál Köztársaság alkotmánya 24. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a halálbüntetés semmilyen körülmények között nem alkalmazható.

Ahogy már gyakran elmondtuk, egyetértünk azzal a lépéssel, hogy az Egyesült Nemzetek 62. közgyűlésén állásfoglalási javaslatot nyújtunk be a halálbüntetés egyetemes moratóriumának elfogadására – amely moratóriumot már 95 ország egyértelműen támogat –, mely a halálbüntetés eltörléséhez vezető következő lépés lehet.

Világszerte férfiak és nők milliói várják a halálbüntetés eltörlését, és egyre több ország vezetett be a végrehajtásra vonatkozó moratóriumot, vagy törölte el teljesen belső jogi szabályozásában. Ahogy már korábban rámutattunk, ez a lépés a civilizáció fejlődését szolgálná, melyet fontos más országokra is kiterjeszteni. Kezdeményezésünk ebben a tekintetben is segítséget nyújthat.

Ily módon azok hangját erősítjük, akik folyamatosan arra törekednek, hogy véget vessenek az erőszaknak, a halál trivializálásának, az agresszióknak és a háborúknak.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A halálbüntetés világméretű eltörlése az emberiség fejlődésének egyértelmű jele lenne. Természetesen egyéb szörnyűségeket is elkövetnek, például olyan országokban, ahol anélkül ölnek, hogy a bűnösséget megállapítanák, azonban a halálbüntetés elfogadása mögött egy olyan filozófiai koncepció húzódik meg, amelyet ki kellene irtani társadalmunkból. Ezért a halálbüntetési moratórium javaslata megérdemli támogatásunkat és az Európai Unió tagállamainak elköteleződését. Ebben az összefüggésben a halálbüntetés elleni világnapnak lehet „megszégyenítő” hatása a halálbüntetéshez folyamodó államokra nézve, és ily módon hasznos lehet.

A halálbüntetés elleni európai nappal kapcsolatban úgy gondolom, olyan dologról próbálunk létrehozni egy európai megemlékezést, ami nem létezik Európában, miközben ez – jól tudjuk – olyan kérdéseket is felszínre hoz, melyekben nincs egyetértés közöttünk. Éppen ezért kétkedéssel fogadom a kezdeményezés hasznosságát.

Végezetül, nem szeretném ezt az élet szentségének kultúráját kiterjeszteni más területekre és más kérdésekre, melyekben szintén úgy tűnik a számomra, hogy az élet védelme a civilizáció jele.

– **Állásfoglalási indítvány: RC-B6-0362/2007**

Marie-Arlette Carlotti (PSE), írásban. – (FR) Üdvözlöm az Európai Parlament kötelezettségvállalását egy európai különítmény Csádba, illetve a Közép-Afrikai Köztársaságba való telepítésére, annak érdekében, hogy véget vessen a civil lakosság elleni erőszaknak és megfelelő körülményeket teremtsen a több százezer menekült és kitelepített lakos önkéntes hazatérésének. A dárfúri konfliktus már most átlépte a nemzeti határokat, azonban az Egyesült Nemzetek és az Afrikai Unió vegyes különítményeinek pár nappal későbbi telepítésekor már lehetetlenné válhat az erőszak átterjedésének megakadályozása a környező országokba.

Ezért is van olyan nagy szerepe az európai különítménynek a térségben a béke helyreállítására és a megbékélés elősegítésére irányuló átfogó rendezési tervben. Azonban csak akkor fogja elérni a célját, ha a konfliktusban résztvevő felek mindannyian a béketeremtés szabályai szerint „játszanak”. Ez legalább két feltétel megvizsgálását teszi szükségessé, melyekhez az állásfoglalás-tervezetben ragaszkodni kívánnék. Először is, a különítménynek teljesen semlegesnek és pártatlannak kell lennie. Másodsor: kiegyensúlyozott belső összetétele kell, hogy legyen; Franciaország ne próbálja eljátszani a bábmester szerepét – Nicolas Sarkozy hozzáállása nem túl biztató ebben a tekintetben.

A Parlament többi francia szocialista képviselőjével együtt különösen éberem ügyelünk majd arra, hogy Afrika és Európa érdekei elsőbbséget élvezzenek azon a területen, amiért Franciaország felelős.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan úgy ítéli meg, hogy ahhoz, hogy egy ország vagy kormányközi szervezet békefenntartó osztagokat küldjön egy konfliktuszónába, ENSZ mandátumra van szüksége. Elméletileg semmi kifogásunk sincs az ellen, hogy a tagállamok összefogjanak, és békefenntartóként csapatokat küldjenek ki, feltéve, hogy a hadművelet az ENSZ és nem az EU zászlaja alatt történik.

Nagyon elszomorító azonban azt látnunk, hogy a Csádban és a Közép-Afrikai Köztársaságban uralkodó helyzet ürügyként szolgál az EU azon törekvésében, hogy egy uniós szintű haderőt hozzon létre. A kül- és biztonságpolitika szigorúan nemzeti ügy, és az is kell, hogy maradjon.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Kétség nem fér hozzá, hogy ez a művelet, mely egyértelműen katonai jellegű és az ENSZ égisze alatt hajtják végre, az Európai Unió KKBP/EBVP intervencionista, militarista stratégiai koncepciójának megszilárdítása.

Némelyek számára ez a katonai művelet valódi teszt lesz, melyben megmérettetik az EU európai biztonsági és védelmi politikájának úgynevezett „megbízhatósága” és műveleti hatékonysága, más szóval az EU vezető hatalmainak érdekei és parancsa szerint történő militarizálódása.

Az EP többsége támogatja a „mandátumot” az EU által folytatandó katonai műveletre, mely magában foglalja az „erőszak alkalmazását” is – az ENSZ Charta VII. fejezetének értelmében – az afrikai területen. Ez egy katonai „jelenlétet” eredményező intervenció, neokolonista indítással, egy háborús cselekmény egy komplex térségben, ahol hatalmas energiakészletekkel összefüggésbe hozható komoly érdekek forognak kockán.

A jelentősebb EU-s hatalmak, nevezetesen Franciaország részéről megnyilvánuló, a térség iránti rendkívüli „érdeklődés” valódi okai közvetlen összefüggésben vannak a kutató tevékenységek eredményeivel, ami hatalmas olajkészletek, vagy más természeti források létezésére utal.

Kongó, Csád, és a Közép-Afrikai Köztársaság. Mi következik?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatív küldöttség támogat egy, az ENSZ égisze alatt megvalósuló összehangolt stratégiát a dárfúri, valamint a szomszédos Csád és Közép-Afrikai Köztársaság keleti térségeiben uralkodó problémák megoldására, beleértve a humanitárius segítségnyújtást, valamint a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek és menekültek védelmét. Azonban elvi alapon ellenzi bármiféle „EBVP művelet” elgondolását, és az EU arra irányuló szükségtelen, fölösleges és megosztó erőfeszítését, hogy katonai ügyekbe avatkozzon. Ezért az állásfoglalás ellen szavaztunk.

– Állásfoglalási indítvány: RC-B6-0363/2007

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Támogattam a Burmáról szóló állásfoglalást, azonban komoly fenntartásaim vannak annak bizonytalan jellege miatt. Meg kell dicsérenünk Indiát a burmai reformok támogatásáért, és komoly intézkedéseket kell elfogadnunk Kína ellen, aki akadályozza az Egyesült Nemzetek azon megbízatását, hogy tárgyalásokat kezdeményezzen a katonai juntával. Kína a diktatórikus rezsim egyik legnagyobb támogatója.

Mivel az Unió már nagyon régen kivetette a szankciókat, Burma gazdasága most Kínától függ. Ezért arra kérem az Uniót, hogy helyezzen kilátásba szankciókat Kína ellen, amennyiben az ország nem ítéli el a juntát. Ha komolyan gondoljuk az emberi jogok és a demokrácia védelmét globális szinten is, nem habozhatunk. Kína nagy fontosságot tulajdonít az Európával való jó kereskedelmi kapcsolatokra, és mi szeretnénk, ha tisztelnék az értekeinket. A demokrácia védelme üközhet a Kínában befektető európai gazdasági érdekeivel, de ez csak átmeneti állapot lesz. Ha tisztességes kereskedelmet akarunk, a sarkunkra kell állnunk és nem hátrálhatunk meg.

Sajnálatosnak tartom a baloldali képviselők részéről a kérdés elodázását a hétfői ülésen, amikor megpróbálták megakadályozni a közös állásfoglalásról való szavazást: mintha megbánták volna, hogy Nyugat-Európa támogatása segített a kommunista rezsim megdöntésében Kelet-Európában 1968-ban.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Meggyőző többséggel megszavaztuk az állásfoglalást, azonban Európának ennél többet kell tennie. Írtam önnek egy levelet, elnök úr, melyben arra kértem, hogy hívjon meg egy buddhista szerzetesekből álló küldöttséget Európába, esetleg őszentsége, a Dalai Láma kíséretében, akivel kapcsolatban a brüsszeli hatóságok és a belga kormány szégyenletes módon Kína diktátuma szerint jártak el.

A brüsszeli hatóságokról szólva, meg vagyok dőbbenve, elnök úr, hogy az ön részéről semmiféle egyértelmű elítélő nyilatkozat nem hangzott el a brüsszeli hatóságoknak néhány európai parlamenti képviselővel szemben alkalmazott jogszabálytelen és önkényes fellépésével kapcsolatban. A szabadságért vívott harc nem csak a buddhista szerzetesek harca, hanem azoké is, akik demokratikus eszközökkel tüntetnek, például Európa iszlamizálása ellen. Az Európai Parlament hallgatása szégyenteljes, amikor európai parlamenti képviselők, mint például Vanhecke, Borghesio és mások tüntettek Európa szabadságáért! Szégyen!

Elnök. – Borghesio úr, kivételesen válaszolok önnek. Tettünk lépéseket, és szeretném megismételni, hogy semmilyen körülmények között, a világon senkinek nem fogjuk megengedni, hogy bármilyen fontos személyt, vagy személyiséget, aki szeretné meglátogatni az Európai Parlamentet, megállítson és megakadályozzon ebben. Az Európai Parlament elnöke igenis világosan kifejezésre juttatta ezt az illetékesek felé. A Dalai Lámát mindig szívesen látjuk az Európai Parlamentben.

Richard Howitt (PSE). – Elnök úr! Az Európai Parlament mai szavazatában az Egyesült Nemzetek követe számára korlátozás nélküli belépést követel a Burmába, a kibontakozó válság helyszínére, visszajára fordítva az ország döntését, miszerint megtagadja a vízumot a követtől. Nem lehet morális értelemben egyenlőséget tenni a burmai tábornokok vízumtilalma és a nemzetközi közösség legális képviselőjének kitiltása közé. Üdvözlöm Franciaország tegnapi éjjeli felhívását a burmai pénzeszközök befagyasztására. Azonban a befagyasztás nem kivonás, és a Parlament által kilátásba helyezett szankciók addig nem fognak megvalósulni, amíg a tőkekivonás meg nem történik, ami olyan francia vállalatokat is érint, mint a Total vagy az Elf. Végül pedig, nem csak a tüntetők védelmére szólítunk fel, hanem szolidaritásunkat is kifejezzük feléjük. Ha ez egy sáfrány forradalom, reméljük békés lesz, és az emberi jogok és a demokrácia nevében reméljük, sikeres is lesz.

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nem vettem részt a Mianmarról szóló szavazáson, mert úgy gondolom, minden jó szándékunk ellenére azt az országot egyáltalán nem érdekli, miről szavazunk.

Rá kell, hogy mutassak azonban, hogy míg Mianmarban a tüntetések napokon keresztül mindenféle komolyabb probléma nélkül zajlottak, fővárosunkban, Brüsszelben egy békés demonstrációt rögtön a kezdetekor brutálisan elfojtottak. Először vizsgáljuk meg közelebbről a saját jogainkat, a tüntetési szabadságot Európában, mielőtt mások háza előtt kezdünk sepregetni!

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A legutóbbi burmai események számtalan bizonyítékot szolgáltatnak arra – amennyiben ilyen bizonyítékokra szükség van –, hogy a demokrácia (mindazzal együtt, amit ez magában foglal, különös tekintettel az alapfeltevésre, nevezetesen a szabadságra) az, amire az emberek

vágynak. Az az elképzelés, hogy a demokrácia bizonyos emberekkel vagy földrajzi területekkel nem fér össze, hatalmas hazugság, melyet még a legönlelőtebb realpolitika is nehezen tűrne el.

Ugyanakkor az is egyértelmű, hogy az állásfoglalásaink önmagukban kevésbé segítik elő ennek a demokratikus forradalmi kísérletnek a sikerét. Figyelmen kívül hagyni, hogy mind Kína, mind pedig Oroszország, most és más esetekben is olyan külpolitikát folytat, ami teljesen összeegyeztethetetlen azokkal az értékekkel, melyeket Európa és szövetségesei képviselnek, komoly hiba.

A demokrácia terjesztése elengedhetetlen egy békés világ létrehozásához, és a demokratikus mozgalmak támogatása, szövetségeseinkkel összefogva, azon értékek iránti kötelességünk, amikben hiszünk.

Végezetül, meg vagyok győződve róla, hogy ebben, és más kérdésekben is fontos, hogy megértsük a térség valódi geopolitikai helyzetét, nehogy egy perverz világrendet támogassunk.

– Lehtinen-jelentés (A6-0294/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Támogattam finn kollégám, Lasse Lehtinen saját kezdeményezésű jelentését a határokon átnyúló szolgáltatást nyújtókkal kapcsolatban.

Valóban itt az ideje, hogy szorgalmazzuk az intézkedések végrehajtását, melyek kiegészítik a szolgáltatások belső piacát a szolgáltatást nyújtók kötelezettségeinek egységes rendszerével, egy zökkenőmentes belső piac kialakulását elősegítve. Rendkívül fontos, hogy ne csak a fogyasztók, hanem a vállalatok számára is – különösen a kis- és középvállalkozások, mind a határokon átnyúló szolgáltatások vevői, mind pedig eladóiként – haszonnal járjon a kiszámíthatóbb és egyszerűbb jogi szabályozás és a költségek csökkenése.

Támogatom a jelentésben felvázolt elképzelést, mely szerint ne tegyünk különbséget köz-, illetve magánszolgáltatást nyújtók között, hanem mindkét szektor ugyanúgy beletartozzon a fogyasztóvédelmi irányelvek alkalmazási körébe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés ellen szavaztunk, mert lényegében ez egy újabb kísérlet arra, hogy a „fogyasztóvédelem” és a „jogbizonytalanság” érveit használva még tovább vigye a szolgáltatások – különösen a közszolgáltatások, ahogy a végső állásfoglalásból világosan kiderült – liberalizációját, ami már amúgy is jelentős mértékű.

Ha a cél a nagyon is szükséges fogyasztóvédelem lenne, több széleskörű vita lett volna a fogyasztóvédelem alacsony szintjének okairól, a „jogbizonytalanság” mibenlétéről, konkrétan a piacok liberalizációjáról, a szolgáltatások privatizációjáról, a foglalkoztatási bizonytalanságról, illetve a munkavállalók és fogyasztók életkörülményeiről. Éppen maguk az intézkedések, melyeket a „belső piac” és a „versenyszabályok” nevében fogadtak el, korlátozták a jogokat és nehezítették meg a hozzáférést a legalapvetőbb szolgáltatásokhoz.

Éppen ezért azt a következtetést levonni, hogy szükség van e szakpolitikák alkalmazására és megerősítésére, nemcsak tisztességtelen, de helytelen is, hiszen a Bizottság már bejelentette arra vonatkozó szándékát, hogy a fogyasztói jogokkal kapcsolatos különböző hatályos jogszabályokat gondosan újraszövegezze és harmonizálja.

Akkor beszélhetünk hatékony fogyasztóvédelemről, ha szakítunk ezzel a szakpolitikával és támogatjuk a minőségi közszolgáltatást, illetve megbecsüljük a munkát és a munkavállalót.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Én megszavaztam a határokon átnyúló szolgáltatást nyújtókról szóló Lehtinen-jelentést és támogatom azokat a lépéseket, melyek a fogyasztók bizalmának növekedését szolgálják ezen a területen. A szolgáltatói ágazat az EU GDP-jének 70%-át teszi ki, és ez az arány folyamatosan nő. Ugyanakkor a fogyasztók bizalma a határokon átnyúló szolgáltatásokkal kapcsolatban továbbra is alacsony, és ennek megfelelően a belső piac nincs teljesen kihasználva. A képviselőcsoport úgy véli, hogy a fogyasztó bizalom növekedését leginkább úgy érhetjük el, ha a szolgáltatást nyújtók kötelezettségeit EU-s szinten világosan meghatározzuk, úgy, hogy a fogyasztók megfelelő védelmet kapjanak.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) A szolgáltatókról szóló irányelv zavaros és nehézkes, és a megvalósítás mikéntjéről való döntést a Bíróság kezébe helyezi, amit nem lehet elutasítani. Most van egy jelentésünk, amely nyíltan kimondja: nincs szükség több jogszabályra a szolgáltatói szektorban. Ez jó, és megakadályozza további károk okozását. Ezenkívül tartalmaz egy javaslatot, amely lehetővé tenné a fogyasztók számára a határokon átnyúló kollektív fellépést, valamint egy, a cégek felelősségére vonatkozó szabályozást. Mindez arra készíti fel, hogy a javaslat mellett szavazzak, az új „kezdeményezésekre”, vagyis EU-szintű

jogszabályok alkotására való felhívás ellenére, amelyekre nincs szükség. Végül is, azokat leszavazhatom, ha majd elének kerülnek...

–Buitenweg-jelentés (A6-0278/2007)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Az EU-ban elfogadhatatlan, hogy bárkit is származása vagy vallása miatt megkülönböztetés érjen.

Néhány EU-tagállamban megnyilvánuló érzület arra utal, hogy a megkülönböztetés gyakori jelenség. A múltból ismerős a számunkra a magyarországi szlovákul beszélő népesség példája, akik a politikai paletta minden színét – fasiszta, kommunista, szocialista és jobboldali – képviselő kormányzat hátrányos megkülönböztetésének, majd fokozatos asszimilálásának következtében mára már csupán 37 000-en vannak, miközben az 1920-as években még 500 000 szlovákul beszélő állampolgár volt az országban.

Másrészt, az EU-tagállamaiba bevándorolt polgárok ne alkossanak új etnikai telepeket, hanem teljes mértékben integrálódjanak és fogadják el a befogadó ország demokráciáról és szabadságról vallott alapértékeit. Néhány brit kollégám nemrég említett egy olyan esetet, amikor brit állampolgárok egy békés találkozóan „nem brit, hanem muzulmán” feliratú pólóban jelentek meg.

Az EU-irányelv átültetése a tagállamok jogrendszerébe meg kell, hogy feleljen a lehető legmagasabb követelményeknek, és rendjén való, hogy a tagállamokat arra kötelezzük, hogy felvilágosítást adjanak a megkülönböztetésellenes jogszabályok létezéséről, noha néhány állampolgár nem ismeri azokat és kevés jogtudatossággal rendelkezik ezen a téren.

Koenraad Dillen (ITS). – (NL) Elnök úr! Az Európai Parlament nagyon veszélyes vizekre evez a Buitenweg-jelentéssel, és én a képviselőcsoporttal együtt ellene szavaztam. Mégpedig azért, mert az úgynevezett egyenlőségi testületek felhatalmazása arra, hogy embereket bíróság elé állítsanak a bizonyítási teher megfordításával együtt véleményünk szerint óhatatlanul boszorkányüldözéshez fog vezetni azok ellen, akik más nézeteket vallanak, vagy kritikusan viszonyulnak a kérdéshez. Mert ez az egész valójában arról szól. Európa újabb inkvizíciót akar indítani azok ellen, akik nem fogadják el a dogmáit, és a multikulturális társadalmat. Ennek semmi köze a kisebbségi csoportokkal szembeni megkülönböztetés megszüntetéséhez; az egész egy gondosan kidolgozott politikai korrektség legalizálásáról szól.

Ha a valódi megkülönböztetés ellen akarunk küzdeni, foglalkozzunk az európai muzulmán közösségekben élő nők helyzetével, vagy gyakoroljunk nyomást a csatlakozni kívánó Törökországra a vallási kisebbségek elleni nyilvánvaló megkülönböztetés miatt, de persze ez nem nagyon fér össze az Európai Parlamenttel és érdekeivel.

Robert Evans (PSE). – Elnök úr! Támogattam az állásfoglalást, mert hiszek a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmódban. Valamint hiszek az egyenlőségben itt, a Parlamentben is, ezért úgy gondolom, hogy mindenkinek joga olyan módosítások benyújtásához, amelyek nem támogatják azt. Ennek ellenére meg vagyok lepve a módosítások sokaságán, amelyeket néhány képviselő szavazatával támogatott, és amelyek a kisebbségekkel szembeni egyenlő bánásmóddal ellentétben állnak, és hasonlóképpen meg vagyok lepve azon, hogy néhányan tartózkodtak a szavazástól.

Azért pedig, mert úgy gondolom, hogy az Európai Unió alapvető értéke, hogy tiszteljük a kisebbségeket, tiszteljük a különböző háttérből származó embereket, és úgy gondolom, hogy ösztönösen támogatnunk kellene ezt, bármi is van.

Philip Bradbourn (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok teljes mértékben támogatják a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvét. Ennek ellenére a konzervatívok tartózkodtak a jelentésről való szavazásban, mert a jelentés bizonyos elemeiben arra szólít fel, hogy a bizonyítási teher háruljon a vádlóról a vádlottra. Az Egyesült Királyság jogszabályainak egyik alaptétele az „ártatlanság vétele”. Továbbá úgy gondoljuk, hogy az EU-nak semmilyen módon nem kellene beleavatkoznia a szuverén tagállamok joggyakorlatába.

Charlotte Cederschiöld and Christofer Fjellner (PPE-DE), írásban. – (SV) Támogattuk Buitenweg asszonynak az irányelv alkalmazására vonatkozó, a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvéről szóló saját kezdeményezésű jelentését (A6-0278/2007).

Úgy véljük, fontos, hogy harcoljunk a megkülönböztetés minden formája ellen a társadalomban, ezért üdvözljük a Bizottságnak a kérdéses irányelv végrehajtásáról készített ismertetőjét. Az ismertető értékes

segítséget nyújt ahhoz, hogy meghatározzuk, hogyan tehetjük hatékonyabbá a megkülönböztetés elleni küzdelmet.

Támogatjuk az egyenlőséget és ezért ellenezzük az előadó pozitív intézkedésekre irányuló felszólítását. Határozottan ellenezzük az emberek faji vagy etnikai származás szerinti csoportosítására irányuló adattárolást és adatgyűjtést. Mint a jogállamra épülő társadalom alapelveinek élharcosai, a bizonyítási teher megfordítását szintén aggályosnak találjuk.

Patrick Gaubert (PPE-DE), írásban. – (FR) Üdvözlöm a jelentés elfogadását, amely tisztességesen és kiegyensúlyozottan mutat rá számos kérdésre, és gondosan körbejárja az irányelv alkalmazásával kapcsolatos problémákat. Helyesen megállapítja, hogy csupán a polgárok csekély hányada van tisztában a jogaival, és az információk hatékonyabb terjesztésére szólít fel.

Különösen támogatom azt a javaslatot, hogy biztosítsuk a szükséges forrásokat az egyenlőség elősegítésével megbízott szervezeteknek. Kulcsszerepük van ebben a kérdésben, és ezért elengedhetetlen, hogy függetlenek maradjanak.

A jelentés aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egyes tagállamok elmulasztották az irányelv átültetését, vagy legalábbis nem teljes egészében ültették át.

A legkényesebb kérdéssel kapcsolatban, nevezetesen az adatgyűjtéssel kapcsolatban, a jelentés gondosan előírja, hogy azt a személyiségi jogok tiszteletben tartása mellett, és kizárólag a kisebbségek által elszenvedett megkülönböztetés formáinak feltárására lehet véghezvinni.

Amikor egy ilyen alapvető fontosságú kérdéstről van szó, mint az egyenlő bánásmód elve, Európa nem elégedhet meg pusztán szavakkal, Európa nem elégedhet meg csupán egy jogalkotási minimummal, és Európa nem maradhat csupán szemlélő. Ez az oka annak, amiért határozottan kértem a Parlamentet a plenáris ülésen, hogy fogadja el a jelentést.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Már volt alkalmunk hangsúlyozni, az agyondicsért „Esélyegyenlőséget mindenkinek” európai évvel kapcsolatban, hogy az esélyegyenlőség vonatkozásában a kulcskérdés a joggyakorlás biztosítása.

Más szóval, az esélyegyenlőség alapelveinek megőrzése és gyakorlása – különös tekintettel a jelentésben tárgyalt faji és etnikai származáson alapuló megkülönböztetés elkerülésére –, azt is jelenti, hogy biztosítjuk, hogy mindenki megkapjon és maradéktalanul gyakorolhasson olyan alapvető jogokat, mint az egészségügyi ellátáshoz, élelemhez, oktatáshoz, foglalkoztatáshoz, szakszervezethez való jog, a tisztességes fizetés, kultúra és szórakozás, sport, állampolgárság és állampolgári részvétel, többek között. Azonban a jelentés alig érinti ezt a véleményünk szerint kulcsfontosságú kérdést.

Természetesen szükség van arra, hogy mindenki teljes mértékben tisztában legyen a jogaival, ki tudjon állni azokért, és támogatást tudjon szerezni, amikor sérülnek ezen jogai, különösen annak fényében, hogy az igazságszolgáltatás – mely a demokrácia alappilléréként az egyik fontos közszolgáltatás – ingyenesen és egyetemesen hozzáférhető. Azonban a legfontosabb feltétel az egyenlőtlenségek forrása, vagyis a kapitalizmus elleni támadáson alapuló mélyreható társadalmi változás lenne.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Támogatom a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvéről szóló Buitenweg-jelentést. A faji vagy etnikai származás, vagy akár a fogyatékoság, kor, nem, hit vagy vallás, társadalmi háttér vagy nemi irányultság alapján történő megkülönböztetés még mindig túlságosan gyakori jelenség az Európai Unió egészében. Az egyes tagállamoknak és az EU-nak mint intézménynek is fel kell lépnie a megkülönböztetés minden formája ellen – az utcai incidensek felszámolásától az Egyesült Királyság archaikus trónöröklési jogszabályának eltörléséig.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Támogatom Buitenweg asszonynak a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvéről szóló jelentését.

A rasszizmus ellentétes az Európai Unió összes alapelveivel, és lesújtó a felfedezés, hogy a nyilvántartott rasszista támadások száma az Európai Unióban drámai mértékben megnőtt. Ezért vélem úgy, hogy sokkal nagyobb fontosságot kellene tulajdonítani a megkülönböztetésellenes jogszabályoknak és a jogérvényesítés eszközeinek. Továbbá támogatom az előadó felhívását a Bizottságnak, miszerint ne csak az irányelv helyes jogi átültetését vizsgálja, hanem annak akadályait is.

Olle Schmidt (ALDE), *írásban*. – (SV) Időnként a parlamenti képviselő döntéshelyzetben két tűz közé kerül. A jelentésről való szavazás ennek egy tipikus példája volt. Egyrészt itt van egy jelentés, amely nagy részben olyan jogszabályok bevezetését tárgyalja, amelyeket meglehetősen aggályosnak talállok; másrészt viszont az ITS képviselőcsoport által benyújtott módosítások legtöbb esetben nem orvosolják a jelentés hibáit, hanem új, még rosszabb érvek bevezetését javasolja. Nehezen tudnék az ITS javaslatára szavazni. Ezért úgy döntöttem, hogy tartózkodom a szavazástól.

Kétségtelen, hogy a megkülönböztetés még mindig nagyon elterjedt Európában, és nehezen kiirtható probléma. Nem tagadom, hogy lehet létjogosultsága egy olyan vitának, melyben megvizsgáljuk, mit tehetünk a megoldás érdekében kormányközi szinten összefogva. Ebben a konkrét esetben azonban olyan jogszabályok bevezetéséről van szó, amelyek túl messzire mennek, és olyan jogi alapelvekre épülnek, amelyek meglehetősen idegenek a mi elgondolásainktól. A pozitív megkülönböztetés önmagában véve is aggályos módszer, de egy személy faji származásának nyilvántartásba vétele – a pozitív megkülönböztetés működésének feltételeként – elfogadhatatlan mind morális szempontból, mind pedig a személyiségi jogok védelme szempontjából. Hasonlóképpen nyomós oka van a bizonyítási teher megfordításával szembeni fenntartásoknak. Meg vagyok győződve róla, hogy igazságszolgáltatási rendszerünket, mely az ártatlanság védelmének elvén alapszik, meg kell védenünk, bármilyen dicséretesek is voltak a kezdeti szándékok.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *írásban*. – (PL) Támogatom Buitenweg asszonynak a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvéről szóló jelentését.

Buitenweg asszony kitűnő jelentést készített. A megkülönböztetésellenes jogszabályok átültetésében történt előrelépések ellenére még mindig nem csökkent a faji vagy etnikai alapú megkülönböztetés áldozatainak a száma.

A jogok bírósági úton való érvényesítésének megkönnyítése, illetve a jogi eljárásban való segítségnyújtás nagyon fontos kérdések, melyekre az előadó utalt is.

Azt is nagyon fontosnak tartom, hogy az EU polgárainak jogairól szóló tájékoztatást széles körben hozzáférhetővé tegyünk, hiszen a jogokkal nem sokra mennek az emberek, ha nem is tudnak róluk, vagy nem tudják, hogyan érvényesíthetik azokat. Hogy ezt a helyzetet a munkahelyeken orvosoljuk, Lengyelországban a munkaadónak kötelessége tájékoztatni a munkavállalót a megkülönböztetésellenes jogszabályokról.

Biztosítanunk kell, hogy az esélyegyenlőség európai évének keretében mind az Európai Unió intézményei, mind pedig a tagállamok mindent megtegyenek annak érdekében, hogy Európában minden ember tisztában legyen a jogaival.

–Kauppi-jelentés (A6-0290/2007)

Glyn Ford (PSE). – Elnök úr! Támogattam az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőségről szóló Kauppi-jelentést.

Az egyik konkrét terület, ahol előrelépések történtek, a közvédelmi szolgáltatások, különösen pedig a tűzoltó szolgálatok területe. Választókeretemben azonban, a tűzoltók szakszervezete és a nyilvánosság heves tiltakozásai ellenére, veszélybe kerültek ezek a vívmányok, minthogy a liberális vezetésű megyei önkormányzat 700 000 GBP összegű költségvetés-csökkentést helyezett kilátásba, ami a megmaradt két tűzoltóállomáson, Camborne-ban és Falmouthban a 24 órás tűzoltó szolgálat beszüntetését eredményezné, miközben maguknak évente 1 millió GBP többletjuttatást fizetnének.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *írásban*. – (PT) Örömmel nyugtázom, hogy a képviselőcsoportom nevében a plenáris ülésen szavazásra előterjesztett, és a Mezőgazdasági Bizottság által elfogadott véleményem részét képező öt javaslatból négyet elfogadtak.

Felhívom a figyelmet az egyes vidéki térségekben élő nőket sújtó nagyfokú szegénységre és elszigeteltségre, és hangsúlyozom, hogy szükség van hatékony intézkedésekre, melyek esélyegyenlőséget biztosítanak a nők számára, ami a közös agrárpolitika (KAP) és más fontos közösségi politikák összes eszközének központi célkitűzése kell, hogy legyen.

Továbbá fontos, hogy lássuk, milyen kulcsfontosságú a vidéki térségekben élő nők életminőségének javulása, és annak biztosítása, hogy könnyebben hozzáférjenek az oktatás, a szakképzés és az életen át tartó tanulás lehetőségéhez, az új médiafelületekhez, a hatékony és megfelelő helyi egészségügyi közszolgáltatásokhoz, illetve a gyermekek és családok számára létrehozott infrastruktúrához és létesítményekhez, különösen a helyi bölcsődékhez, óvodákhoz, iskolákhoz, kulturális központokhoz és piacokhoz.

Hasonlóképpen ragaszkodunk a mezőgazdaságban dolgozó nők egyenlőségéhez, és ahhoz, hogy az EUROSTAT statisztikáinak elkészítésekor ezt a csoportot is tüntesse fel, ezáltal is láthatóbbá téve a nők által végzett munkát.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan a nők és férfiak közötti egyenlőség kérdését alapvető demokratikus ügynek tartja, melyet a világ minden országában prioritássá kell tenni.

A jelentés számos javaslatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy hogyan érjük el az egyenlőséget: néhány a foglalkoztatáspolitikai intézkedéseire, a nők politikai életben való részvételére, vagy a képzés különböző formáira összpontosít. Világosan kiderül azonban, hogy – szokás szerint – az Unió pénzügyi forrásainak és hatalmi befolyásának növeléséről van szó, illetve az Unió égisze alatt megvalósuló költséges kampányokról. Az EU intézményei nem megfelelő szervek ilyen jellegű ügyek kezelésére. A harmonizáció gyakran visszalépést jelent azon országok számára, amelyek már előrébb tartottak, hiszen a kiindulópont egy-egy ország esetében nagyon különböző.

A nők és férfiak közötti egyenlőség olyan cél kell, hogy legyen, amelyre az összes tagállam törekszik, de a kérdéssel nemzeti szinten kell foglalkozni. A jelentés ellen szavaztunk, mivel annak szándéka az EU hatalmának kiterjesztése az Európai Unión belüli szuverén tagállamok rovására.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) A nők és a férfiak közötti egyenlőségre szavazok.

Bár a Bizottság a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósulása érdekében munkálkodik, további erőfeszítésekre és intézkedésekre is szükség van, hiszen még nem történt valódi előrelépés az azonos munkáért azonos díjazás elvének alkalmazásában.

Szorgalmazom a nemsemleges fizetés és nyugdíj megvalósítását, és a férfiak szülői szabadságának, illetve az apasági szabadságnak az ösztönzését. A tagállamoknak továbbá gyakorlati intézkedéseket is be kellene vezetni annak érdekében, hogy a karrier megszakításából (pl. anyai szerepek vagy gondozásra szoruló személy ellátása miatt) eredő egyenlőtlenséget a nők és férfiak között leküzdjék.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) Elnök úr! Támogatom Buitenweg asszonynak a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvéről szóló jelentését.

Kauppi asszony jelentésében felhívja a tagállamokat, hogy harcoljanak a nők és férfiak foglalkoztatásában tapasztalható egyenlőtlenségek ellen.

Az egyenlőtlenség a foglalkoztatás terén a legnyilvánvalóbb. A nők és férfiak közötti fizetésbeli különbség az EU-ban 15%, néhány tagállamban a különbség a 30%-ot is eléri. A nők 32%-a dolgozik részmunkaidőben, míg a férfiaknak csupán 7%-a.

Figyelmet kell szentelnünk a női bevándorlók, az etnikai kisebbségekhez tartozó nők, az idősebb nők és az egyedülálló anyák helyzetének, akik az élet számos területén kirekesztést vagy megkülönböztetést tapasztalnak.

Harcolnunk kell a nemi sztereotípiák ellen, melyeket a munkában, az oktatásban és a médiában is láthatunk. Tájékoztató kampányokra is szükség lenne, hogy a nők maguk is kezelni tudják az olyan helyzeteket, amelyek méltóságukat sértik.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (FR) Támogatam Kauppi asszony jelentését, mert hivatalosan felszólítja az Európai Bizottságot, hogy készítsen elemzést és érvényesítse az Európai Unióban a nyugdíjreformok nők életére gyakorolt hatásának vonatkozásában, azzal a céllal, hogy individualizálja a nyugdíjjogokat, illetve a társadalombiztosítást és adórendszert.

Minthogy 1997-ben előadóként a kisvállalkozásokban vagy gazdaságokban lévő magánvállalkozók mellett feleségként dolgozó nők helyzetéről számoltam be, szeretnék rámutatni, hogy 10 évvel a hátunk mögött még mindig várunk a Bizottság javaslataira az 1986-os irányelv megerősítésére és egy olyan európai keret létrehozására, amely státuszt adna a dolgozó feleségeknek – annak a több tízmillió munkavállalónak, akik statisztikailag láthatatlanok, és akik közül sokan nem rendelkeznek társadalombiztosítással a betegségek, fogyatékosság vagy időskor költségeinek fedezésére, különösen válás esetén.

Remélem, hogy a Bizottság végre megteszi a kötelességét ebben a kérdésben, és hogy az állásfoglalást gyakorlati megvalósítás is követi majd.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, mely rámutat arra, hogy a nemek egyenlőségére irányuló politikák alapvető eszközként szolgálhatnak az Európát fenyegető demográfiai válság nemi egyenjogúsággal kapcsolatos dimenziójának megoldására.

15. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

**17. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

18. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

19. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülészakát megszakítom.

(Az ülést 12.50-kor berekesztik.)

Melléklet (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget vállal az alábbi válaszokért)

22. kérdés, előterjesztette: Anna Hedh (H-0656/07)

Tárgy: Egyenlőség

Az egyenlőség az Európai Unió egyik központi értéke és célkitűzése, amely az Unió minden tevékenységében jelen van. A tagállamok és a közösségi intézmények felelőssége, hogy az egyenlőség eszméje megjelenjen minden uniós politikában. Sajnos azonban még távol vagyunk attól, hogy teljesítsük ezeket a célkitűzéseket.

E helyzetben Portugália hogyan kívánja biztosítani a Tanács soros elnökségének betöltése alatt a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvét az uniós intézményekben, mindenekelőtt a Tanács munkájában?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A nemek közötti esélyegyenlőség valóban az EU egyik központi értéke és célkitűzése. Az eddigi eredmények ellenére még rengeteg tennivalónk van, különösen a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elve, azaz a férfiak és nők minden területre kiterjedő egyenlőségének a támogatása terén. A tagállamok által e területhez kapcsolódóan tett ismételt kötelezettségvállalással összhangban a portugál elnökség jelenleg igyekszik biztosítani, hogy a nemek közötti egyenlőség minden érintett fórumon érvényesüljön, így a Tanács munkájában is.

A Tanács rendszeresen vizsgálja a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének kérdését a pekingi cselekvési platform végrehajtásának felülvizsgálata során. Az egymást követő elnökségek már meghatározták azokat a mutatókat, amelyek a pekingi platform keretében meghatározott fő érdekeltégi területekre vonatkoznak. Ez ügyben a portugál elnökség a Tanács következtetésein túlmenően jelenleg dolgozza ki a „nők és a szegénység” témakörhöz kapcsolódó mutatókészletet, amelyet decemberben nyújtanak be a Tanácsnak elfogadásra. Október 8–9-től megrendezésre kerül egy konferencia Portóban, „Emberkereskedelem és a nemek” címmel.

A portugál elnökség programja emellett különböző más kezdeményezéseket is tartalmaz a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének előmozdítására, amelyeket Pedro Silva Pereira miniszter úr már bejelentett az Európai Parlamentben 2007. június 16-án, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság előtt mondott beszédében.

A nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésével foglalkozó magas szintű csoport 2007. szeptember 11-én Lisszabonban tanácskozott. Ez alkalommal megvitatták a „nők és a szegénység” témakörhöz kapcsolódóan tervezett mutatókat, a férfiak és nők közötti egyenlőség kérdését a Lisszaboni Stratégiában, az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 52. ülészakájának előkészületeit, valamint számos egyéb fontos kérdést. 2007. október 5-én az elnökség informális találkozóinak ad otthont a férfiak és nők közötti egyenlőségért felelős miniszterek részvételével.

Végezetül az elnökség örömmel mutat rá arra, hogy 2007 a Mindenki Számára Biztosítandó Esélyegyenlőség Európai Éve. Ez egy olyan kezdeményezés, amely az Európai Parlament és a Tanács közös döntése nyomán született. Különböző rendezvényekre került sor ennek keretében, a zárókonferenciát pedig november 19-én, Lisszabonban tervezik megtartani. Decemberben a portugál elnökség egy állásfoglalás-tervezetet kíván benyújtani a Tanácsnak, amelyben az év folyamán elért eredményeket mutatja be.

Zárásként pedig a nemek közötti egyenlőség tekintetében az elmúlt évtizedekben elért eredményeken túl az elnökség elszánt, hogy továbblépjen e célkitűzés előmozdítása érdekében, különösen az esélyegyenlőség általános érvényesítésén keresztül.

*

* *

23. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0657/07)**Tárgy: Belgium felbomlása**

A De Tijd című flamand lap szerint az EU köreiben reális esélyként számolnak Belgium felbomlásával. Karel De Gucht belga külügyminiszter nyilvánvalóan több kollegájával is beszélt a belgiumi helyzetről, Jan Kubra szlovák külügyminiszterrel pedig párhuzamot vont Csehszlovákia felbomlásával.

Meg tudja erősíteni a Tanács azt, hogy a későbbi belső történések Belgium mint egy tagállam kizárólagos belső hatáskörébe tartoznak?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourggi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem válaszol a tagállamok jövőjével kapcsolatos, feltételezéseken alapuló kérdésekre.

*
* *

24. számú kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0659/07)**Tárgy: Kormányközi konferenciák**

Figyelembe véve, hogy a legtöbb politikai vita és a kulcsfontosságú döntések kormányközi konferenciákon születnek, továbbá azt, hogy rendkívül fontos, hogy a polgárok és a civil társadalom figyelemmel kísérhesse a politikai jelentőségű vitákat, be tudja-e mutatni a Tanács a korábbi, illetve jövőben tervezett erőfeszítéseit, amelyeket a kormányközi konferenciák átláthatóbbá tétele érdekében tett, illetve tenni kíván?

Tervezi-e a Tanács, hogy a kormányközi konferenciák egyes ülésszakait nyilvánossá tegyék, hogy elérhetővé tegyék az ülések jegyzőkönyveit a média számára, valamint hogy rendszeres konzultációkat szervezzenek?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourggi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem foglalhat állást a Harkin képviselőasszony által felvetett kérdésben. Az EU-Szerződés 48. cikke alapján a kormányközi konferencia (KKK) a tagállamok kormányképviselőinek konferenciája. Bár a Tanács elnöke hívja össze, a Tanács nem vesz rész ezeken, és nem áll kapcsolatban vele.

A korábbi kormányközi konferenciákon alkalmazott gyakorlat alapján a konferencia ülései nem nyilvánosak. Ugyanakkor felhívjuk Harkin képviselőasszony figyelmét arra, hogy a konferenciák összes dokumentuma elérhető a nyilvánosság számára a Tanács honlapján, lehetővé téve, hogy a polgárok és a civil társadalom kövessék a konferenciákon megvitatott témákat.

Arra is szeretnék rámutatni, hogy az Európai Parlament munkája szorosan és aktívan összekapcsolódik a kormányközi konferencia munkájával, többek közt azáltal, hogy három képviselőt küldhet a konferenciára, amelyet a reformszerződés kidolgozásával bíztak meg.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0662/07)**Tárgy: A második világháborús ukrajnai bűnösök és áldozatok összemossása**

Azáltal, hogy szeptember 2-án átadtak egy olyan, helyi vállalkozók által finanszírozott emlékművet, amely egyszerre állít emléket a fasizmus elleni harcért életüket áldozóknak és a náci megszálló erőkkel együttműködő ukrán fasiszta szervezet tagjainak, a nyugat-ukrajnai Krychovski helyi hatóságai összemossák a második világháború áldozatait és bűnöseit. Az emlékmű egyetlen emléktábláján 44 régióbeli lakos neve olvasható, akik a Vörös Hadsereg soraiban a náccal vívott harcokban estek el, ugyanakkor a náccal kollaboráló 16 helyi fasiszta neve is szerepel a táblán.

Mi a Tanács véleménye arról, hogy Európa-szerte egyre gyakrabban – a balti államok, amelyek az Európai Unió tagállamai, élenjárnak az ilyen törekvésekben – igyekeznek elhallgatni az emberek fasizmus feletti aratott győzelmét, újraírni a történelmet, valamint legitimálni a nácikat, a velük kollaborálókat és az általuk elkövetett emberiség elleni bűntetteket?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács hangsúlyozza, hogy az Európai Unió a szabadság, demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvének védelmezője, és ezekben az elvekben az összes tagállam osztozik. A történészek feladata, hogy az elérhető források alapján megpróbálják objektív módon elemezni a második világháború alatt a Baltikumban és Ukrajnában történt eseményeket, és megvizsgálják az ezeken a területeken ebben az időszakban elkövetett emberiség elleni bűntetteket.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Bastiaan Belder (H-0664/07)

Tárgy: Szabálytalanságok az ISO keretében végzett nemzetközi szabványosítással kapcsolatos döntéshozatalban

Tudatában van-e a Tanács az Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) keretében végzett nemzetközi szabványosítással kapcsolatos döntéshozatal során az utóbbi időben tapasztalható szabálytalanságoknak, a zsarolásoknak, a szavazatvásárlásoknak és a nemzeti szavazóbizottságokra történő helytelen nyomásgyakorlás egyéb formáinak?

A Tanács szerint jelentősen át kell-e alakítani az ISO eljárásait, hogy jobban illeszkedjen az olyan vitatott szabványok kezeléséhez, mint például az OOXML?

Ha igen, milyen változtatásokat fog a Tanács javasolni a tagállamokkal, más részt vevő országokkal, valamint a nemzeti bizottságokkal folytatott konzultáció során?

Tervez-e szankciókat a Tanács azon vállalatok ellen, amelyek visszaélnék a piaci helyzetükkel, hogy európai cégeket akarataik ellenére efféle gyakorlatokba vonjanak be vagy más szállítókat és a nyílt forráskódú alkalmazásokat versenyhátrányba hozzanak?

Lásd például: <http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7183/469>

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) egy nem kormányzati szervezet, amely jelenleg 157 ország szabványügyi testületét fogja össze.

Az Európai Unió nem tagja, és a jövőben sem válhat tagjává az ISO-nak, bár valamennyi tagállam részt vesz valamilyen módon a szervezet tevékenységében (vagy tagként, vagy megfigyelőként).

Mivel azonban az EU-tagállamoknak nincsenek küldöttségei a szervezetben, igen nehéz lenne arra kérni a nemzeti szabványügyi testületeket, hogy összehangolják az álláspontjaikat.

Az új jogalkotási javaslatok előzetes hatásvizsgálatát illetően a Bizottság megvizsgálja minden szabványosítási politika következményét, különösen, ha az valószínűleg akadályozza a szabad versenyt.

A versenyellenes magatartásért a Tanács nem szabhat ki büntetéseket. Erre az EK-Szerződés 85. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság rendelkezik hatáskörrel.

*
* *

27. számú kérdés, előterjesztette: Diamanto Manolakou (H-0668/07)**Tárgy: A rendőri önkény erősödése a terrorizmus elleni küzdelem ürügyén**

Egyetemi oktatók vádjai és megbízható sajtóforrások beszámolóai szerint a német rendőrség négy, egyetemen dolgozó szociológust letartóztatott, és elfogadhatatlan körülmények között tartják őket fogva. Gyenge lábakon álló vádak alapján tartóztatták le őket, mint például hogy terroristák által használt kifejezéseket használtak tudományos írásaikban – így például „egyenlőtlenség” és „dzsentifikáció” szavakat – összeesküvésre utaló körülmények között; azaz például „nem használtak mobiltelefonokat az aktivistákkal való találkozások során”, sőt „intellektuálisan olyan helyzetben vannak, hogy félrevezető szövegeket állítsanak össze”.

Tudatában van-e a Tanács ezeknek a tényeknek? Úgy gondolja-e a Tanács, hogy a biztonság és az emberi jogok hamis szembeállítását bátorítja az ilyen eljárásokat? Úgy gondolja-e a Tanács, hogy az uniós és a tagállami szintű terrorizmusellenes jogszabályok erősítik a rendfenntartó erők önkényes viselkedését, így a terrorizmustól való félelem légkörét alakítva ki és megsértve az alapvető emberi jogokat?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourggi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az elnökség hangsúlyozza, hogy az EU-Szerződés 33. cikke miatt a Tanács nem foglalhat állást a nemzeti hatáskörbe tartozó, a rend és törvényesség fenntartásával és a belső biztonság védelmével kapcsolatos kérdésekben.

A tisztelt képviselő azon kérdéséről, hogy a Tanács szerint az uniós terrorizmusellenes jogszabályok bátorítják-e a rendfenntartó erők önkényes viselkedését, a válasz az, hogy az elnökség nem ért egyet a felvetéssel.

Minden közösségi terrorizmusellenes jogszabály és egyéb intézkedés a jogállamiságon alapul, és azok keretein belül működik.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0670/07)**Tárgy: A Fehéroroszországi Kommunista Párt tagjai vízumkérelmének visszautasítása**

Megalázó procedúrát követően, amelynek részeként személyes meghallgatásokra idézték be és ujjlenyomatot vettek tőle, a minszki francia nagykövetség megtagadta a vízumot Igor Karpenko parlamenti képviselő úrtól, a Fehéroroszországi Kommunista Párt második titkárától, meggátolva ezzel, hogy részt vegyen az Avante nevű lap által szervezett portugáliai fesztiválon. Néhány hónapja a cseh hatóságok elutasították Tatiana Golubeva parlamenti képviselőasszony, a Fehéroroszországi Kommunista Párt első titkára vízumkérelmét, amivel a képviselőasszony Prágába látogathatott volna a kommunista pártok találkozására. Mindkét esetben néhány órával az érintett személyek indulása előtt döntöttek a vízumkérelem elutasításáról, annak ellenére, hogy mindketten diplomata-útlevéllel rendelkeznek.

Elítéli-e a Tanács az illetékes hatóságok felfogását, amely szerint nem fogadják el egy olyan ország diplomata-útleveleit, amely mind az Európai Unióval, mind a tagállamokkal diplomáciai kapcsolatban áll, és azt, hogy parlamenti képviselőket olyan megalázó eljárásnak vetnek alá, mint például az ujjlenyomatvétel, és önkényesen, politikai szempontok alapján adják meg a vízumokat?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourggi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács tájékoztatja a tisztelt képviselő urat, hogy Igor Karpenko úr az egyes fehérorosz tisztviselőkkel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2006/276/KKBP közös álláspontról szóló, 2006. május 16-i 2006/362/KKBP közös álláspontról szóló európai vízumkorlátozások vonatkozásában, amely közös álláspontról a Tanács 2006. október 23-i 2006/718/KKBP határozata hajtotta végre. E rendelkezések értelmében „a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket, hogy

megakadályozzák a beutazását vagy keresztülutazását a területükön azoknak a személyeknek, akik felelősek a 2006. március 19. fehérorosz választások során a nemzetközi választási előírások megsértéséért és a civil társadalom és a demokratikus ellenzék elleni kemény rendőrségi fellépésért”.

Az Avante fesztiválon való részvétel nem tartozik a 2006/276/KKBP közös álláspont 1. cikkének (2), (3), (4) és (6) bekezdésében meghatározott helyzetekre, amelyek alapján eltérés adható a beutazási korlátozások alól. Valójában a szóban forgó személy nem portugál állampolgár, az 1. cikk (3) és (4) bekezdésében említett nemzetközi jogi kötelezettségek egyike sem jön számításba, nem indokolja sürgős humanitárius segítség az utazást, és végül az Avante fesztivál nem kormányközi találkozó, ahol a fehéroroszországi demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot elősegítő politikai párbeszéd folyt.

Általános politikai összefüggésben értelmezve a kérdést, az érintett tagállam belügye a vízumok kibocsátása azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akiknek rendelkezniük kell vízummal, amikor átlépi az Európai Unió egyik tagállamának külső határait. Általános szabály, hogy a diplomata- és szolgálati útlevél birtokosai nem mentesülnek a vízumkövetelmények alól, amennyiben az állampolgárságuk szerinti ország szerepel a 2001. március 15-i 539/2001/EK rendelet I. mellékletének egységes listáján. Ugyanez a rendelet lehetővé teszi, hogy egy tagállam mentességet adjon a vízumkövetelmények alól a diplomata- vagy szolgálati útlevéllel rendelkezőknek, ám ez nem történt meg az említett országok esetében. A fehérorosz diplomata-útlevél elfogadják mint útiokmányt, ám az csak vízummal együtt teszi lehetővé a belépést a tagállamok területére.

A vízumkérelmezők személyes meghallgatása egyike a Közös Konzuli Utasításban (2005/C 326/01) meghatározott szokásos követelményeknek, és nem tekinthető megalázó vagy önkényes bánásmódnak. Az újjelenyomatvétel a Vízuminformációs Rendszer várhatóan 2009-ben történő bevezetésével szintén követelmény lesz. E téren nem jelentenek kivételt a diplomata-útlevéllel rendelkezők sem.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0671/07)

Tárgy: Az EU és Kína között bizonyos textilipari és ruházati termékek behozataláról létrejött úgynevezett „egyetértési nyilatkozat” lejárta

Ahogy arra az év során többször rámutattunk, bizonyos kínai textilipari és ruházati termékek uniós tagállamokba irányuló importjáról szóló úgynevezett „egyetértési nyilatkozat”, amelyet 2005. június 10-én kötöttek, és a Kínából importált körülbelül 35 termékkategóriából tízet ölel fel, 2007. december 31-én lejár.

E megállapodás, ha csak korlátozott formában is, de tartalmaz bizonyos védintézkedéseket a kínai kivitellel kapcsolatban, ugyanakkor nem érinti a más harmadik országokból az EU-ba irányuló importot.

Az ágazatban egyre több szervezet figyelmeztetett arra, hogy intézkedésekre van szükség az EU-ba irányuló és exponenciálisan növekvő textilipari és ruházati import korlátozása érdekében – így elkerülve a 2005-ös események megismétlődését –, például meghosszabbítva a jelenleg érvényes korlátozásokat és új kategóriákra alkalmazva őket, hasonlóan a Kínával és az Egyesült Államokkal kötött megállapodásokhoz.

Az importkorlátozásokhoz is kapcsolódva milyen intézkedésekről döntenek, hogy védjék a termelőkapacitásokat és a munkahelyeket a textil- és ruházati iparban, abban az ágazatban, amely mind társadalmi, mind gazdasági szempontból fontos szerepet tölt be az EU-ban, különösen a kevésbé fejlett régiókban, ahol ezek a gazdasági szektorok koncentrálódnak?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács szoroson figyelemmel kíséri az ágazatban zajló folyamatokat a textilipari és ruházati termékek importjára vonatkozó statisztikák alapján, amelyeket a Bizottság rendszeresen közzétesz.

A Textilipari Irányítóbizottság többféle forgatókönyvet is vizsgál a több tagállam által is felvetett aggályok megválaszolása érdekében. A Politikai Tervező és Értékelő Egység szoroson figyelemmel kíséri az ügyet, figyelembe véve annak életbevágó fontosságát és a mielőbbi rendezésének szükségességét.

Végezetül talán érdemes felhívni a tisztelt képviselő úr figyelmét arra, hogy az általa említett egyetértési nyilatkozatot a Bizottság nevében az EU kereskedelmi biztos írtá alá, míg a Kínai Népköztársaság részéről a kínai kereskedelmi miniszter.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0673/07)

Tárgy: Felelősség a „független” intézményekkel kapcsolatban

A Tanács jelenleg az Európai Unió mely „független” intézményeiért felel, mint amilyen például az ISS (Biztonságpolitikai Kutatóintézet) vagy az EUSC (Műholdközpont)?

A Tanács mely szervezeti egysége melyik ügynökségért felelős?

A Tanács releváns szervezeti egységeinek hány munkatársa volt felelős ezekért az ügynökségekért a 2000 és 2006 közötti időszakban?

Mekkora volt a Tanács egyes szervezeti egységeinek ezen ügynökségekhez kapcsolódó pénzügyi költsége, adminisztrációs, működési és személyzeti tevékenységek szerinti bontásban a 2000 és 2006 közötti időszakban?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament szeptemberi második strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács három intézményt hozott létre a közös kül- és biztonságpolitika területén: az Európai Védelmi Ügynökséget (EDA), az Európai Műholdközpontot (EUSC) és az Európai Unió Biztonságpolitikai Kutatóintézetét (ISS).

Az ISS és EUSC ügynökségek 2001-es, majd az EDA 2004-es alapítását követően a Tanács Főtitkárságának ezen ügynökségekért felelős személyzete átlagosan a következőképpen becsülhető meg: az adminisztrációs csoportból 1,5 „teljes munkaidős egyenérték”, a titkársági személyzetből pedig 0,1 „teljes munkaidős egyenérték”.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

43. kérdés, előterjesztette: Manfred Weber (H-0666/07)

Tárgy: Megújuló nyersanyagok; kompetenciaközpont Straubingban

A megújuló nyersanyagok használata alternatívát jelent a korlátozott mennyiségben rendelkezésre álló fosszilis erőforrásokkal szemben. Ezért a németországi Straubingban létrejött egy, a megújuló erőforrásokkal foglalkozó kompetenciaközpont, amelyet Európa-szerte elismerés övez. Itt egy fedél alatt található meg a kutatás, az eredmények átültetése az alkalmazott technológiába és a megújuló nyersanyagok forgalmazása. Az éghajlatváltozásról folyó vita, valamint a megújuló energiahordozók és a biomassa egyre szélesebb körű használata tükrében ez a terület az európai hozzáadott értékkel együtt egyre fontosabbá válik.

Hogyan segíti az Európai Unió a kutatást, ideértve az alkalmazásorientált kutatásokat is, a megújuló nyersanyagok területén? Az egyes kutatóközpontok hogyan profitálhatnak e tevékenységekből?

Milyen intézkedéseket tesz a Bizottság, hogy a megújuló nyersanyagok terén folyó kutatásokat hálózatba szervezze?

Szükségesnek látja-e a Bizottság, hogy létrejöjjön egy szervezet, amely koordinálná a kutatások és a megújuló erőforrásokkal kapcsolatos kutatási eredmények gyakorlati alkalmazásának európai szintű hálózatát, és biztosítana-e forrásokat is erre a célra?

Válasz

A Bizottság kutatási és technológiafejlesztési (KTF) keretprogramjai évek óta támogatják a megújuló bioerőforrásokra irányuló kutatásokat. A jelenlegi (7.) keretprogram 5. számú, „Energia” tematikus területe különösen nagy hangsúlyt fektet a biomasszához kapcsolódó kutatásokra, amelyekben belül a bioüzemanyag-fejlesztés a legfontosabb prioritás. A fő cél (1) versenyképes árú első generációs bioüzemanyag előállítását élelmiszernövényekből; (2) a második generációs bioüzemanyagok előállítását lignocelluláris vagy „fás” biomasszából; és (3) az energia és termékek integrált előállítását biomasszából biofinomítóknál. Az „Élelmiszer, mezőgazdaság és halászat, biotechnológia” című 2. téma keretében a megújuló erőforrásokra és felhasználásukra irányuló összehangolt kutatásokat támogatják az alábbi három területen: 1) Továbbfejlesztett biomassza és növény megújuló energiaforrások; 2) Biofeldolgozás; és 3) Környezeti biotechnológiák, a szemét és a melléktermékek felhasználása. A korábbi évtizedek EU által támogatott biomassza-kutatásainak eredményei elérhetőek a <http://www.biomatnet.org/home.html> honlapon.

Bármilyen kutatószervezet, amely jogszerűen letelepedett valamelyik országban, részt vehet a 7. keretprogramban, feltéve, hogy teljesíti a részvételi szabályokban meghatározott minimumkövetelményeket. A 7. keretprogram jelenlegi kutatási forrásaira csak transznacionális partneri konzorciumok formájában lehet pályázni, akik az adott évi pályázati felhívásban meghatározott témákban projektjavaslatokat nyújtanak be. A kutatóközpontok szintén segíthetnek az EU kutatási és technológiafejlesztési (KTF) prioritásainak kialakításában azáltal, hogy hozzájárulnak a megfelelő technológiai platformok kutatási menetrendjéhez.

Az Európai Bizottság különböző eszközökkel támogatja a bioenergetikai megújuló erőforrások és a bioenergia kutatásának hálózatba szervezését. Például a „Bioenergia korlátainak legyőzése” elnevezésű kiválósági hálózat célja az, hogy megossza a kutatási infrastruktúrát és a kutatói személyzetet a bioenergia egy vagy több legfontosabb területén egy új, integrált szervezet létrehozásával (egy „virtuális” kutatóintézetben). További példa a NETBIOCOF koordinált cselekvés, amely elősegíti az új és meglévő erőművekben a biomassza együttműködését kutató szervezetek közötti európai együttműködést. A 6. keretprogram alapján támogatott EPOBIO egyedi támogatási cselekvés célja a genomikai ismeretek alkalmazása az energetikai vagy vegyszeti felhasználású, növényi eredetű nyersanyagok gazdasági potenciáljának növelése érdekében.

Az ERA-NET⁽¹⁾ rendszere támogatást nyújt a nemzeti és regionális programok koordinációjához az Európai Kutatási Térségen belül. Ezen belül rendkívül fontosak az ipari célú biotechnológiai, a bioenergetikai, valamint az üzemek közötti EKT-hálózatok.

Az Európai Technológiai Platformok szintén segítik a kutatás hálózatba szervezését azáltal, hogy egy asztalhoz ültetik az érdekelt feleket az egyes területeken. Négy platform különösen lényeges a megújuló bioerőforrások területén: (1) fenntartható vegyészet; (2) üzemek a jövőért; (3) bioüzemanyagok; (4) erdészeti feldolgozóipar. E platformok stratégiai kutatási terveket készítettek, amelyek kulcsszerepet töltenek be a 7. keretprogram kutatási prioritásaiban.

Továbbá a 7. keretprogram „Kapacitások” munkaprogramja integrációs tevékenységeket ölel fel a meglévő kutatási infrastruktúra hálózatba szervezésének támogatása céljából. E program egyik kiemelt témája a bioüzemanyagok új generációjának kifejlesztését célozza meg.

A keretprogram mellett a Bizottság KBBE-NET néven létrehozta a tagállamoknak a tudásalapú biogazdaság koordinálására, előmozdítására és végrehajtására szolgáló hálózatát.

Mint azt korábban hangsúlyoztuk, a 6. és 7. kutatási és technológiafejlesztési keretprogram jelenleg több, a megújuló erőforrások területén folytatott kutatási tevékenység hálózatba szervezését és koordinációját célzó kezdeményezést finanszíroz. A további tevékenységek finanszírozásának, illetve a meglévők további erősítésének szükségességét a folyamatos előrelépések és a 7. keretprogram jövőbeni munkaprogramjainak kialakításakor kapott információk figyelembevételével értékeli a Bizottság.

*
* *

(1) Európai Kutatási Térség Hálózata

44. kérdés, előterjesztette: Marco Cappato (H-0676/07)**Tárgy: Kutatói mobilitás az EU-ban**

Mivel az EU-Szerződés személyek szabad mozgásával kapcsolatos alapelvei garantálják minden uniós állampolgár szabad mozgását, nem tervezi-e a Bizottság, hogy olyan javaslatot nyújtson be, amely megszüntetné a kutatói mobilitás akadályait az európai térségben?

Ha igen, nem gondolja-e a Bizottság, hogy a kutatói feltételeket és fizetéseket szintén harmonizálni kellene európai szinten; mind a szerződések típusait, mind pedig a díjazás formáit illetően?

Válasz

A Bizottság teljes mértékben tudatában van a cselekvés szükségességének annak érdekében, hogy megkönnyítsük a kutatók európai mobilitását, és hogy elősegítsük a szakmai előmenetelüket. Ezért az elmúlt években – figyelembe véve a tagállamokra ruházott hatásköröket is – a Tanács által jóváhagyott két közleményen keresztül a Bizottság meghatározott egy stratégiát, amely e két szemponttal foglalkozik.

E stratégia számos fontos jogalkotási, pénzügyi vagy akár ezeknél kézzelfoghatóbb természetű kezdeményezést eredményezett.

A földrajzi, ágazatközi, illetve interdiszciplináris mobilitás tekintetében már eddig is sok eredmény született, például a 7. keretprogramon belül nagy mértékben nőtt az emberi erőforrásokkal kapcsolatos költségvetési keret, és különösen a Marie Curie ösztöndíj, az Európai Mobilitási Portál és a Mobilitási Központok Európai Hálózatának, az Egyesült Államokban dolgozó európai kutatókat összekötő ERA⁽²⁾-Link kísérleti kezdeményezés és az EU „tudományos vízum” irányelve és ajánlásai révén.

Más kezdeményezések még inkább kapcsolódnak a kutatói előmenetel támogatásához. Így elfogadták az Európai Kutatói Chartáról és a kutatók felvételi eljárásának magatartási kódexéről szóló ajánlást, amelyeket mind nemzeti, mind európai szinten tájékoztató és tudatosító intézkedések keretében népszerűsítettek. Elindult egy, a kutatók javadalmazásával kapcsolatos vizsgálat is, amely igyekszik feltárni a kutatói pályafutás vonzóbbá tétele terén elért előrelépéseket.

A Bizottság kutatókkal kapcsolatos kérdések iránti érdeklődését az Európai Kutatási Térségről szóló zöld könyv keretében elindított, jelenleg folyamatban lévő konzultáció is mutatja. Az érdekelt feleket megkérdezik arról, hogy szükségesnek látják-e egy hatékonyabb európai keretrendszer kidolgozását a kutatói mobilitás javítására és a kiegészítő nyugdíjjogosultság hordozhatóságának elősegítésére, továbbá a jobb munkakörülmények biztosítására. A Bizottság a konzultáción kapott válaszokat gondosan áttanulmányozza, akár csak azon kérdőíves felmérések eredményeit, amelyeket az új mobilitási formákkal kapcsolatban végzett elsősorban azzal kapcsolatban, hogy szükséges-e megváltoztatni a szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó szabályokat.

A Bizottság jelenleg a munka elemzési szakaszában tart, így túl korai lenne bármiféle javaslattétel. Ugyanakkor az már nyilvánvaló, hogy az érdekelt felek többsége szigorúbb és konkrét intézkedéseket szeretne. Ezért az következő hónapokban a Bizottság valószínűleg olyan egyedi intézkedéseket terjeszt elő, amelyek a kutatói mobilitás jelenleg is meglévő akadályainak megszüntetését célozzák.

A Bizottság nem tervezi javasolni a kutatók jogi státuszának harmonizálását, ahogy a kutatói fizetéseket sem Európa szerte, hiszen ezek nemzeti hatáskörbe eső kérdések. Azonban figyelembe véve a Kutatók Európai Chartájában és a kutatók felvételi eljárásának magatartási kódexében meghatározott elveket, a Bizottság többek között kezdeményezheti a kutatók munkakörülményeinek javítását, hogy a kutatói pályát vonzóbbá tegye.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain (H-0628/07)**Tárgy: Shannon repülőtér és egy új légi útvonal fejlesztési programja**

Meg tudja-e mondani az Európai Bizottság, hogy hány olyan programot fogadtak el az elmúlt években, amelyben egy tagállam kormányának engedélyezték, hogy egy legfeljebb három éves időszakra támogassa

(2) Európai Kutatási Térség

új légi útvonalak kialakítását az országán belül vagy egy adott repülőtérrel, hogy ezek az új útvonalak jövedelmezővé válhassanak?

Válasz

„A repülőterek finanszírozására és a regionális repülőterekről közlekedő légitársaságoknak nyújtott indulási célú állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatások”⁽³⁾ 2005. december 9-i hatálybalépése óta a Bizottság 4 tervet engedélyezett, amelyek alapján indulási támogatás adható a légitársaságoknak, hogy regionális repülőterekről új útvonalakat működtessenek. E határozatok a következők voltak:

A 2006. november 11-i bizottsági határozat az útvonal-fejlesztési tervről Málta számára (N 640/2006. ügy);

A 2007. június 13-i bizottsági határozat az antwerpeni repülőtérnek nyújtott indulási célú támogatásról (N 156/07. ügy);

A 2007. április 4-i bizottsági határozat a pugliai repülőtérnek nyújtott indulási célú támogatásról (N 55/07. ügy); és

A 2007. július 10-i bizottsági határozat a svédországi norrköpingi repülőtér számára egy marketingalap létrehozásáról (N 791/2006. ügy).

A Bizottság két további ügyet is elfogadott, ezek:

A 2006. június 22-i bizottsági határozat a Ryanair támogatásáról (London-Toulon útvonal) (N 563/05. ügy)

A 2006. május 16-i bizottsági határozat az Egyesült Királyság útvonal-fejlesztési alapjáról (N 303/05. ügy)

Az utóbbi két határozat nem alkalmazza közvetlenül a 2005. évi iránymutatásokban meghatározott szabályokat, mivel a kérdéses állami támogatásokat még az iránymutatások hatálybalépése előtt bejelentették.

*
* *

50. számú kérdés, előterjesztette: Michl Ebner (H-0642/07)

Tárgy: Brenner bázislagút

A Brenner-hágón átmenő forgalom 1998 óta több mint 50%-kal nőtt. 2007 első félévében majdnem 6000 teherautó kelt át az Alpokon ezen az útvonalon. Mivel az Alpok ökológiai szempontból különösen érzékeny terület, korábban döntés született arról, hogy megépítik a Brenner bázislagutat (BBT) az érintett terület és lakosainak tehermentesítése érdekében. A Brenner/BBT-t kezdetektől fogva a TEN-T első projektjeként határozták meg.

A BBT projekt költségeit 4,5 és 8 milliárd EUR közé becsülték, amelyet az érintett tagállamok és az EU közösen viselnek. 2007 júliusában Olaszország és Ausztria benyújtotta a szükséges dokumentumokat a közlekedés és energiaügyi területén nyújtandó, őszre ütemezett közösségi pénzügyi támogatásokhoz.

Megerősíti-e a Bizottság, hogy a Parlament által 2007-ben elfogadott 30%-os szabályt alkalmazzák majd, ha a közösségi pénzügyi támogatást odaítélik? Milyen intézkedéseket tesz majd a Bizottság, hogy a BBT előnyeivel kapcsolatos lakossági tájékoztatás hiányosságait orvosolja? Hogyan biztosítja a Bizottság a BBT finanszírozását 2012 után?

Válasz

A Berlin–Verona/Milánó–Bologna–Nápoly–Messina–Palermo vasúti tengely (1. számú prioritási tengely) egyike a transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) 30 kiemelt projektjének. A Brenner bázislagút projekt, amelyre a tisztelt képviselő utal, központi láncszeme ennek a prioritási tengelynek. 2007. július 10-én Werner Faymann és Antonio Di Pietro, Ausztria és Olaszország közlekedési miniszterei egyetértési nyilatkozatot írtak alá, illetve a szintén jelen lévő német miniszter, Wolfgang Tiefensee ígéretet tett arra, hogy Németország minden szükséges lépést megtesz az interoperabilitás biztosítása érdekében, és lehetővé tegye a szükséges hozzáférést az alagút északi oldalán, amikor azt üzembe helyezik.

(3) HL C 312/1., 2005. 12. 09.

Az egyetértési nyilatkozat aláírása lehetővé tette, hogy a két tagállam egyetlen összehangolt közösségi finanszírozási javaslatot nyújtson be a Brenner bázislagútra 2007 júliusában, a határokon átnyúló projektekre vonatkozó közösségi feltételeknek megfelelően. A Bizottság jelenleg értékeli a 27 tagállam által benyújtott összes javaslatot, amelyeket a TEN-T hálózat kiemelt projektjeinek pénzügyi támogatásához kapcsolódó pályázati felhívásokra nyújtottak be. Az értékelés alapján 2007 késő őszién dől el, hogy miként osztják fel a TEN-T költségvetését a 2007–2013. közötti időszakra.

Az eljárásnak ezen a pontján a Bizottság nem nyilatkozhat arról, hogy ez a kiemelt projekt részesül-e közösségi támogatásban.

Szintén nem adhat garanciákat a Brenner bázislagút 2013 utáni esetleges finanszírozására. A Bizottság nem tehet semmilyen kötelezettségvállalást a jövőbeli európai uniós költségvetéssel kapcsolatban.

A Bizottság szorosán figyelemmel kíséri a Berlin–Palermo projekt általános előrehaladását, és különösen a Brenner bázislagutat. 2005 júliusában kinevezett egy ezért a közlekedési tengelyért felelős európai koordinátort, Karel Van Miert-t, aki 2007. július 19-én nyújtotta be második tevékenységi jelentését. A jelentést a Bizottság 2007. szeptember 10-én továbbította a TRAN⁽⁴⁾ bizottság elnökének. Van Miert úr mélyen elkötelezett e kiemelt projekt irányítása mellett.

*
* *

51. számú kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0645/07)

Tárgy: Légiközlekedés a szigeti tagállamok felé

Milyen javaslatai vannak a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy biztosítsa a megfelelő légiközlekedést a szigeti tagállamok és az EU többi része között?

Válasz

A Bizottság tudatában van annak, mennyire fontos a szigeti régiók felé irányuló mobilitást biztosítása, és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat a társadalmi és gazdasági kohézió egyik előfeltételének tartja. Ezt az álláspontot a szigeti tagállamok is osztják.

A légiközlekedés egyértelműen a leggyorsabb útja a mobilitás biztosításának. Az egységes európai légiközlekedési piac sikeres létrejötte nagy mértékben segítette az útvonalak és üzemeltetők számának növekedését, és jelentős előnyt jelent a fogyasztók számára.

A tagállamok bizonyos feltételekkel indulási célú támogatást nyújthatnak az új útvonalak kialakításának ösztönzésére. Az EU-Szerződés 88. cikke értelmében az ilyen támogatásokról a Bizottságot értesíteni kell. A Bizottság a támogatást a Szerződés 86. és 87. cikkének, valamint a repülőterek finanszírozására és a regionális repülőterekről közlekedő légitársaságoknak nyújtott indulási célú állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatások⁽⁵⁾ figyelembevételével értékeli.

Jelenleg az európai jogszabályok rendelkeznek a közszolgáltatási kötelezettségek bevezetéséről a légiközlekedésben, ha a piac nem elégíti ki az államok vagy régiók tényleges igényeit.

A közszolgáltatási kötelezettségekre bizonyos feltételek vonatkozhatnak a három évre szóló kizárólagos jogok tekintetében, amelyek versenytárgyalási eljárás keretében újíthatók meg.

Annak érdekében, hogy e közszolgáltatási kötelezettségeket vonzóbbá tegye az ajánlattevők számára, a Bizottság javaslatot tett arra, hogy ezt az időszakot négy évre hosszabbítsák meg.

Végezetül a szociális jellegű támogatási projektek, amelyek a légiközlekedés árcsökkenését célozzák a szigetlakók számára, összhangban vannak a közös piac elvével, amennyiben nem vezetnek indokolatlan megkülönböztetéshez az azokat igénybe vevők vagy a légitársaságok között.

*
* *

(4) Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság

(5) Hivatalos Lap C 312., 2005. 12. 09.

52. számú kérdés, előterjesztette: Jörg Leichtfried (H-0647/07)**Tárgy: A szlovák légtér biztonsága/a szlovákiai légiforgalmi irányítók helyzete**

A szlovák légiközlekedési irányítók sztrájkba kezdtek, hogy felhívják a figyelmet arra, hogy a szlovákiai légi biztonság komoly hiányosságokkal küzd. Az ezt követő Eurocontrol ellenőrzés komoly hiányosságokat és kockázatokat tárt fel, mindenek előtt az európai repülésbiztonsági szabályozó követelmények (ESARR) teljesítésének hiányát. A szlovák légibiztonsági hivatal nem vette figyelembe ezeket az eredményeket, és bár a szlovák polgári légiközlekedési hatóság ígéretet tett az Eurocontrol jelentés kiértékelésére és a javasolt intézkedések megvalósítására 2007. április 30-ig, a mai napig semmi sem történt az ügyben. A sztrájkoló dolgozókat megbüntették, és a fizetésük egy részét levonták. Ezen kívül egy nem hivatalos feketelistára is felkerült a nevük.

Tudatában van-e a Bizottság annak, hogy ebben az ügyben ilyen siralmas a helyzet Szlovákiában, és mit szándékozik tenni?

Válasz

A Bizottság megerősíti, hogy az Eurocontrol biztonsági auditot hajtott végre 2007 elején a szlovák polgári repülési hatóság kérésére. Az audit számos hiányosságot tárt fel az Eurocontrol biztonsági előírásainak és a léginavigációs szolgálatok ellátására vonatkozó közös követelményekről szóló, 2005. december 20-i 2096/2005/EK bizottsági rendelet betartása kapcsán. Az LPS, a szlovákiai léginavigációs szolgáltató ezt követően korrekációs intézkedéseket terjesztett elő, amelyek közül némelyik azonnali hatállyal életbe lépett, míg másokat 2007 végéig léptetnek hatályba. A Bizottságnak nincsenek arra utaló információi, hogy ezt az egyébként teljesen szokványos eljárást ne folytatnák.

Továbbá ki kell emelni, hogy a feltárt mulasztások természete nem olyan, hogy komoly biztonsági hiányosságokat jelentsenek a szlovák légtérben.

*
* *

53. számú kérdés, előterjesztette: Manuel Medina Ortega (H-0593/07)**Tárgy: Stratégiai terv a peremterületeken található régiók számára**

Figyelembe véve a peremterületeken található régiókról szóló stratégiai terv benyújtásának csúszását, illetve az újfajta nehézségek – mint például a növekvő légiközlekedési költségek, csökkenő turistaforgalom és migrációs nyomás – okozta problémákat, amelyekkel e régiók kénytelenek szembenézni, biztosítja-e a Bizottság, hogy belátható időn belül elkészül a stratégiai terv, és hogy a Bizottságnak rendelkezésére állnak a terv végrehajtásához szükséges eszközök?

Válasz

2007. szeptember 12-én a Bizottság elfogadta „A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások” című közleményt⁽⁶⁾. A közlemény értékeli az ilyen régiók számára kialakított stratégia alkalmazását a 2004 utáni időszakban, és igyekszik erősíteni a három fő törekvést: a versenyképességet, az elérhetőséget és a regionális integrációt – konkrét, rövidtávon megvalósítandó kiegészítő intézkedéseken keresztül.

A közlemény emellett párbeszédre törekszik olyan hosszabb távú kérdésekkel kapcsolatban is, amelyek különösen érzékenyen érintik a legkülső régiókat (OR), és amelyek a tisztelt képviselő kérdésében felvetett témákban is megjelennek: az éghajlatváltozás, demográfiai változások és migrációkezelés, mezőgazdaság és tengerpolitika.

Ugyanakkor az elérhetőség továbbra is a Bizottság legkülső régiókról szóló stratégiájának középpontjában marad. E térségek kizárólagosan függenek a légiközlekedéstől, amely mind a peremterületeken élők Európa más részei felé irányuló és onnan érkező mobilitása, mind pedig a turisták és a társadalmi-gazdasági fejlődés szereplőinek peremterületi régiókba vagy azokból máshová irányuló mobilitása szempontjából igen lényeges. Ezért az éghajlatváltozás kezelése kapcsán a Bizottság arra kéri fel partnereit, hogy vitassák meg, „milyen intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy a kibocsátások csökkentésére irányuló célkitűzés ne befolyásolja károsan a legkülső régiók megközelíthetőségét, gazdaságát és polgárait”.

⁽⁶⁾ COM(2007)507 végleges

A közleményt a Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címeztük. Mind a négy intézmény meg fogja tárgyalni, elsőként a Parlament. Továbbra is folytatni fogjuk a partnerségi megközelítést a legkülső régiókra vonatkozó stratégia jelenlegi és jövőbeni alkalmazásával kapcsolatban.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy a megfelelő intézkedéseket fogadjanak el a különböző kapcsolódó területeken a 2007–2013. közötti időszakban, biztosítva az ehhez szükséges forrásokat, a konzultáció lezárása után pedig stratégiát készít a jövőre nézve.

*
* *

54. számú kérdés, előterjesztette: Lambert van Nistelrooij (H-0596/07)

Tárgy: Az európai szomszédsági politika megerősítése

2005-ben elfogadták az európai szomszédsági programról szóló kezdeményezést (ENPI). Eddig úgy tűnik, hogy lassan halad ennek átvétele egyes tagállamokban. A program előrehaladása nyugtalanító.

Úgy tudom, hogy azért, hogy erősítse az európai szomszédsági politikát, a Bizottság évente – első alkalommal 2007 végén – értékeli a határokon átnyúló együttműködésről szóló európai szomszédsági politikai kezdeményezést. Ez valószínűleg információkat tartalmaz majd a kezdeményezések helyi és regionális alkalmazásáról az érintett országokban, valamint a közös operatív és az ezekhez kapcsolódó decentralizált kapacitásfejlesztési programokról.

Az értékelés mellett milyen intézkedéseket terjeszt elő a Bizottság, hogy segítse a határokon átnyúló kezdeményezések alkalmazását helyi és regionális szinten?

Válasz

Mivel európai szomszédsági és partnerségi eszközt (ENPI) a vártnál később fogadták el, és 2006. november 29-én lépett hatályba, túl korai lenne kijelenteni, hogy lassan halad a határokon átnyúló kezdeményezések átvétele, és e tekintetben kifejezni aggodalmunkat. Ugyanakkor a Bizottság azt várja ettől az új finanszírozási eszköztől, hogy jobb és rugalmasabb együttműködést tesz lehetővé az európai szomszédsági politika különböző szempontjai terén, különösen a határ menti együttműködéssel (CBC) kapcsolatban.

Jelenleg a határ menti együttműködési programokat a részt vevő országok közösen dolgozzák ki. A Bizottság arra számít, hogy a programok többségét 2007-ben benyújtják, ami lehetővé tenné, hogy 2007 végén elfogadják őket. Ez megfelel az ENPI 9. cikkének (6) bekezdésében meghatározott szabályozásnak, amely szerint a programokat „a határ menti együttműködés stratégiai dokumentumának elfogadása után egy évvel (pl. 2008. március)” kell benyújtani. A programok elkészítéséhez szükséges viszonylag hosszú időt az újfajta megközelítés magyarázza: ez az első alkalom, hogy a tagállamok és a partnerországok közösen (és a helyi partnerekkel konzultálva) határozzák meg a prioritásaikat és a következő hét évben finanszírozandó intézkedéseket.

Minden esetben a költségvetési fegyelméről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás 48. pontja alapján a költségvetési hatóság két ága vállalta a 2007-ben fel nem használt kiutalások következő évekre való átcsoportosításának engedélyezését. Ugyanez vonatkozik az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) európai szomszédsági politikához történő hozzájárulására is.

A Bizottság szorosan nyomon követi a határokon átnyúló együttműködési programokra való felkészülést és azok végrehajtását, figyelembe véve a tisztelt képviselő által említett elemeket is (a programok helyi és regionális átvétele). Ennek alapján lehetséges, hogy a Bizottság felülvizsgálja és átdolgozza a határ menti együttműködési stratégiát annak féldős értékelésekor.

*
* *

55. számú kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0603/07)

Tárgy: A környezeti infrastruktúra hozzáigazítása a fogyatékkal élők szükségleteihez

Az EU tagállamaiban megfelelő törvényeket fogadtak el, hogy egyenlő esélyeket biztosítsanak a fogyatékkal élők számára. A gyakorlatban azonban gyakran hátrányos megkülönböztetés éri a fogyatékkal élők igényeit, különösen a szálláshelyek és a köztéri infrastruktúra nem megfelelő átalakítása miatt. Több uniós tagállamban,

mivel a környezetet nem alakították át az ő szükségleteiknek megfelelően, a mozgásukban, látásukban, hallásukban korlátozottak vagy más fogyatékkal élők nem tudnak elérni bizonyos intézményeket, munkát találni, vagy olyan információt, kulturális vagy más szolgáltatásokat használni, amelyek a társadalom más tagjai számára elérhetőek.

Jelenleg tárgyalások folynak arról, hogy egy olyan egyedi irányelvet dolgozzanak ki, amely minden tagállamtól megkövetelné annak biztosítását, hogy megfelelően igazítsák hozzá a fogyatékkal élők szükségleteihez a környezetet. Mi a Bizottság álláspontja ezzel kapcsolatban, és tervez-e olyan intézkedéseket életbe léptetni, amelyek erősítenék a tagállamok elkötelezettségét abba az irányba, hogy biztosítsák az esélyegyenlőséget, és hogy kielégítsék a fogyatékkal élők szükségleteit?

Válasz

A 2000/78/EK irányelv meghatározza a foglalkoztatással és munkavégzéssel kapcsolatos egyenlő bánásmód általános keretét, és tiltja a fogyatékoság, kor, vallás, meggyőződés és szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetést a foglalkoztatás és képzés során. Az irányelv 5. cikke megköveteli a munkaadóktól, hogy „ésszerű körülményeket” biztosítsanak a fogyatékkal élő munkavállalóknak. Az irányelvet az összes tagállam átültette, és ha a foglalkoztatást illetően egy fogyatékkal élő hátrányos megkülönböztetés ér, akkor nemzeti szinten jogorvoslatért folyamodhat. Az irányelv ugyanakkor nem alkalmazandó a foglalkoztatás, munkavégzés és képzés területén kívül.

Mint ahogy azt a 2008-ra szóló éves politikai stratégiában⁽⁷⁾ bejelentette, a tagállamok meglévő megkülönböztetésellenes jogszabályaira⁽⁸⁾ támaszkodva a Bizottság olyan intézkedések előterjesztését tervezi, amelyek célja a munkaerőpiacon kívüli megkülönböztetés – beleértve a fogyatékkal élők és mások megkülönböztetését is – megelőzése és a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem. Az ezekhez az intézkedésekhez kapcsolódó felkészülés részeként folytatott hatásvizsgálatnak része egy nyilvános online konzultáció⁽⁹⁾ is, amely 2007. október 15-én ér véget. A konzultáció és a hatásvizsgálat eredményeit a Bizottság fel fogja használni a javaslatainak összeállításakor és az EU intézményeivel, a tagállamokkal és más érdekelt felekkel fenntartott egyéb kapcsolataiban.

Konkréten a kérdésben is felvetett problémához, azaz a fogyatékkal élők információhoz való hozzáférésehez kapcsolódóan, mint ahogyan az az elektronikus hozzáférhetőségről szóló közleményben⁽¹⁰⁾ is szerepel, a Bizottság 2007 végén tervezi felmérni az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférés terén elért eredményeket.

*
* *

56. számú kérdés, előterjesztette: Panayiotis Demetriou (H-0608/07)

Tárgy: Az ökumenikus pátriárka és Törökország

Egy közelmúltbeli ítéletében a török legfelsőbb bíróság úgy döntött, hogy az ökumenikus pátriárkát az 1923. évi rendelettel összhangban kell választani, amely szerint csak Törökországban dolgozó török állampolgárok szavazhatnak, illetve választhatók. Ezzel a török állam figyelmen kívül hagyja a közösségi vívmányokat, különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatát, és beavatkozik egy vallási közösség belső szervezetébe, korlátozva a nem török állampolgárok saját vallási közösségük működésében való részvételén keresztül megvalósuló szabad vallásgyakorlásának jogát. Ez a probléma rendszeresen felbukkan a Törökországban elért haladásról készített bizottsági jelentésekben.

Milyen lépéseket tervez a Bizottság annak érdekében, hogy biztosítsa azt, hogy Törökország teljesítse az előcsatlakozási folyamat során a nem muszlim közösségek és az ökumenikus pátriárka felé tett vállalásait a vallásgyakorlás szabadságának megőrzéséről – amelyek a partnerségi megállapodásban és a tárgyalási keretben meghatározott kötelezettségek?

(7) COM (2007)65

(8) http://ec.europa.eu/employment_social/fundamental_rights/pdf/pubst/stud/mapstrand1_en.pdf

(9) http://ec.europa.eu/employment_social/emplweb/news/news_en.cfm?id=270

(10) COM (2005)425

Válasz

A Bizottság továbbra is szoros figyelemmel követi a vallásszabadsággal kapcsolatos kérdéseket, azzal a szándékkal, hogy az emberi jogok védelméről szóló európai egyezményben garantált jogok és szabadságok, illetve az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélezési gyakorlata teljes tiszteletben tartására megfelelő megoldásokat találjon.

A vallásszabadság terén elért eredményekről a csatlakozási tárgyalások részeként az elért haladásról szóló bizottsági jelentések számolnak be az igazságszolgáltatásról és alapvető jogokról szóló 23. fejezet kapcsán.

Amennyiben szükséges, a rendszeres politikai párbeszéd keretein belül a Bizottság egyedi eseteket is felvet a török hatóságoknak.

*
* *

57. számú kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Mayer (H-0609/07)**Tárgy: Teendők az olyan, küszöbérték alatti értékhatárral rendelkező közbeszerzési eljárások esetén, amelyekre csak a küszöbérték feletti ajánlatok érkeznek**

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004 március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében az irányelvben meghatározott értékhatár feletti közbeszerzéseket közzé kell tenni az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában.

Ha egy értékhatárral rendelkező közbeszerzési felhívásra csak a küszöbérték feletti ajánlatok érkeznek, vissza kell-e vonni az eljárást, és új, az egész EU-ra kiterjedő eljárást kell hirdetni, vagy odaítélhető a szerződés?

Válasz

A közbeszerzési szerződések becsült értékének módszertanát a 2004/18/EK irányelv 9. cikke határozza meg. E rendelkezés szerint a közbeszerzési szerződés becsült értékének az ajánlatkérő szerv által becsült, hozzáadottérték-adó (HÉA) nélküli teljes fizetendő összegben kell alapulnia. A becsült értéknek a hirdetmény feladásának időpontjában, vagy – amennyiben ilyen hirdetményre nincs szükség – a közbeszerzési eljárás ajánlatkérő szerv általi megkezdésének időpontjában kell érvényesnek lennie.

Így ha szerződés odaítélésekor kiderül, hogy csak az értékhatár feletti ajánlatok érkeztek, nem szükséges felülvizsgálni az odaítélési eljárást. Különösen nem szükséges visszavonni az eljárást és új, az egész EU-ra kiterjedő eljárást hirdetni, ha az ajánlatkérő szerv igazolni tudja, hogy az értékhatár megállapításánál jóhiszeműen és a fentebb megállapított szabályoknak megfelelően járt el.

Az ajánlatkérő szervnek minden esetben tudatában kell lennie annak, hogy az értékhatárt el nem érő szerződéseket a közbeszerzési szerződések odaítéléséről szóló uniós irányelvek alkalmazásában egyben a közösségi jog általános szabályaival és alapelveivel összhangban kell odaítélni. Ez különösen a belső piac szempontjából adott esetben lényeges szerződés odaítélésének megfelelő mértékű hirdetését is igényli. A Bizottság közzétett egy értelmező közleményt⁽¹²⁾, amelyben kifejti a közösségi jogelvek gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos álláspontját.

Amennyiben a tisztelt képviselő egy adott esetről szeretne véleményt kérni, a Bizottság természetesen kész megvizsgálni bármilyen elé terjesztett tény, hogy értékelje, vajon eleget tettek-e a tendereljárás jogszerűségével kapcsolatban fentebb említett feltételeknek.

*
* *

(11) HL L 134., 2004. 4. 30., 114. o.

(12) A Bizottság értelmező közleménye a közbeszerzési szerződésekről szóló irányelvek által nem, vagy csak részben szabályozott közbeszerzési eljárásokra alkalmazandó közösségi jogról, HL C 179., 2006. 8. 1.

58. számú kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0610/07)

Tárgy: Apasági szabadság

Németországban Ursula von der Leyen, a kérdésért felelős miniszter a fizetett szülői szabadsághoz kapcsolódó intézkedések részeként bevezette az „apasági időszakot” (Vätermonate): a fizetett szülői szabadság 14 hónapig tart 12 helyett, amennyiben az apa is szünetelteti a munkaviszonyát, hogy gyermekéről gondoskodjon.

Úgy tűnik, hogy Vladimír Špidla biztos azt fontolgatja, hogy kötelező apasági szabadságot vezessen be, így a szakszervezetekkel és munkaadókkal folytatandó jövőbeli egyeztetést követően jogalkotási javaslat benyújtását tervezi (Barbara Schäder, 'EU-Kommissar will Vater zur Auszeit verpflichten', Der Spiegelonline, 2007. július 18.).

Megerősíti-e a Bizottság, hogy Špidla biztos valóban jogalkotási javaslat benyújtását tervezi ebben az ügyben? Mi lenne ennek a pontos jogi alapja? Csak szakszervezetekkel és a munkaadók szervezeteivel folynak tárgyalások a témában, vagy más érintett felekkel is? Egy ilyen előterjesztés nem jelentene-e összeütközést a tagállami hatáskörökkel és a szubszidiaritás elvével?

Válasz

A 2006–2010. közötti időszakban a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv⁽¹³⁾ egyik fő prioritása a hivatás, a magán- és a családi élet összeegyeztetése. 2006 októberében a Bizottság megkezdte a szociális partnerek európai szintű konzultációjának első szakaszát a hivatás, a magán- és a családi élet összeegyeztethetőségéről⁽¹⁴⁾, az EK-Szerződés 138. cikkével összhangban. Az első szintű konzultáció eredményei alapján a Bizottság 2007. május 30-án⁽¹⁵⁾ elindította a második szintű konzultációt. A második szakasról szóló dokumentumban a Bizottság számos jogalkotási és nem jogalkotási intézkedési lehetőséget vázol fel, többek közt az apasági szabadságról szóló jogalkotási javaslat benyújtását is. A Bizottság továbbá felkéri a szociális partnereket, hogy felülvizsgálat céljából értékeljék a szülői szabadsággal kapcsolatos keretmegállapodás rendelkezéseit, amelyeket a 96/34/EK irányelv⁽¹⁶⁾ léptetett életbe. Mindez jelzi, hogy a második szintű konzultáció, a szociális partnerekkel folytatott tárgyalások és a részletes hatásvizsgálat eredményeitől függően a Bizottság fontolóra veszi, hogy javaslatokat nyújtson be a jelenlegi munkahelyi és családi kötelezettségek összeegyeztetéséről szóló jogszabály kiegészítésére.

A második szintű konzultációra válaszolva az ETUC⁽¹⁷⁾, a BUSINESSEUROPE⁽¹⁸⁾, az UEAPME⁽¹⁹⁾ és a CEEP⁽²⁰⁾ úgy döntöttek, hogy létrehoznak egy közös munkacsoportot az európai szociális párbeszédhez kapcsolódva, hogy értékeljék a szülői szabadságról szóló keretmegállapodást. Emellett azt is jelezték, hogy az európai szociális partnerek fel kívánják használni az alkalmat arra, hogy a szülői szabadságról szóló megállapodásokat a szülőket és a munka és /magánélet közötti egyensúlyt támogató egyéb egyezményekhez kapcsolódóan értékeljék, azért hogy megállapítsák, szükség van-e intézkedések megtételére. 2008 márciusában fognak az eredményekről beszámolni. A fent említett szervezetek, akárcsak más európai szociális partnerek egyenként is válaszoltak a második szintű konzultációra

A Bizottság jelenleg elemzi a szociális partnerek válaszait. Ezért korai lenne azt állítani, hogy a Bizottság jogalkotási javaslatot fog benyújtani az apasági szabadsággal kapcsolatban (azaz a gyermek születésekor vagy örökbefogadásakor az apák számára biztosítandó rövid szabadságról).

Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy jogalkotási javaslatot nyújt be ezen a területen, a tagállamok és a Parlament megvitathatja és módosíthatja azt, mivel a szülői szabadságról szóló jogalkotási javaslat az EK-Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően fogadható el.

(13) COM(2006)92

(14) SEC(2006) 1245, 2006. 10. 12.

(15) SEC(2007) 571., 2007. 05. 30.

(16) HL L 145., 1996. 6. 19.

(17) Európai Szakszervezetek Szövetsége

(18) Európai Munkaadói Szövetség

(19) Kis- és Középvállalkozók Európai Szövetsége

(20) Állami Vállalkozások Európai Központja

A szabadsággal kapcsolatos ügyek, beleértve az apasági szabadságot is, a Szerződés 137. cikke (1) bekezdése munkafeltételekről szóló a) pontjának hatálya alá tartoznak. Ennek következtében lehetséges közösségi lépéseket tenni a tagállamok e területen végzett tevékenységének támogatására és kiegészítésére.

*
* *

59. számú kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0612/07)

Tárgy: Brazil marhabehozatal

Az Ír Gazdaszövetség (Irish Farmers Association – IFA) által a Bizottsággal folytatott, 2007. július 16-i találkozón a brazil marhatermesztés szabályozatlanságáról bemutatott bizonyítékokat figyelembe véve, tervezi-e az Európai Bizottság, hogy teljesen betiltsa az Európába irányuló brazil marhabehozatalt?

Válasz

Az EU behozattal kapcsolatos egészségügyi politikája a tudományos eredményeken, az egészségügyi és növény-egészségügyi szabályokon és a vonatkozó nemzetközi szabványokon alapul, és az eddigi alkalmazás tapasztalatai igazolják működését.

Az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal (ÉÁH) egyenként megvizsgálta az Ír Gazdaszövetség jelentésében szereplő állításokat.

Összességében a Bizottság úgy véli, a jelentésben szereplő állítások nagymértékben az EU marhabehozattal kapcsolatos előírásainak helytelen értelmezésén alapulnak.

A Bizottság tudatában van annak, hogy még mindig vannak olyan problémák, amelyeket a brazil hatóságoknak meg kell oldaniuk, és 2007 végéig ellenőrizhető bizonyítékokat kért a meglévő hiányosságok kijavításáról.

Az ÉÁH még 2007 folyamán további delegációkat tervez Brazíliába küldeni, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a hiányosságokat megfelelően orvosolták.

Amennyiben ezeket a hiányosságokat nem javítják ki, a Bizottság kész megtenni a megfelelő intézkedéseket.

*
* *

60. számú kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0619/07)

Tárgy: A brazil marhahús ágazatban érvényes ellenőrzések és előírások

Felvázolná-e a Bizottság a brazil marhahús-behozattal kapcsolatos helyzetről alkotott álláspontját?

Július elején arról számoltak be, hogy Fischer Boel biztos Kyprianou biztosnak írott levelében felvetette az Ír Gazdaszövetség braziliai küldöttségének és a látogatásuk alapján készített jelentésnek az ügyét. A következőket írta: „[...] ezek az eredmények annyira drámaiak, hogy egyszerűen nem hagyhatjuk, hogy ez így maradjon. Álláspontom szerint meggyőző és hatékony módon kell ellenőriznünk az eredményeket.” Megtörtént mindez?

Meg van-e arról győződve a Bizottság, hogy a brazil marhahústermelésre vonatkozó minőségi és biztonsági előírások megfelelőek?

Milyen törekvései vannak a Bizottságnak azzal kapcsolatban, hogy szigorítva a nemzetközi marhahús-termelési előírásokat, egyeztesse azokat az uniós előírásokkal?

Válasz

A vonatkozó uniós állat- és közegészségügyi követelmények betartásával kapcsolatban 2007 márciusában végzett ellenőrzés alapján a Bizottság úgy értékeli, hogy a jelenlegi braziliai helyzet nem igényli az érvényben lévő marhahús-behozatali szabályok sürgős megváltoztatását.

Mindazonáltal ezen ellenőrzést követően a Bizottság nyomást gyakorolt a brazil hatóságokra, hogy tovább javítsák az állat-egészségügyi ellenőrzési intézkedéseiket.

2007 vége előtt további ellenőrzést terveznek Brazíliában, és amennyiben szükséges, a Bizottság kész további intézkedéseket tenni.

Az EU nem követelheti meg harmadik országoktól, hogy alkalmazzák az EU-n belüli állat-egészségügyi intézkedéseket, mint amilyen a nyomon követhetőséggel kapcsolatos előírások, mivel ezek egyértelműen ellentétesek lennének a SPS/WTO⁽²¹⁾ megállapodás elveivel és előírásaival.

Mindazonáltal az EU marhahús-behozatali előírásai a tudományos eredményeken alapulnak, arányosak, nem megkülönböztetőek, néha szigorúbbak az OIE⁽²²⁾ előírásainál, emellett pedig alkalmasak az uniós fogyasztók egészségének védelmére. A Bizottság a tagállamokkal együtt arra törekszik, hogy biztosítsa, hogy a behozott termékek megfeleljenek ezeknek a behozatali feltételeknek.

A Bizottság tud az Ír Gazdaszövetség (IFA) braziliai látogatásáról, amely alapján a jelentést készítették. Az IFA jelentése nem ad pontos információkat a brazil marhahús-behozatalra alkalmazott uniós követelményekről.

*
* *

61. számú kérdés, előterjesztette: Jim Allister (H-0614/07)

Tárgy: A géntechnológiával módosított növények jóváhagyási eljárása

Miért tart 30–36 hónapig a géntechnológiával módosított (GM) növények jóváhagyási eljárása az EU-ban, miközben ugyanez az eljárás csak 9–18 hónapig tart az Egyesült Államokban?

Elmozdul-e az EU a GM-fajták összehangoltabb engedélyezése felé, hogy az uniós eljárások ne legyenek hátrányosak az elfogadási eljárás elhúzóódása miatt a megnövekedett takarmányozási költségek következtében?

Válasz

Annak az okai, hogy miért tart tovább a géntechnológiával módosított (GM) növények engedélyezése az EU-ban mint az Egyesült Államokban vagy más országokban, igen bonyolultak, és külön elemzésre érdemesek. A Bizottság különböző tényezőket emel ki:

Az első, hogy a géntechnológiával módosított élelmiszerekre és takarmányokra vonatkozó jelenleg érvényben lévő engedélyezési eljárás csak 2004 áprilisa óta alkalmazandó, és mint minden új mechanizmusnak, ennek is időre van szüksége, hogy optimálisan működjön. Ugyanez elmondható a biotechnológiai vállalatokkal kapcsolatban is, amelyeknek meg kell ismerkedniük az új szabályozási követelményekkel.

Másodsorban, hogy választ adjunk az uniós polgárok GM-növények biztonságosságával kapcsolatos aggodalmaira, az új szabályozási keretrendszer egy olyan értékelési rendszert alkalmaz, amely a legszigorúbb a világon. Ez kötelezi a vállalatokat, hogy dokumentációt készítsenek, és választ adjanak számos, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) által a kockázatértékelési eljárás során felvetett tudományos kérdésre.

A harmadik elem a tudományos értékelések, és így a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) jóváhagyásáról szóló bizottsági javaslatok hiányzó tagállami támogatása. A tagállamok minősített többségének megszerzésével kapcsolatos nehézségek arra kényszerítik a Bizottságot, hogy teljes egészében kövesse a komitológiai eljárást, azaz be kell vonnia a Tanácsot is.

E helyzet kapcsán a Bizottság álláspontja mindig egyértelmű volt. Elkötelezett a jogalkotási keret teljes körű végrehajtása mellett, elkerülve mindenféle zsákutcát az engedélyezési eljárásban, anélkül, hogy veszélyeztetné a rendkívül szigorú kockázatértékelés elvét.

Mindezek és a három év alatt felhalmozott tapasztalatok alapján lényeges előrelépést tapasztalhattunk.

Például csökkent az EFSA által az új dokumentációk teljességének ellenőrzésére fordított idő, a Hatóság pedig nemrégiben kötelezettséget vállalt arra, hogy a kérelem benyújtásától számított hat héten belül befejezi a kockázatértékelésnek ezt a szakaszát.

Hasonló pozitív folyamatok figyelhetők meg a kimutatási módszerek validálásában, amely a folyamat egy másik döntő fontosságú része.

(21) Egészségügyi és Növény-egészségügyi / Kereskedelmi Világszervezet.

(22) Állategészségügyi Világszervezet

Emellett a Bizottság különböző kezdeményezéseket indított, hogy több támogatást kapjon a tagállamoktól. A géntechnológiával módosított szervezetekről 2006 áprilisában tartott testületi vitát követően külön cselekvési tervet határoztak meg azzal a céllal, hogy növeljék a géntechnológiával módosított szervezetekkel kapcsolatos döntések tudományos következetességét és átláthatóságát. Például az EFSA géntechnológiával módosított szervezetekkel foglalkozó szakértői testülete rendszeresen bemutatja, hogyan építette be véleményeibe a tagállamok megjegyzéseit. A legutóbbi szavazások azt mutatják, hogy javult az engedélyezési javaslatok támogatottsága a tagállamok körében.

*
* *

62. számú kérdés, előterjesztette: Philip Bushill-Matthews (H-0615/07)

Tárgy: Szolidaritási Alap

Megerősíti-e a Bizottság, hogy az Egyesült Királyság kormánya támogatási kérelmet nyújtott be az EU Szolidaritási Alapjához az egyesült királyságbeli súlyos árvízkárokat követően, és ha igen, a Bizottság mikor kapta meg a kérelmet?

Tudna-e a Bizottság tájékoztatást adni arról, hogy körülbelül mekkora a rendelkezésre álló minimum és maximum finanszírozás, és milyen gyorsan folyósíthatók ezek a pénzeszközök, figyelembe véve azt, hogy az árvízvédelmet a lehető leghamarabb meg kell erősíteni a jövőbeni felhőszakadások előtt?

Válasz

A Bizottság megerősíti, hogy 2007. augusztus 20-án megkapta az Egyesült Királyság EU Szolidaritási Alaphoz benyújtott támogatási kérelmét. Azt is közölték a Bizottsággal, hogy 2007 szeptemberének végén részletesebb információkat, ezen belül aktualizált kárbecsléseket adnak át a Bizottságnak.

Ha az Egyesült Királyság kérelme eleget tesz az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (EUSZA) igénybevételéhez megállapított kritériumoknak, a Bizottság javasolni fog egy támogatási összeget a költségvetési hatóságnak, amelynek a költségvetési eljárás módosításával kell elfogadnia a megfelelő előirányzatokat.

A támogatás összegét a megszokott módon számítják ki, amely a teljes közvetlen károkon alapul, figyelembe véve az Alap igénybevételéhez az érintett országra vonatkozóan megállapított kárküszöbértéket. Az Egyesült Királyság esetében 2007-ben ez 3,267 milliárd EUR. A küszöbérték alatti kárrészre alacsonyabb, 2,5%-os támogatási rátát nyújtanak, kiegészítve egy magasabb, 6%-os támogatási rátával arra a kárrészre, amely meghaladja a küszöbértéket. A végleges összeg a dokumentáció részletes elemzésétől függ, így ebben a szakaszban nem lehet pontos adatokat megadni.

Ebben a szakaszban nem lehet előre jelezni, mennyi ideig tartanak a folyamat egyes lépései. Megjegyzendő, hogy az EUSZA támogatása csak bizonyos, árvizek okozta károkhoz kapcsolódó vészhelyzeti intézkedésekre fordítható (beleértve a megelőző infrastruktúra biztosítását). Megelőző intézkedések finanszírozása nem lehetséges az EUSZA égisze alatt, azonban az érintett régiók kohéziós politikai operatív programjai tartalmazhatnak ilyen intézkedéseket.

*
* *

63. számú kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0621/07)

Tárgy: EU-támogatás a közúti infrastruktúra fejlesztésére

Milyen támogatást tud az EU nyújtani az utak és autópályák építésére, valamint a vasútfejlesztési projektekre a 2012-es Labdarúgó Európa-bajnokságra készülő Lengyelország számára?

Válasz

A lengyelországi közlekedési beruházások főleg az Infrastruktúra és Környezet Operatív Programból lesznek finanszírozva, amely előreláthatólag 17,8 milliárd EUR összegű uniós finanszírozást jelent a közlekedés területén a 2007 és 2013 közötti időszakban. A program még nincs lezárva, és jelenleg is tárgyalás alatt áll a lengyel hatóságokkal.

A transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) beruházásai elsőbbséget élveznek, különösen az a 30, amely az európai jelentőségű projektek listáján szerepel. A transzeurópai közlekedési hálózat prioritásairól a Tanács

és a Parlament állapodott meg 2004-ben⁽²³⁾. Ezekben az iránymutatásokban 30 elsőbbségi projektet és európai jelentőségű főtengelyt határoztak meg azért, hogy összekössék a tagállamokat, és hogy az új tagállamok hálózatait fenntartható és biztonságos módon integrálják. Lengyelországot négy elsőbbségi TEN-projekt érinti. Ezek igen fontosak lesznek az Európa-bajnokság szempontjából, hiszen modern és biztonságos kapcsolatot teremtenek Lengyelország főbb városai között.

A Bizottság tájékoztatja a tisztelt képviselőt, hogy az uniós támogatás felhasználható az Európa-bajnokságnak helyet adó helyszínek és városok feltárását biztosító közúti infrastruktúra és a tömegközlekedési beruházások támogatására is, abból a célból, hogy javuljon a stadionok és a fogadó városok elérhetősége.

*
* *

64. számú kérdés, előterjesztette: Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0622/07)

Tárgy: Az egészségügyi szolgáltatásokról szóló irányelv és annak hatása a gyógyszertárakra

Tekintettel a Bizottság és a Belső Piaci Főigazgatóság által indított jogsértési eljárásokra, amelyek a gyógyszertárak liberalizálására törekuszenek, lerombolva ezzel egy, a polgárokat tökéletesen kiszolgáló struktúrát és rendszert, amely hozzájárul a minőségi gyógyszerészeti ellátáshoz;

A Bizottság tökéletes piaccá kívánja-e átalakítani ezt a területet, amelyet a kereslet és a kínálat törvénye szabályoz, és amelyben a polgárok egészsége és az EU Tanácsa által meghatározott értékek és elvek csak mellékes szempontot jelentenek?

Lehetségesnek tartja-e a Bizottság, hogy módosítsák a Szerződést (a 152. cikket) a jogsértési eljárások alapján, és azt megszavazzák a szabályozó intézményei, azaz a Tanács, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek?

Válasz

A Bizottság először is biztosítani szeretné a tisztelt képviselőasszonyt, hogy tökéletesen tudatában van annak, hogy egészségügyi szolgáltatások, különösen a gyógyszertári ellátás kiemelkedően fontosak az európai polgárok számára.

Továbbá a Bizottság hangsúlyozza, hogy az ezen a területen alkalmazott jogsértési politikája nem törekszik a gyógyszertári ellátás liberalizálására.

A jogsértési eljárás célja, hogy biztosítsa a gyógyszertárak létrehozására vonatkozó nemzeti szabályozások összeegyeztethetőségét a Szerződésben rögzített alapvető szabadságjogokkal. A Bizottság számos panaszt kapott és kap jelenleg is az európai polgároktól, hogy egyes tagállamokban megkülönböztető a gyógyszertárak megnyitásával kapcsolatos szabályozás – nem átlátható, vagy indokolatlanul korlátozó jellegű –, így ezáltal figyelmen kívül hagyja az alapvető szabadságjogaikat. Az EK-Szerződés őreként a Bizottság kötelessége, hogy ha kell, akár jogsértési eljárás keretében is, biztosítsa, hogy a polgárok már kivívott alapvető szabadságjogait tiszteletben tartsák, nem is szólva a kérdéshez kapcsolódó másodlagos jogi aktusról.

Ez nem jelenti azt, hogy a Bizottság szerint ez a kulcsfontosságú egészségügyi szolgáltatás nem lehet arányos egészségügyi intézkedések tárgya abból a célból, hogy biztosítsuk az elérhetőséget, illetve általánosabban fogalmazva a legszélesebb értelemben vett magas szintű gyógyszertári szolgáltatást minden polgárnak.

Ez nem jelenti azt sem, hogy a Szerződés más cikkeit bármilyen módon módosítanak, vagy hogy bármiféle konfliktus állna fenn más intézmények hatásköreivel. Az EK-Szerződés 152. cikkét illetően, amelyre a tisztelt képviselő asszony utalt, érdemes megemlíteni, hogy az Európai Bíróság 2006. május 16-i ítéletében⁽²⁴⁾ megállapította, hogy a 152. cikk (5) bekezdése értelmében a Közösségnek a közegészségügy területén végzett tevékenysége teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó felelősségét, ugyanakkor nem zárja ki azt, hogy a Szerződés egyéb rendelkezései alapján a tagállamok kötelesek változtatásokat végrehajtani a nemzeti szociális biztonsági rendszerükben.

⁽²³⁾ 2004/884/EK határozat a transeurópai közlekedési hálózat (TEN) fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról

⁽²⁴⁾ A C-372/04 sz. ügy, 146. és 147. pont.

*
* *

65. számú kérdés, előterjesztette: Olle Schmidt (H-0623/07)

Tárgy: Az orosz-német gázvezeték a Baltikumon

Tavasszal a Bizottság leszögezte (H-0231/07)⁽²⁵⁾, hogy az, hogy az orosz-német gázvezeték a szárazföldön vagy víz alatt fut, mindegy abból a szempontból, hogy TEN-E projektként kezelik-e. Ugyanakkor a jelenlegi útvonal a befektetők döntéseként, saját üzleti érdekeik és mérlegelésük alapján lett meghatározva.

Az orosz kormány Baltikumra vonatkozó kijelentései arra utalnak, hogy az Európa más részeinek értékesített energia nem csak kereskedelmi célokat szolgál. Ezért az Európai Uniónak figyelmet kellene fordítania például a lengyel, finn, balti államokbeli és svéd kormány és a közvélemény aggodalmaira. Különösen a dél-svédországi hatóságok fejezték ki aggodalmukat a Baltikum biztonságpolitikájával és az EU Oroszországtól való növekvő energiaellátási függésével kapcsolatban. Egy ilyen transzeurópai projekt során – többek között Oroszország politikai fejlődésének fényében – egyformán figyelembe kell venni a biztonságpolitikai, energiapolitikai és környezetvédelmi szempontokat.

Valóban úgy gondolja a Bizottság, hogy az Északi Áramlat vélhetően mérlegeli ezeket az érdekeket?

Válasz

Az Északi Áramlathoz hasonló nagyságrendű projekteknek szükségszerűen figyelembe kell venniük a biztonsági szempontokat is az energiaproblémán és természetesen a környezeti előírásokon túl.

Ez az európai érdekű kiemelt projekt, mint minden hasonló hosszúságú gázvezeték, felveti a biztonság kérdését. Az ilyen méretű ipari projekt kivitelezéséhez és működtetéséhez egyaránt bizonyos kockázatok kapcsolódnak, és az érintett üzemeltetők feladata, hogy betartva minden érvényben lévő (nemzeti, európai és nemzetközi) szabályozást, minden lépést megtegyenek, hogy a kockázatokat a lehető legkisebb mértékre csökkentsék. Általánosságban azt lehet mondani, hogy a gázvezetékek a földgáz szállításának legbiztonságosabb módját jelentik. Az a tény, hogy az Északi Áramlat egy víz alatti vezeték (mivel a projektnek ez a változata szerepel Tanács és a Parlament által elfogadott, transzeurópai energiahálózatokról szóló iránymutatásokban) lényegtelen ez esetben: számtalan „tengeri” csővezeték működik jelenleg is Európában, és működött a korábbi évtizedekben is, bizonyítva a megbízhatóságukat biztonsági szempontból ez idő alatt.

Az energiaellátás kérdése szintén nagyon fontos, különösen egy olyan időszakban, amikor erőteljesen nő a gáz iránti igény, miközben a saját készleteink fogyanak. Előrejelzések szerint az EU 2015 környékén legalább 100 milliárd m³ további földgázbehozatalra szorul évente. Ezért már több mint egy évtizede a Bizottság célkitűzése a transzeurópai energiahálózatok fejlesztése (TEN-E), ezért fogadta el a prioritást élvező összekapcsolási tervet (PPI), amely a tíz legfontosabb gázvezetékkel öleli fel, köztük az Északi Áramlatot, amelyet stratégiai fontosságúnak minősítettek az Unió gázszükségleteinek kielégítése szempontjából.

Teljes mértékben figyelembe kell venni a környezeti szempontokat is, az érvényben lévő jogi követelményeknek megfelelően. Az ENSZ/EGB⁽²⁶⁾ espoo-i jegyzőkönyvével összhangban (amelyet a kilenc balti állam és az Orosz Föderáció írt alá), az Északi Áramlat vállalat környezeti hatásvizsgálatot végez, amelynek zárójelentése várhatóan 2007 végéig elérhetővé válik. E munka körülbelül 20 nyilvános ülést foglalt magában, az érintett országok illetékes hatóságai pedig nagyjából 100 alkalommal üléseztek. Az espoo-i jegyzőkönyv szerződő feleként az Európai Közösség képviselője, a Bizottság egyike volt azoknak, akiket három ülésről értesítettek, és már értesítette az Északi Áramlatot, hogy figyelemmel kíséri az európai és egyéb nemzetközi környezetvédelmi kötelezettségek betartását.

*
* *

⁽²⁵⁾ A 2007. 04. 24-i írásbeli válasz

⁽²⁶⁾ ENSZ Európai Gazdasági Bizottság

66. számú kérdés, előterjesztette: David Martin (H-0624/07)**Tárgy: Az olaszországi idegennyelvi lektorok („Italian Lettori”) hátrányos megkülönböztetése**

Az elmúlt 25 évben az olasz egyetemeken hátrányosan megkülönböztették az idegennyelv-tanárokat. Az Európai Bíróság 2006. július 18-i ítélete sem rendezte érdemben a helyzetet. Annak fényében, hogy úgy tűnik, hogy hivatalos úton nem sikerül a problémát megoldani, milyen lépéseket tervez a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy Olaszország ne folytassa tovább a hátrányos megkülönböztetés gyakorlatát, továbbá hogyan kívánja biztosítani a Bizottság, hogy az idegennyelv-tanárokat megfelelően kárpótolják?

Válasz

A Bizottság kéri a tisztelt képviselőt, hogy tekintse át a Bizottság E-2691/07. számú kérdésre adott válaszát a volt idegennyelv-lektorok („lettori”) szerzett jogainak elismerésével kapcsolatban az egyes olasz egyetemeken.

A Bizottság emlékeztet arra, hogy az Európai Bíróság 2006. július 18-i ítéletében⁽²⁷⁾ úgy döntött, hogy az olasz hatóságok által a lektorok pályafutásának rekonstruálásáról elfogadott jogszabály nem ellentétes a közösségi joggal. Továbbá ezen ítéletet követően a Bizottság garanciákat kapott az olasz hatóságoktól, hogy e jogszabályt ténylegesen alkalmazzák.

Ebben az összefüggésben minden olaszországi jogszabály alkalmazásával kapcsolatos kérdést nemzeti szinten kell kezelni, az illetékes hatóságok előtt, ideértve a bíróságokat is. Kizárólag a nemzeti bíróságok dönthetnek arról, hogy valakinek egyedi kártérítést nyújtanak-e.

*
* *

67. számú kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0626/07)**Tárgy: Uniós részvétel az ENSZ szudáni békefenntartó erőiben**

Tud-e előzetes becslést adni a Bizottság arról, hogy a Szudánban állomásoztatott 20 000 fős ENSZ-kontingensből hány békefenntartó érkezik az EU tagállamaiból?

Válasz

A uniós békefenntartók kiküldése a tagállamok hatáskörébe tartozó kérdés; a Bizottság jelenleg nem rendelkezik az egyes tagállamok kötelezettségvállalásaira vonatkozó részletes információval.

A Bizottság tisztában van azzal, hogy Bashir szudáni elnök több alkalommal is ragaszkodott ahhoz, hogy az UNAMID-nak⁽²⁸⁾ túlnyomórészt afrikai jellegűnek kell lennie. Az ENSZ a maga részéről jelezte, hogy nem gondolja úgy, hogy a teljesen felszerelt különleges erők – különösen az önvédelemre képes szállító és műszaki egységek – iránti igény kielégíthető Afrikán kívüli országok részvétele nélkül.

*
* *

68. számú kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0632/07)**Tárgy: Nyomon követhetőségi és címkézési követelmények az Európai Unióba élelmiszert exportáló országok számára**

Mit tesz az Európai Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy az Európában az uniós élelmiszertermékekre érvényes szabályozással azonos szintű szabályozás lépjen életbe a nyomon követhetőség és címkézés szempontjából az Európai Unió területére élelmiszertermékeket exportáló országokban is?

Válasz

Az uniós jog alapján a nyomon követhetőség azt jelenti, hogy bármilyen takarmány, élelmiszer, élelmiszertermelés céljára tenyésztett állatok vagy bármilyen fogyasztásra szánt anyag végigkövethető a termelés, feldolgozás és elosztás minden szakaszában.

(27) C-119/04 sz. ügy, EBHT 2006., I-6885. o.

(28) Az ENSZ és az Afrikai Unió közös békefenntartó erője Dárfurban

A nyomon követhetőség önmagában nem teszi biztonságosabbá az élelmiszert. Ez egy kockázatkezelési eszköz, amelyet egy élelmiszerbiztonsági probléma megfékezésére szolgál.

A nyomon követhetőség kötelező az élelmiszeripari vállalkozók számára az élelmiszerlánc minden szakaszában, azaz a behozattól a kiskereskedelem szintjéig.

A kereskedelmi partnerországok exportőrei nem tartoznak a szabályozás hatálya alá, mivel az EU joga nem hatályos annak területén kívül. Ugyanakkor meg kell jegyeznünk, hogy egyes uniós élelmiszeripari vállalkozók körében bevett gyakorlat, hogy néhány nyomon követhetőségi követelmény betartására kérik kereskedelmi partnereiket.

Az élelmiszer-címkézési követelmények minden olyan élelmiszere alkalmazandók, amelyet az EU-ban forgalomba hoznak, beleértve az importált élelmiszereket is.

*
* *

69. számú kérdés, előterjesztette: Philip Claeys (H-0633/07)

Tárgy: Politikai párt betiltása Németországban

2007 augusztusának végén a polgári szabadságjogokért felelős európai biztos a Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD) betiltása mellett szólalt fel. Megjegyezte, hogy más EU-tagállamok szintén „a jobboldali szélsőségekhez kapcsolódó komoly problémákkal” szembesülnek, és kifejezetten utalt Franciaországra, Belgiumra, Dániára és Olaszországra ezzel kapcsolatban. A biztos szerint szembe kell szállni a rasszizmussal és idegengyűlölettel ezekben az országokban, és lépéseket kell tenni a megelőzésükre és a megfékezésükre egyaránt.

Mit ért a Bizottság „a jobboldali szélsőségekhez kapcsolódó komoly problémák” alatt? A Bizottság szerint mely politikai pártokra vonatkozik mindez? A Bizottság álláspontja szerint ezeket a pártokat is be kellene tiltani? Ha igen, milyen megállapítások alapján?

Válasz

A Bizottság úgy véli, hogy fontos emlékeznünk a náci által elkövetett bűnökre az áldozatok iránt tiszteletből és a jövő generációinak oktatása miatt. Bármely állásfoglalás, amely pozitív vagy hétköznapi képet fest a náci ideológiáról, így az azt hirdető és védelmező pártok politikai tevékenységében való részvétel is, ellentétes az Európai Unió értékeivel.

A szélsőséget illetően a Bizottság megismétli, hogy a rasszizmus és az idegengyűlölet összeegyeztethetetlenek azokkal az elvekkel, amelyek az Európai Unió alapul, és amelyeket osztanak a tagállamok is.

A politikai pártok ideológia alapján történő osztályozása vagy betiltásuk a tagállamokban az EK-Szerződés alapján nem tartozik a Bizottságra ruházott hatáskörök közé.

Fontos lépés a rasszizmus és idegengyűlölet elleni küzdelemben, hogy a Bel- és Igazságügyi Miniszterek Tanácsa 2007. április 19-én politikai megállapodást kötött a rasszizmus és idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni büntetőjogi fellépésről szóló kerethatározatról. A kerethatározat célja, hogy közelítse egymáshoz a rasszista és idegenellenes bűncselekményekhez kapcsolódó büntetőjogi intézkedéseket.

A jövőben bizonyos körülmények között egyes tevékenységek, beleértve ebbe a politikai pártok tevékenységét, is ezen új jogszabály alapján vizsgálhatóak.

*
* *

70. számú kérdés, előterjesztette: Maria Badia i Cutchet (H-0634/07)

Tárgy: A természettudományos oktatás reformja

Az elmúlt években számos vizsgálat világított rá a természettudományi és matematika szakos hallgatók számának riasztó csökkenésére, ami nagy mértékben az iskolák természettudományos oktatásának módjára vezethető vissza. A Bizottság felkérésére Michel Rochard által elkészített jelentés, amelynek célja, hogy felvázoljon egy megújított pedagógiát a jövő Európája számára, hatékonyabb, kutatásalapú tanítási módszerek alkalmazását javasolja az iskolákban, továbbá a folyamatban lévő tanártovábbképzések aktív elősegítését a tanárok közötti hálózatok létrehozásával párhuzamosan. A jelentés szerint „különös figyelmet kell fordítani

a lányok részvételének növelésére a legfontosabb természettudományos tárgyakban, és arra, hogy növeljük a magabiztosságukat ezekben a tárgyakban”.

Feltéve, hogy csak egy jobb tudományos kultúra teszi lehetővé a valódi tudásalapú társadalom és gazdaság kialakulását az EU-ban, és mivel úgy tűnik, hogy a természettudományos oktatás kulcsfontosságú ennek szempontjából, milyen lépéseket tervez a Bizottság tenni az Unió iskoláiban a természettudományos oktatás reformjának elősegítésére?

Válasz

A Bizottság osztja a tisztelt képviselőasszony aggodalmát a fiatalok, különösen a lányok természettudományok és matematika iránti érdeklődésének relatív visszaesésével kapcsolatban. Mindez olyan időszakban megy végbe, amikor a tudomány és technológia (S&T) területén Európának a képzett emberi erőforrás iránti egyre növekvő igényel és a szakképzett munkaerő hiányával kell szembenéznie. Ez annál is inkább probléma, mivel a matematika, a természettudományok és a technológia fontosak az európai versenyképesség és a tudásalapú társadalom szempontjából. Emellett a magasabb szintű tudományos kultúra fontos szerepet játszik nem csak a polgárok társadalmi vitákban való részvételében, hanem a jobb állásokhoz való hozzájutásukban is.

A fenti okok miatt a természettudományos és technológiai képzések iránti csökkenő érdeklődés elleni küzdelem és a területen tapasztalható nemi kiegyensúlyozatlanság kezelése az egyik elsődleges célja az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogramnak⁽²⁹⁾, amely támogatja a tagállamokat az oktatási rendszerekkel kapcsolatos kötelezettségeik teljesítésében. Ez egyben egyike a Tanács által 2003-ban⁽³⁰⁾ meghatározott, az oktatás és képzés minőségértékelését szolgáló öt viszonyítási pontnak. A „matematika, természettudományok és a technológia” része az egész életen át tartó tanulás Parlament és a Tanács 2006. évi ajánlásában⁽³¹⁾ meghatározott nyolc kulcskompetenciájának. A Bizottság 2007. augusztus 3-án elfogadott „A tanárképzés minőségének javítása”⁽³²⁾ című új közleménye hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tanárok teljes körű tantárgyi ismereteket szerezzenek, és olyan hozzáállásra, illetve pedagógiai készségekre tegyenek szert, amelyek ahhoz szükségesek, hogy felkészítsék a fiatalokat arra, hogy elfoglalják a helyüket a társadalomban és a munka világában, azaz segítsék az ajánlásban meghatározott kulcskompetenciák elsajátítását.

2001 óta a nyitott koordinációs mechanizmusok keretében a Bizottság szorosan együttműködik a tagállamokkal ezen a területen. Két jelentést készítettek az elért eredményekről, amelyek a következőket javasolták: „hatékonyabb és vonzóbb oktatási módszereket kell bevezetni, különösen abban a tekintetben, hogy a természettudományos és technológiai oktatást rendszeresebben a valós élethez és tapasztalatokhoz kapcsolják”, valamint a „tanároknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy mind szakmailag, mind módszertanilag korszerűsítsék a tudásukat”⁽³³⁾. Az ehhez kapcsolódó európai kezdeményezések feltérképezése szintén megtörtént, hogy bátorítsák a tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjét⁽³⁴⁾.

Az Eurydice, az európai oktatási információs hálózat egy 30 országra kiterjedő felmérést végzett „Természettudományos oktatás az európai iskolákban”⁽³⁵⁾ címmel. A vizsgálat hangsúlyozza a tanárok szerepét az elmélet és a gyakorlat összekapcsolásában és a gyakorlati munka fontosságát a természettudományos tárgyak tanulásában. Emellett kiemeli a nemekkel kapcsolatos tudatosság kulcsszerepét a tanárképzésben.

Az „A természettudományok oktatása ma: Megújult pedagógia Európa jövőjéért” című szakértői jelentés (a szakértői csoport elnöke Rocard úr), amelyre a tisztelt képviselőasszony utal, a tudományért és kutatásért

(29) Részletes munkaprogram az európai oktatási és képzési rendszerek célkitűzéseinek nyomon követéséről (2002. február)

http://europa.eu/eur-lex/pri/en/oj/dat/2002/c_142/c_14220020614en00010022.pdf

(30) http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/after-council-meeting_en.pdf (HL C 134., 2003. 06. 07.)

(31) HL L 394, 2006. 12. 30., 10. o.

(32) http://ec.europa.eu/education/com392_en.pdf

(33) <http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/math2004.pdf>

(34) lásd ugyanott

(35) <http://www.eurydice.org/portal/page/portal/Eurydice/showPresentation?pubid=081EN>

felelős biztos és az oktatásért, képzésért, kultúráért és ifjúságért felelős biztos közös kezdeményezése. A jelentés a meglévő, hatékonyabb természettudományos oktatást célzó európai kezdeményezéseket vizsgálja, és egy új természettudományos oktatási felfogás bevezetését sürgeti, főleg a kutatás alapú tanítási módszerek révén.

A jelenlegi elnökség alatt a Bizottság párbeszédet kezdeményezett, hogy a tagállamokkal közösen feltárják a jelentés ajánlásainak végrehajtási lehetőségeit.

A Bizottság a jövőben támogatni fogja a tagállamok kezdeményezéseit, és az oktatási rendszereik, azaz a természettudományos oktatás és tanulás modernizálásra irányuló törekvéseiket. Az egész életen át tartó tanulás programjának új eszközei számos lehetőséget kínálnak erre a célra.

A Bizottság a 7. kutatási és technológiafejlesztési keretprogramon keresztül szintén támogatja a formális és informális természettudományos oktatás erősítésére irányuló lépéseket. A 7. keretprogram „Tudomány és társadalom” című része felszólít a „fiatalok tekintetében a tudomány iránti figyelemfelkeltő, nyitott környezet” kialakítására „a tudományos nevelés minden szinten – így az iskolákban – megvalósított erősítésével, valamint a legkülönbözőbb háttérű fiatalok körében a tudomány iránti érdeklődés és az ebben való teljes körű részvétel előmozdításával.”

*
* *

71. számú kérdés, előterjesztette: Nikolaos Vakalis (H-0635/07)

Tárgy: Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100. cikke (2) bekezdésének alkalmazása Görögország esetében

Tervezi-e javasolni a Bizottság, hogy a Szerződés 100. cikke (2) bekezdése alapján a Tanács pénzügyi támogatást nyújtson Görögországnak az augusztusi halálos és katasztrofális méretű tűzvészeket követően? Mekkora az elérhető összeg maximuma, és milyen formában érkezhethet ez a támogatás? A Szerződésben említett „feltételeket” illetően milyen kritériumokat támaszthat a Tanács a támogatás odaítéléséhez?

Válasz

A dél-görögországi Evia szigetén 2007 augusztusában pusztító tűzvész okozta károk teljes és részletes értékelését még nem zárták le a görög hatóságok. A tüzeknek közvetlen veszteséget okozó hatása van a gazdasági javakra (épületek, mezőgazdasági területek, állatállomány), amely lassítja a növekedést. Más oldalról azonban a tűzvészek által sújtott régiókban az újjáépítési erőfeszítések és a térségbe irányított köz- és magánforrások pozitívan hatnak a befektetői aktivitásra a következő években. Így a görög gazdasági növekedésre gyakorolt hatás valószínűleg csökken.

A 100. cikk (2) bekezdésének lehetséges alkalmazását illetően a Bizottság megvizsgálja a helyzetet, amint elérhetővé válik a károk teljes és részletes értékelése

Más uniós szolidaritási eszközök igénybevétele mindazonáltal elképzelhető. A Bizottság elnöke és a regionális politikáért felelős biztos hangsúlyozták az érintett területeken tett látogatásukkor, hogy amint a gazdaságot és környezetet ért károkat felmérték, a Bizottság aktiválja a Szolidaritási Alapot és minden mást, ami Görögország megsegítéséhez szükséges. Továbbá az Európai Beruházási Bank felajánlotta, hogy haladéktalanul 100 millió EUR összegű keretkölcsönt tesz elérhetővé Görögország számára, mint egy, az ország végleges igényeinek figyelembevételével meghatározandó nagyobb kölcsön első részletét.

*
* *

72. számú kérdés, előterjesztette: Bill Newton Dunn (H-0646/07)

Tárgy: Környezeti hatásvizsgálat

Volna szíves megerősíteni a Bizottság, hogy a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv 5. cikkének (3) bekezdése szerint a Natura helyeken zajló vagy azokat érintő fejlesztési kérelmekhez kapcsolódó hatásmérséklő javaslatokat nyilvános konzultációra elérhetővé kell-e tenni a környezeti tanúsítvány függelékeként, mielőtt bármilyen döntést hoznának a kérelemmel kapcsolatban, és hogy az Egyesült Királyságban szokásos gyakorlat, miszerint az első engedély kiadása a közvélemény tájékoztatását megelőzően, amelyet a második engedély követ, jogilag érvénytelen-e?

Válasz

A környezeti hatásvizsgálatról szóló módosított irányelv⁽³⁶⁾⁽³⁷⁾⁽³⁸⁾ 5. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdése szerint a beruházó által nyújtott információknak többek közt tartalmaznia kell „a jelentős kedvezőtlen hatások elkerülésére, csökkentésére és – lehetőség szerint – ellensúlyozására tervezett intézkedések” leírását; a 3. cikk első francia bekezdése előírja, hogy a környezeti hatásvizsgálat megfelelő módon azonosítja, leírja és értékeli az „állat- és növényvilágra” vonatkozó közvetlen és közvetett hatásokat, ami természetesen a Natura 2000 területekre is vonatkozik, ha ezeket az szóban forgó fejlesztés hátrányosan érintheti.

Ugyanezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerint „a projektben várhatóan érintett hatóságok lehetőséget kapnak véleménynyilvánításra az engedélyezési kérelemmel kapcsolatban” az 5. cikk alapján biztosított információk alapján; ezeket az információkat a lakosság számára is elérhetővé kell tenni, akik „jogosultak észrevételeik és véleményük kifejezésre juttatására, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok számára erre minden lehetőség nyitva áll, mielőtt az engedélyezési kérelemről a határozatot meghozzák” (6. cikk (4) bekezdés).

Így egyértelmű, hogy a közvéleménynek és az illetékes környezetvédelmi hatóságoknak korai és valódi lehetőséget kell biztosítani, hogy részt vehessenek a környezetvédelmi döntéshozatali eljárásban, mielőtt az engedélyt megadnák.

Ezt az Európai Bíróság is megerősítette a C-201/02 számú Delena Vells ügyben hozott 2004. január 7-i ítéletének⁽³⁹⁾ 52. pontjában, leszögezve, hogy „ha a nemzeti jog több szakaszból álló engedélyezési eljárást ír elő, ahol az egyik szakasz az alaphatározat és a másik a végrehajtási határozat, amely nem haladhatja meg az alaphatározat által meghatározott paramétereket, a projekt által várhatóan a környezetre gyakorolt hatásokat elvileg az alaphatározatra vonatkozó eljárás során kell azonosítani és megvizsgálni. Ha azonban ezek a hatások csak a végrehajtási határozatra vonatkozó eljárás során azonosíthatók, akkor e vizsgálatot az utóbbi eljárás során kell elvégezni”.

*
* *

73. számú kérdés, előterjesztette: Anna Hedh (H-0648/07)

Tárgy: Alkohol

A Bizottság szerint egyértelmű a kapcsolat az alkoholfogyasztás és a közegészségügy között. Mint azt Kyprianou biztos kifejtette szeptember 5-én a Parlament előtt mondott beszédében, Európában évente 100 000 ember hal meg alkohollal összefüggő betegségben vagy sérülésekben. Az alkohol 125 milliárd euróba kerül évente, így az EU-t terhelő társadalmi költségei hasonló nagyságrendűek lehetnek, mint a dohányzásé. A Svédországban használt irányadó szint arra vonatkozóan, hogy a határon átszállított alkoholt magán- vagy kereskedelmi célra szánják, jelenleg 230 liter alkoholtartalmú ital importszállítmányonként. Az alkohollal kapcsolatos svéd politika több elemből épül fel, amelynek egyike az, hogy magasak a jövedéki adók, és így a beszerzési árak is. Azonban nagyban gyengíti ezt az eszközt, hogy a jelenlegi uniós szabályozás lehetővé teszi nagy mennyiségű alkohol behozatalát más tagállamokból, amelyek nem ugyanezt a politikát alkalmazzák. A Bizottság szerint az alkoholfogyasztás és az egészség közötti egyértelmű kapcsolatra tekintettel közegészségügyi alapon csökkentheti-e Svédország a saját irányadó szintjét, anélkül, hogy megsértené az uniós jogszabályt? A Szerződés 30. cikke vagy bármely más cikke alapján saját korlátozó alkoholpolitikája részeként Svédország alkalmazhat-e eltérő behozatali korlátozásokat?

Válasz

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő alkoholfogyasztással kapcsolatos aggodalmait, ezért 2006. október 24-én elfogadott egy közleményt az alkohollal kapcsolatos károk csökkentéséről. Azonban a tagállamok túlnyomó többsége nem tartja helyénvalónak, hogy az alkoholfogyasztás mérséklését a jövedéki adók révén érik el, többek közt azért, mert a felnőttek a mértékletes, felelős fogyasztást nem tekintik az egészségre

⁽³⁶⁾ A Tanács 85/337/EKG irányelve (HL L 175., 1985.7.5.)

⁽³⁷⁾ Módosította a 97/11/EK tanácsi irányelv (HL L 73., 1997.3.14.)

⁽³⁸⁾ Módosította a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 156., 2003.6.25.)

⁽³⁹⁾ HL C 47., 2004.02.21.

károsnak, illetőleg általánosságban véve nem idéz elő társadalmi problémát. Svédország más politikát követ ebben az ügyben. Az ilyenfajta mérlegelés a tagállamokra van bízva.

A belső piacra irányadó elvekkel összhangban a 92/12/EGK irányelv 8. cikke meghatározza, hogy azok a magánszemélyek, akik alkoholt kívánnak vásárolni egy másik tagállamban, megtehetik azt, feltéve ha az árut az egyén saját felhasználására szállítja és tartja. A tisztelt képviselő által említett irányadó szintet ezen irányelv 9. cikke határozza meg, összesen 230 liter, különböző kategóriába sorolható alkoholtartalmú italban (ebből csak 10 liter égetett szesz). A rögzített irányadó szintek célja, hogy segítséget nyújtsanak annak megállapítására, hogy a termékek az egyén saját céljaira szolgálnak, és nem vonatkozik rá a rendeltetési tagállam vámjá, vagy pedig hogy kereskedelmi célra szánták-e – ez esetben vámot kell fizetni. Így a 9. cikkben meghatározott számokat nem szabad engedményként értelmezni. Mindazonáltal a tagállamok nem határozhatnak meg a 9. cikkben meghatározottnál alacsonyabb irányadó szinteket.

A Szerződés 30 cikkével kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy a 92/12/EGK irányelv 8. cikke a 9. cikkel összefüggésben értelmezve kimerítően foglalkozik a kérdés tárgyával, azaz termékek importálásával egy adott tagállamból egy másikba, adófizetési kötelezettség nélkül az utóbbiban. Ezek a rendelkezések figyelembe veszik a tagállamok érdekét, hogy a más tagállamból a területükre szállított termékekre kiszabják saját adóikat. Ez az érdek kapcsolódhat az adóbevételi okokhoz vagy más politikai indokhoz, mint például az egészség védelme. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy először is az ezekhez a szabályokhoz kapcsolódó harmonizációs rendszer nem határoz meg maximális adómértéket, így a tagállamok a saját nemzeti adók mértékét bármilyen, a minimum szinttel egyenlő, vagy annál nagyobb szinten meghatározhatják, például egészségvédelmi okokból. Másodsorban emlékeztetni kell arra is, hogy ebben a kérdésben több tagállam, közöttük Svédország is átmeneti rendszert alkalmazhat. E rendszerek eltérnek a 8. és 9. cikktől, figyelembe véve az érintett államok sajátos helyzetét⁽⁴⁰⁾, amely különösen a közegészségügyi politika területén⁽⁴¹⁾ nyilvánul meg. A rendszerek 2003. december 31-én lejártak (Svédország esetében lásd a 92/12/EGK irányelv 26. cikke (3) bekezdését).

Összegezve tehát az egyes tagállamokból más tagállamokba történő magáncélú behozatalra vonatkozó adózási szabályok alkalmazása közösségi szinten van szabályozva, figyelembe véve a célországok esetleges egészségügyi politikáját is. Ennek következtében a tagállamok nem jogosultak az EK-Szerződés 30. cikkét alkalmazni abból a célból, hogy egyoldalúan szigorúbb szabályozást fektessenek le és alkalmazzanak.

*
* *

74. számú kérdés, előterjesztette: Paulo Casaca (H-0649/07)

Tárgy: Kolerajárvány az iraki Kurdisztánban

Tekintetbe véve a rendkívül súlyos kolerajárványt, amely jelenleg iraki Kurdisztánt sújtja, a régió hatóságai nemzetközi segítséget kértek. Reagál-e a Bizottság a kérésükre?

Válasz

A Bizottságot aggasztja az iraki Kurdisztánban kitört kolerajárvány, és szoros figyelemmel kíséri a helyzetet. Mint arról az Egészségügyi Világszervezet beszámolt, az egészségügyi miniszter vezetésével magas szintű bizottságot hoztak létre, és megtették a szükséges intézkedéseket. A halálozási ráta a jelentések szerint kevesebb 1%-nál, ami arra utal, hogy a betegek kezelését ellenőrzés alatt tartják.

Az Egészségügyi Világszervezet hangolja össze a járvány kitörésére adott választ. Ennek részeként a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága a Humanitárius Segélyek Hivatalának pénzügyi támogatásával (DG ECHO), infúziókat adományozott a helyi egészségügyi minisztérium illetékeseinek.

Ezenkívül 2004 óta a Bizottság rendszeresen támogatja az iraki egészségügyet a Iraki Nemzetközi Újjáépítési Alapon keresztül, az ENSZ Fejlesztési Csoport – Iraki Letéti Alap (UNDG – ITF) D klaszterét az egészségügyre

⁽⁴⁰⁾ Svédország esetében a csatlakozási szerződés 1996. december 31-ig átmeneti időszakot írt elő. Ezt az időszakot a 96/99/EK irányelv (HL L 8., 1997.1.11.) és a 2000/44/EK irányelv (HL L 161., 2000.7.1.) hosszabbította meg, mindkét irányelv módosította a 92/12/EGK irányelv 26. cikkét.

⁽⁴¹⁾ A 96/99/EK irányelv (5) preambulumbekzdése és a 2000/44/EK irányelv (2) preambulumbekzdése utal arra, hogy Svédország „az érintett termékekre – egyrészt mivel ez egy fontos bevételi forrás, másrészt egészségügyi és szociális megfontolások miatt – hagyományosan magas jövedéki adókat alkalmaz”.

és az élelmezésre fordítják. Ebbe 2007 júniusában 12 millió EUR új hozzájárulást utaltak át, hogy a helyi egészségügyi hatóságok felkészülhessenek az ilyen vagy egyéb veszélyekre, amelyek közegészséget fenyegetik.

*
* *

75. számú kérdés, előterjesztette: Bogusław Sonik (H-0650/07)

Tárgy: A keresztény kisebbségek helyzete a Közel-Keleten és a Maghreb-térségben

Fel szeretném hívni a figyelmet a jelenlegi közel-keleti és a Maghreb-országokban tapasztalható helyzetre, amelynek következtében a keresztények egyre inkább veszélyben érzik magukat. Ennek egyik oka az iszlám radikalizmus erősödése. Emiatt sok keresztény kivándorol. Az évszázadok óta Irakban élő keresztény közösség van a legrosszabb helyzetben: tagjai gyakran áldozatai az országon végigsöprő terrorhullámnak. A libanoni háború ideje alatt az országban élő keresztény közösség szenvedett, pedig semmi közük nem volt a Hezbollahhoz. Egyiptomban a keresztények a kormányzat és az iszlám radikálisok konfliktusának áldozatai. Augusztusban két, a Közel-Keleti Keresztény Szövetséghez tartozó keresztény aktivistát tartóztattak le, azzal vádolva őket, hogy az iszlámot támadó nézeteket hangoztattak. Algériában a kormány korlátozta a nem iszlámok vallásgyakorlási jogait, és ennek közvetlen hatása volt az országban élő keresztényekre.

Milyen lépéseket tett a Bizottság, hogy növelje a keresztények biztonságát a térségben?

Tervezi-e, hogy kifogást emel azon országok kormányfőinél, amelyekben az üldöztetések folynak?

Készít-e a térségben élő keresztény kisebbségek helyzetének javítását célzó programokat az euro-mediterrán partnerség keretén belül?

Válasz

A Bizottság szeretne köszönetet mondani a tisztelt képviselőnek a keresztény kisebbségek közel-keleti és maghreb-térségbeli helyzetére vonatkozó kérdéséért.

A Bizottság teljesen tudatában van a leírt korlátozásoknak, amelyekkel a keresztények, de más vallási kisebbségek is kénytelenek szembenézni a térség több országában. A tagállamokkal együtt szorosan figyelemmel követi az emberi jogok és a demokrácia helyzetét a régióban, így a vallásszabadság tiszteletben tartását és a vallási kisebbségek védelmét is.

Az EU aktív párbeszédet folytat a gondolati, lelkiismereti és vallásszabadságról a térség számos országával, és az érintett országokkal folytatott politikai találkozókra is felveti ezeket és más emberi jogi kérdéseket. Diplomáciai lépéseiben és nyilvános nyilatkozataiban hangot ad aggodalmának a vallásszabadsággal és az ahhoz kapcsolódó intoleranciával és megkülönböztetéssel szemben, emlékeztetve a partnerországokat a nemzetközi jog alapján rájuk háruló kötelezettségekre, amelyek mindenféle hátrányos megkülönböztetést tiltanak.

Emellett az EU aktívan igyekszik előmozdítani az emberi jogok védelmének ügyét az európai szomszédsági politika (ENP) keretein belül. Az Egyiptommal közösen létrehozott ENP cselekvési terv céljai közé tartoznak az emberi jogok védelmének elősegítése minden szempontból, a kultúrák és vallások közötti párbeszéd erősítése, az intolerancia, a megkülönböztetés, a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelem összehangolása, valamint a vallások és kultúrák tiszteletben tartásának elősegítése. Hasonlóképpen a Libanon számára kidolgozott ENP cselekvési terv hangsúlyozza a kisebbségi jogok védelmének fontosságát, valamint a megkülönböztetés, rasszizmus, idegengyűlölet és fajgyűlölet elleni küzdelem fontosságát. Sajnálatos módon Algériával még nincs ENP cselekvési terv.

Ami a Bizottság segélyprogramjait illeti, a Bizottság az EIDHR (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze) keretein belül számos emberi jogi és demokráciával kapcsolatos projektet finanszírozott a hátrányos megkülönböztetés és a kisebbségekkel kapcsolatos kérdések kezelése terén, és a jövőben is folytatni fogja ezt. Emellett a MEDA program⁽⁴²⁾ támogatást nyújtott nemzeti emberi jogi stratégiák megalkotásához és az emberi jogokkal foglalkozó nemzeti intézmények létrehozásához.

*
* *

(42) A gazdasági és pénzügyi együttműködés eszköze az euro-mediterrán partnerség keretein belül

76. számú kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0652/07)**Tárgy: Élelmiszer-adalékanyagok**

Egy, a brit Élelmiszerbiztonsági Hatóság által végzett, és a Lancet című orvosi folyóiratban közölt tanulmány eredményei szerint több élelmiszer-adalékanyag, többek közt az E110, az E102, az E122, az E124, az E211, az E104 és az E129 összefüggésben lehet a hiperaktív viselkedéssel, és hátrányosan befolyásolhatja a gyermekek viselkedését.

Ezen eredmények alapján kifejtene a Bizottság, hogy válaszként ezekre a riasztó eredményekre milyen lépéseket tett, illetve tesz a jövőben, hogy felülvizsgálják minden EU által engedélyezett élelmiszer-adalékanyag biztonságosságát?

Válasz

A Bizottság ismeri a „The Lancet” című tudományos folyóiratban megjelent munkát, amely szerint egyes élelmiszer-adalékanyagok fogyasztása hatással lehet a gyermekek hiperaktív viselkedésére.

A Bizottság felkérte az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságot (EFSA), mint az európai kockázatértékelő testületet, hogy vizsgálja meg a tanulmány eredményeit és minden olyan kapcsolódó információt, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, és nyilvánítson véleményt amint lehetséges.

Az EFSA véleménye alapján mérlegeli majd a Bizottság az esetleg szükséges további intézkedéseket.

Az élelmiszer-adalékanyagok Európai Unión belüli engedélyezése előtt értékelni kell azok biztonságosságát. Így minden, az Európai Unióban engedélyezett élelmiszer-adalékanyagot korábban értékelték vagy az EFSA, vagy az élelmiszerügyi tudományos bizottság (SCF). Emellett a Bizottság minden adalékanyagot folyamatosan figyelemmel kísér, és felkéri az EFSA-t, hogy vizsgáljon ki minden olyan új megállapítást, amely esetlegesen megváltoztathatja a korábbi értékelés kimenetelét.

Továbbá az élelmiszer-adalékanyagokról szóló javaslatokhoz kapcsolódóan – amely része a Bizottság élelmiszerjavító anyagokról szóló javaslatcsomagjának – a Bizottság felkérte az EFSA-t, hogy értékeljen újra minden jelenleg engedélyezett élelmiszer-adalékanyagot. Ez az újraértékelés jelenleg folyik, és az EFSA éppen az engedélyezett élelmiszerszínezékek újraértékelését végzi.

*

* *

78. számú kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0658/07)**Tárgy: EU-kutatások az öngyilkosság megelőzésével kapcsolatban**

Szeptember 10-e az Öngyilkosság Megelőzésének Világnapja. Ez arra emlékeztet minket, hogy az öngyilkosság okozta halál kérdése sürgős intézkedést igényel.

Európában évente 58 000 ember követ el öngyilkosságot. Saját hazámban, Írországban az öngyilkossági ráta megduplázódott az 1980-as évek eleje óta, így immár évente átlagosan 495 haláleset öngyilkosság miatt következik be.

Az öngyilkosság az egyik vezető halálok a fiatalok között. Az összes öngyilkosság körülbelül 14%-a érinti a 15–24 éves korcsoportot, ezen belül a fiatal férfiak különösen veszélyeztetettek.

Hogyan támogatja a Bizottság az öngyilkosság okaival kapcsolatos kutatásokat és a megelőzéssel kapcsolatos stratégiák értékelését EU-szerte?

Válasz

A legutóbbi bővítés után az öngyilkosság okozta halálozások száma évente körülbelül 60 000 az Európai Unióban. A becslések szerint ennél tízszer többen kísérelnek meg öngyilkosságot. Az öngyilkossági ráta egyes tagállamokban a legmagasabbak között van a világon. Ugyanakkor bizonyított, hogy a megelőző intézkedések csökkenthetik az öngyilkossági arányszámokat. Így a szuicid viselkedés elleni küzdelem a közegészségügy egyik prioritása kell, hogy legyen.

A Bizottság nem tétlenkedik. Társfinanszírozója a Depresszióellenes Európai Szövetségnek (EAAD) a közegészségügyi programján keresztül. A depresszió az öngyilkosság egyik fő oka, és számos depresszióellenes regionális hálózatot hoztak létre Európa-szerte.

Másodsorban a 7. kutatási és technológiafejlesztési keretprogram keretében nemrégiben zárultak le a kérdéshez kapcsolódó ajánlattételi felhívások „Az európai országok közötti és azokon belüli öngyilkosság megelőzési stratégiák értékelése” és a „Hangulatzavaroktól a kísérleti modellekig” témákban. A benyújtott ajánlatok a szokásos értékelési eljárásokon esnek majd át.

*
* *

79. számú kérdés, előterjesztette: Alain Hutchinson (H-0660/07)

Tárgy: A szociális lakások felújítási költségeinek támogathatósága a strukturális alapok keretében

Az ERFA-ról szóló új 1080/2006/EK rendelet⁽⁴³⁾ a lakásberuházási kiadások támogatását kizárólag az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén vagy azután csatlakozott tagállamai számára teszi lehetővé. Eltekintve attól a tényről, hogy a csatlakozási dátumot, és nem az adott tagállam vagy régió társadalmi-gazdasági helyzetét kritériumként megszabni megdöbbentő, az is vitatható ebben a rendeletben, hogy Európa-szerte sok városban és régióban súlyos problémát jelent a lakáshozzáférés, amelyek nem mind az új tagállamokban helyezkednek el. Ezzel kapcsolatban kétségtelenül az a legfontosabb, hogy az európai kohéziós célkitűzés folytatása érdekében mindenhol lehetővé kell tenni a beavatkozást, ahol arra szükség van. Ezzel összhangban 2007. május 10-én a Parlament elfogadta a P6_TA(2007)0183 állásfoglalást a lakhatásról és regionális politikáról (2006/2108(INI)), amelyben kéri, hogy minden tagállamra terjesszék ki a szociális lakások felújítását támogató közösségi alapokhoz való hozzáférést a kohéziós politikára irányadó rendeletek következő felülvizsgálatakor. Kifejtené a Bizottság, hogy milyen intézkedéseket tervez előterjeszteni, hogy eleget tegyen a Parlament kérésének?

Válasz

A Bizottság megerősíti azokat az információkat, amelyeket már továbbított a Parlamentnek a 2007. május 10-én elfogadott, lakhatásról és regionális politikáról szóló P6_TA(2007)0183 sz. állásfoglalás⁽⁴⁴⁾ nyomán követésének részeként.

A Bizottság nem tervezi a kohéziós politikára irányadó szabályok felülvizsgálatát, amelyek 2013 végéig érvényben maradnak. Annak kérdése, hogy az összes tagállamra kiterjedjen-e a lakásberuházási kiadások támogathatósága, a megfelelő időben, a 2013 utáni kohéziós politika reformjáról szóló tárgyalások során kerül megvitatásra.

*
* *

80. számú kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0663/07)

Tárgy: Közegészségügyi veszély az Asopos folyó vizének szennyezése miatt

Attika és Boeotia városaiban és régióiban élők tízezrei mérgezett vizet használnak, mivel a talajvíz és az említett térséget ellátó források hat vegyértékű krómmal, nitráttal, klórral és ólommal szennyezettek, amelyeket kimutattak az Asopos folyó vízgyűjtő területén. Az 1996 utáni görög kormányoknak súlyos felelősségük van ebben, mivel az illetékes hatóságoknak az ipari hulladék ellenőrizetlen lerakása miatt folyamatosan növekvő talajvízszennyezésről szóló figyelmeztetései ellenére sem tették meg a közegészség védelmének szempontjából fontos intézkedéseket.

Megmondaná-e a Bizottság, hogy szándékozik-e megvizsgálni az intézkedéseket és cselekvéseket finanszírozni, hogy segítsen megvédeni a közegészséget és biztosítani e régiók számára az egészséges ivóvizet, megtisztítani a talajvizet és megvédeni azt az ipari szennyezéstől, továbbá kutatásokat folytatni az e régiókban élőket érintő közegészségügyi következményekről és a szennyezés továbbterjedésének kockázatáról?

(43) HL L 210, 2006. 07. 31., 1. o.

(44) 2006/2108(INI)

Válasz

A vízügyi keretirányelv⁽⁴⁵⁾ (WFD) megköveteli a tagállamoktól, hogy 2004-ig mérjék fel az emberi tevékenységek vízre gyakorolt hatását. Eddig az időpontig Görögország nem végezte el a vízügyi keretirányelv által előírt megfelelő környezeti szempontú értékelést, ezért a Bizottság jogsértési eljárást indított a vízügyi keretirányelv 5. cikke (1) bekezdésének és 15. cikke (2) bekezdésének teljesítéséhez kapcsolódóan, amelyet 2007. március 21-én nyújtott be a Bírósághoz.

A görög hatóságok által a vízügyi keretirányelvhez kapcsolódóan szolgáltatott korlátozott mennyiségű információ igazolja a szerves szennyező anyagok és tápanyagok (foszfor és nitrátok) magas koncentrációját az Asopos folyóban, ami az ipari és szennyvízkibocsátásnak és a mezőgazdasági tevékenységnek tudható be.

A Bizottság tovább vizsgálja az ügyet és kiegészítő információkat kér a görög hatóságoktól az Asopos vízgyűjtőjének helyzetéről, különösen az ivóvíz minőségét illetően.

Az Európai Unió finanszírozási eszközei, mint például a Kohéziós Alap⁽⁴⁶⁾, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap⁽⁴⁷⁾ és az Európai Regionális Fejlesztési Alap⁽⁴⁸⁾ lehetőséget nyújtanak a vizeink minőségének védelmére és javítására szolgáló intézkedések széles körének támogatására – a tervezéstől és értékeléstől kezdve az operatív intézkedésekig. Ugyanakkor a tagállamok felelőssége, hogy e támogatható intézkedések közül kiválasszák saját prioritásait és projektjeiket.

*
* *

81. számú kérdés, előterjesztette: Bastiaan Belder (H-0665/07)

Tárgy: Szabálytalanságok az ISO keretében végzett nemzetközi szabványosítással kapcsolatos döntéshozatalban

Tudatában van-e a Bizottság az ISO keretében végzett nemzetközi szabványosítással kapcsolatos döntéshozatal során az utóbbi időben tapasztalható szabálytalanságoknak, a zsarolásoknak, a szavazatvásárlásoknak és a nemzeti szavazóbizottságokra történő helytelen nyomásgyakorlás egyéb formáinak?

A Bizottság szerint jelentősen át kell-e alakítani az ISO eljárásait, hogy jobban illeszkedjen az olyan vitatott szabványok kezeléséhez, mint például az OOXML?

Ha igen, milyen változtatásokat fog a Bizottság javasolni a tagállamokkal, más részt vevő országokkal, valamint a nemzeti bizottságokkal folytatott konzultáció során?

Tervez-e szankciókat a Bizottság azon vállalatok ellen, amelyek visszaélnék a piaci helyzetükkel, hogy európai cégeket akarataik ellenére efféle gyakorlatokba vonjanak be vagy más szállítókat és a nyílt forráskódú alkalmazásokat versenyhátrányba hozzanak?

Lásd például: <http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7183/469>

Válasz

A kérdés egy, a Nemzetközi Szabványügyi Szervezetenél (ISO) folyamatban lévő döntéshozatali eljárásra utal, amelyet az egyes érdekelt felek határozott álláspontja következtében éles viták öveznek.

A Bizottság tudatában van annak, hogy mind a nemzeti, mind a nemzetközi szintű döntéshozatali folyamattal kapcsolatban szabálytalanságokról számolt be a média. Ugyanakkor a Bizottság közvetlenül nem részese

(45) Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK módosított irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000. 12. 22.)

(46) A Kohéziós Alap létrehozásáról és a 1164/94/EK rendeletet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1084/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 210., 2006. 07. 31.)

(47) A Tanács 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról (HL L 277., 2005. 10. 21.)

(48) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. július 5-i 1080/2006/EK rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és az 1783/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 210., 2006. 07. 31.)

sem az ISO működésének, sem irányításának, ezért nincs abban a helyzetben, hogy megvizsgálja az állítólagos helytelen magatartást.

Az ISO egy független nemzetközi szabványügyi szervezet. A megfelelő működése elsősorban a tagjai, a nemzeti szabványügyi testületek felelőssége, és nekik kell megvizsgálniuk a jelentett szabálytalanságokat és megfontolni a lehetséges nyomon követést.

Általánosságban véve a nemzetközi szabványosítás megfelelő működése fontos az EU szabványügyi politikája számára. Ezért a Bizottság arra buzdítja az ISO-t és más elismert szabványügyi testületeket, hogy tartsák tiszteltben a Kereskedelmi Világszervezet elveit a nemzetközi szabványosítással kapcsolatban, azaz az átláthatóságot, nyitottságot, az integrációt, a pártatlanságot és konszenzust, a hatékonyságot, a relevanciát és koherenciát.

A Bizottság arra számít, hogy az ISO és tagjai teljes mértékben alkalmazzák ezeket az elveket a döntéshozatali eljárásaik során. Az európai szabványügyi szervezetek és a Bizottság közötti együttműködési megállapodás alapján a Bizottság arra számít, hogy az európai szabványügyi testületek szintén tiszteltben tartják ezeket az elveket.

A Bizottság elkötelezett a teljesítményen alapuló verseny biztosítása mellett. Emiatt fontos, hogy a szabványosítási folyamatok nyitott és átlátható eljárások legyenek, amint azt az EK-Szerződés 81. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról szóló bizottsági iránymutatások⁽⁴⁹⁾ 159–178. bekezdése is hangsúlyozza.

*
* *

82. számú kérdés, előterjesztette: Diamanto Manolakou (H-0667/07)

Tárgy: Társadalombiztosítási orvosok biztosítás nélkül

Kilencszáz orvos, akik a görög társadalombiztosítási intézetnek (IKA) dolgoznak, és több tízezer más közalkalmazott túszja a saját szerződésének, mindenféle munkahelyi biztonság és biztosítás nélkül, annak ellenére, hogy határozatlan időre és tartósan foglalkoztatják őket. A szervezetnél 5500 orvos biztosítását nem fizetik, annak ellenére, hogy több éve dolgoznak, és a szerződésüket határozatlan idejűre módosították, szemben más kollegáikkal.

Megteszi-e a Bizottság a szükséges lépéseket, hogy véget vessen ennek a nem szokványos, de régóta fennálló helyzetnek, és hogy biztosítsa, hogy az IKA alkalmazásában álló orvosok teljes munkaügyi, biztosítási és nyugdíjjogosultságokhoz jussanak, és minden állandó jelleggel és tartósan foglalkoztatott munkavállaló szerződését határozatlan idejűre változtassák?

Válasz

A tisztelt képviselő által benyújtott kérdés két témát is felvet.

Az első, hogy milyen intézkedéseket tervez a Bizottság, hogy az állandó munkakörben foglalkoztatott munkavállalók határozott idejű szerződéseit határozatlan időre szóló szerződésre változtassák. Ezzel kapcsolatban a Bizottság kéri a tisztelt képviselőt, hogy tekintse át a Papadimoulis úr által előterjesztett H-0532/07 számú szóbeli kérdésre adott választ⁽⁵⁰⁾.

A második kérdés arra az állításra vonatkozik, hogy az IKA által állandó szerződéssel foglalkoztatott orvosok azután, miután a korábbi, határozott idejű szerződéseiket állandóra változtatták, semmilyen biztosítási ellátásban nem részesülnek. A Bizottság nem tud több információt adni a tisztelt képviselő által megadott információ alapján.

*
* *

⁽⁴⁹⁾ Lásd: http://eur-ex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2001/c_003/c_00320010106en00020030.pdf

⁽⁵⁰⁾ 2007. 04. 09-i szóbeli válasz

83. számú kérdés, előterjesztette: Anne Van Lancker (H-0669/07)**Tárgy: Jelentés az EU tagállamaiban tapasztalható rasszizmusról és idegengyűlöletről**

Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének rasszizmusról szóló jelentése szerint az embereket még mindig gyakran hátrányosan megkülönböztetik a származásuk alapján, annak ellenére, hogy ezt két irányelv (2000/78/EK⁽⁵¹⁾ és 2000/43/EK⁽⁵²⁾) is tiltja. Belgiumban a hátrányos megkülönböztetés leginkább a foglalkoztatás területén fordul elő. A szóban forgó irányelvek számos jól működő nemzeti testületet hoztak létre az ilyen panaszok kezelésére, ez azonban gyakran nem vezet szankciók alkalmazásához. Több országban a panaszokkal foglalkozó testületek még létre sem jöttek, annak ellenére, hogy ezt a 2000/43/EK irányelv előírja. Értésült-e a Bizottság a jelentésről? Lát-e a Bizottság lehetőséget olyan sürgős intézkedésekre, amelyek támogatják a tagállamokat a származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés visszaszorításában? Vannak-e a Bizottságnak arra vonatkozóan javaslatai, hogy a Bizottság által a megkülönböztetéssel kapcsolatban kidolgozott irányelvek betartását javítsa?

Válasz

A Bizottság ismeri az Alapjogi Ügynökség által megjelentetett, az EU tagállamaiban tapasztalható rasszizmusról és idegengyűlöletről szóló jelentést.

A Bizottság nagy hangsúlyt fektet a 2000/43/EK irányelv, a faji egyenlőségről szóló irányelv tagállamok általi megfelelő átültetésére. A Bizottság részletesen megvizsgálta a tagállamok jogalkotását, és úgy döntött, hogy 2007. június 27-én indokolással ellátott véleményeket küld 14 tagállamnak. Ami a tagállamok által kötelezően felállítandó „egyenlőségi testületeket” illeti, mindössze két tagállamban nem jöttek létre ezek a hátrányos megkülönböztetés áldozatait segítő testületek. A Bizottság felvette a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal ebben az ügyben.

A nemzeti hatóságok azzal biztatták a Bizottságot, hogy a nemzeti jogszabályok az eddiginél nagyobb mértékben fognak megfelelni az EU megkülönböztetéssel szembenes irányelveinek.

A Bizottság számos intézkedést tesz arra, hogy hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemre buzdítsa a tagállamokat. Például számos kezdeményezést finanszíroz, amelyek célja megelőzni vagy csökkenteni a hátrányos megkülönböztetést, mint például a tudatosság erősítése, a sztereotípiák elleni küzdelem, képzések a nem kormányzati szervezetek, szakszervezetek és a jogi szakma számára, és a bevált gyakorlatok cseréje az egyenlőségi testületek között. Ezek alapvető részei az EU jogi kereteinek.

*

* *

84. számú kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0672/07)**Tárgy: Az EU és Kína között bizonyos textilipari és ruházati termékek behozataláról létrejött úgynevezett „egyetértési nyilatkozat” lejárt**

Ahogy arra az év során többször rámutattunk, bizonyos kínai textilipari és ruházati termékek uniós tagállamokba irányuló importjáról szóló úgynevezett „egyetértési nyilatkozat”, amelyet 2005. június 10-én kötöttek, és a Kínából importált körülbelül 35 termékkategóriából tízet ölel fel, 2007. december 31-én lejár.

E megállapodás, ha csak korlátozott formában is, de tartalmaz bizonyos védintézkedéseket a kínai kivittel kapcsolatban, ugyanakkor nem érinti a más harmadik országokból az EU-ba irányuló importot.

Az ágazatban egyre több szervezet figyelmeztetett arra, hogy intézkedésekre van szüksége az EU-ba irányuló és exponenciálisan növekvő textilipari és ruházati import korlátozása érdekében – így elkerülve a 2005-ös események megismétlődését –, például meghosszabbítva a jelenleg érvényes korlátozásokat és új kategóriákra alkalmazva őket, hasonlóan a Kínával és az Egyesült Államokkal kötött megállapodásokhoz.

Az importkorlátozásokhoz is kapcsolódva milyen intézkedésekről döntenek, hogy védjék a termelőkapacitást és a munkahelyeket a textil- és ruházati iparban, abban az ágazatban, amely mind társadalmi, mind gazdasági szempontból fontos szerepet tölt be az EU-ban, különösen a kevésbé fejlett régiókban, ahol ezek a gazdasági szektorok koncentrálnak?

(51) HL L 303., 2000. 12. 02., 16. o.

(52) HL L 180., 2000. 07. 19., 22. o.

Válasz

A textilipar, egész pontosan a Kínával folytatott textilkereskedelem kulcsfontosságú része a Bizottság tennivalóinak 2007 végéig. Ebben az összefüggésben a Bizottság folyamatosan foglalkozott az európai ipar érdekeivel, és védte azokat.

Az EU piacához való gyakorlatilag szabad hozzáférés mellett az exportorientált uniós textil- és ruházati ipar rendkívül magas vámtarifákkal és nem tarifális akadályokkal néz szembe, amelyek akadályozzák a legfontosabb piacokra való bejutást, ezáltal csökkentik az iparág lehetőségeit, hogy növelje a versenyképességét. A magas szintű csoportban elért eredmény, azaz a „piacra jutási cselekvési terv” (MAAP) rendkívül értékes. A Bizottság folytatja ennek a cselekvési tervnek a végrehajtását a két- és többoldalú találkozókra, hogy jobb piaci jutási lehetőségeket érjen el. Tovább folytatódnak a tarifális és nem tarifális akadályok (NTB-k) csökkentésére vagy megszüntetésére tett próbálkozások a kétoldalú tárgyalások és eszközök, vagy más, a Kereskedelmi Világszervezethez kapcsolódó eszközök kapcsán.

A kínai textiliparral kapcsolatban a Bizottság szeretné megismételni, hogy az EK és Kína között 2005 júniusában Sanghajban aláírt egyetértési nyilatkozat alapján a tíz textilipari és ruházati kategóriára vonatkozó, kölcsönösen megállapított importkorlátozások 2007. december 31-én megszűnnek. A Bizottság teljes mértékben tudatában van a textilipari ágazatnak az EU iparában betöltött fontosságával és az egyes tagállamok és régiók ágazathoz kapcsolódó érdekeivel. Ugyanakkor a Bizottságnak nem áll szándékában 2007 utánra kiterjeszteni az egyes textil- és ruhaipari kategóriákra vonatkozó importkvótákat.

Az egyetértési nyilatkozat kiterjed a 2008-as évre is. Azért, hogy 2008-ban a zavartalan átmenetet biztosítsa, a Bizottság szorosan figyelemmel követi a textilipari termékek behozatalát Kínából. Ezért a Bizottság jelenleg mérlegeli egy felügyeleti rendszer bevezetését mindenféle mennyiségi korlátozás nélkül, akár az egyoldalú (csak az EU oldalán működő), akár a kétoldalú (az EU és Kína oldalán is működő) felügyeleti formában. Ebben az ügyben jelenleg is folynak a tárgyalások az érintett felek között.

A Bizottság időben kidolgoz egy hivatalos javaslatot, hogy a hivatalos határozatot még 2007. október végéig nyilvánosságra hozhassák.

*
* *

85. számú kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0674/07)**Tárgy: Felelősség és költségek a decentralizált ügynökségekkel kapcsolatban**

Még az EU ügynökségeivel évek óta foglalkozó szakértők sem tudják a választ néhány alapvető kérdésre az átláthatóság hiánya miatt. Tehát:

Melyik főigazgatóság melyik decentralizált ügynökségért felelős jelenleg?

Az illetékes főigazgatóságok hány alkalmazottja volt felelős a decentralizált ügynökségekért 2000 és 2006 között, és hányan felelősek most?

Mekkora volt a Bizottság főigazgatóságainak ezen ügynökségekhez kapcsolódó pénzügyi költsége a 2000 és 2006 közötti időszakban, lebontva adminisztrációs, működési és személyzeti tevékenységekre?

Válasz

Az első kérdésre a tisztelt képviselő az alábbi listában megtalálja a földrajzilag decentralizált testületeket és az ezekért felelős főigazgatóságokat.

A tisztelt képviselő két további kérdésének megválaszolása jelentős kutatást igényel, és amint lehetséges, a Bizottság megadja a kért információkat.

Az ügynökség neve	Főigazgatóság
Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (CEDEFOP)	Oktatásügyi és Kulturális
Thessaloniki (EL)	

Európai Tengerbiztonsági Ügynökség (EMSA) Lisszabon (PT)	Közlekedési és Energiaügyi
Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) Köln (DE)	Közlekedési és Energiaügyi
Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) Heraklion (EL)	Információs társadalmi
Európai Betegségmegelőző és Járványvédelmi Központ (ECDC) Stockholm (SE)	Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi
Európai Vasúti Ügynökség (ERA) Lille/Valenciennes (FR)	Közlekedési és Energiaügyi
Európai GNSS Felügyeleti Hatóság (GSA)	Közlekedési
Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (FRONTEX) Varsó (PL)	Az Igazságügyek, Szabadság és Biztonság
Közösségi Halászati Ellenőrző Ügynökség (CFCA) Még Brüsszelben, Vigoba (ES) költözése folyamatban van	Halászati és tengerészeti ügyek
Az ügynökség neve	Főigazgatósága
REACH	Vállalkozáspolitikai és Ipari
Európai Vegyi anyag-ügynökség (ECHA) Helsinki (FI)	Környezetvédelmi Vállalkozáspolitikai és Ipari
Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete Vilnius (LT)	Foglalkoztatási, Szociális és Esélyegyenlőségi
Alapjogi Ügynökség Bécs (AT)	Az Igazságügyek, Szabadság és Biztonság
Az Európai Unió Biztonsáspolitikai Kutatóintézete (ISS) Párizs (FR)	A Tanácsnak számol be

Az Európai Unió Műholdközpontja (EUSC) Torrejon de Ardoz (ES)	A Tanácsnak számol be
Európai Védelmi Ügynökség (EDA) Brüsszel (BE)	A Tanácsnak számol be
Európai Rendőrségi Hivatal (EUROPOL) Hága (NL)	Az Igazságügyek, Szabadság és Biztonság
Európai Igazságügyi Együttműködési Egység (EUROJUST) Hága (NL)	Az Igazságügyek, Szabadság és Biztonság
Európai Rendőrakadémia (CEPOL) Bramshill (UK)	Az Igazságügyek, Szabadság és Biztonság

*

* *

86. számú kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0675/07)

Tárgy: A nyugdíjbiztosítási alapok tartalékainak fosztogatása a pénzügyi konglomerátumok által

Az, hogy a J.P. Morgan társaság a TEADY, TSEYP, TEAYFE és TEAPOKA nyugdíjalapoktól visszavásárolt 280 millió euró értékű, görög kormány által kibocsátott strukturált kötvényt, és hogy visszafizette a második negyedévben a felhalmozott kamatot illetve az első negyedévben a járulékfizetők első negyedéves befizetéseit, rámutat arra, hogy milyen nagy felelősége van ennek az amerikai banknak a nyugdíjbiztosítási alapok kezelésében. Az a tény, hogy a pénzügyi szervezetek hagyják a nyugdíjbiztosítási alapok fosztogatását, rávilágít arra, hogy mekkora veszélynek vannak ezek az alapok kitéve, amikor magánkézbe kerülnek és sebezhetővé válnak a kizsákmányolással szemben.

Mi a Bizottság véleménye az eljárásról, amelynek keretében adták-vették a görög állam strukturált kötvényeit, amelyek végül nyilvánvalóan illegális úton teljes egészében nyugdíjalapokba kerültek? A Bizottság véleménye szerint mekkora az amerikai bank felelősége, és mit lehet tenni annak érdekében, hogy a nyugdíjbiztosítási alapok tartalékjai ne váljanak a profithajhászó monopolista pénzügyi intézmények áldozataivá, hanem a munkások javát szolgálják?

Válasz

A Bizottságnak nincs felügyeleti joga a tagállamokban működő nyugdíjalapok felett. Mivel a megadott információ egyértelműen a kötelező nyugdíjbiztosítás irányításáért felelős nyugdíjalapokra vonatkozik, így az (a foglalkoztatói nyugdíjrendszerrel ellentétben) nem jelenti a közösségi jog, mint például a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló 2003/41/EK irányelv előírásainak megsértését. Ezért a szóban forgó ügy nem tartozik a Bizottság hatáskörébe.

*

* *